

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 143 (dos fascicles)

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 74

Segona reunió
tinguda dimecres 27 de juliol de 1983

SUMARI

*Es reprèn la sessió a un quart i tres minuts d'onze del matí. Continua el debat de la **Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya i de les seves Entitats Autònomes per al 1983**. El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, defensa una **esmena** a la totalitat de la Secció 10 del Projecte (p. 4529).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Ayguadé, del G. Socialista, per defensar una altra **esmena** a la totalitat de la Secció 10 (p. 4531).*

El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4533).

El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, fa conèixer la posició del seu Grup (p. 4535).

*Es voten conjuntament les **esmenes** a la totalitat de la Secció 10, les quals són rebutjades per 39 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 4536).*

*Es passa al debat i la votació del text articulat. En primer lloc, es posa a votació l'**article 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4537).*

*El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per presentar una **esmena** trasaccional a l'**esmena núm. 5**, del G. Socialista (p. 4537). L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a la susdita **esmena** transaccional (p. 4537).*

*l'I. Sr. Santiburcio, en nom del G. Socialista i a requeriment del President, retira les **esmenes núms. 5 i 6** (p. 4537). Tot seguit defensa l'**esmena núm. 7** a la lletra a) de l'**apartat 4** de l'**article 3** (p. 4537).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 8** (p. 4538).*

*El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra de les **esmenes núms. 7 i 8** (p. 4538).*

*Es posa a votació l'**esmena** transaccional llegida per l'I. Secretari Primer, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4539).*

*Són rebutjades les **esmenes núms. 7 i 8**, de supressió de la lletra a) de l'**apartat 4**, per 43 vots a favor, 49 en contra i 11 abstencions.*

*Els **apartats 1, 2, 3 i 4** de l'**article 3** són aprovats per unanimitat (p. 4539).*

*El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, demana l'aparcament de l'**article 4** i el M. H. Sr. President li ho concedeix (p. 4539).*

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 11 a l'apartat 1 de l'article 5 (p. 4539).

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, retira l'esmena núm. 14 i passa a defensar les esmenes núms. 12, 13 i 16 (p. 4540).

Intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, per a un torn en contra (p. 4541).

El Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista, intervé per demanar votació separada de l'esmena núm. 11 (p. 4542).

Es posa a votació la part de modificació de l'esmena núm. 11, a l'apartat 1, la qual és rebutjada per 12 vots a favor, 64 en contra i 26 abstencions (p. 4542).

Tot seguit es posen a votació les parts d'addició i de modificació de l'esmena núm. 11 a l'apartat 2, les quals són rebutjades per 13 vots a favor, 64 en contra i 27 abstencions (p. 4542).

L'esmena núm. 12 a l'apartat 1 de l'article 5 és rebutjada per 26 vots a favor, 64 en contra i 15 abstencions (p. 4543).

L'esmena núm. 13, al mateix apartat, és rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4543).

Tot seguit, es posa a votació l'article 5 de text del Dictamen, el qual és aprovat per 64 vots a favor, 14 en contra i 27 abstencions (p. 4543).

L'esmena núm. 16 a l'article 6 és rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4543).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, demana la votació per paràgrafs de l'article 6 del Dictamen (p. 4543).

El primer paràgraf de l'article 6 és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4543). El segon paràgraf d'aquest article és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4543). El segon paràgraf de l'article 6 és aprovat per 64 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció (p. 4543).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 17 a l'apartat 2 de l'article 7 (p. 4543).

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 18 al mateix apartat (p. 4543). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra de totes dues esmenes (p. 4544).

Es posa a votació l'esmena núm. 17, que és rebutjada per 36 vots a favor, 46 en contra i 11 abstencions (p. 4544).

L'esmena núm. 18 és rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4544).

L'apartat 1 de l'article 7 és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4544).

L'apartat 2 del mateix article és aprovat per 47 vots a favor, 36 en contra i 12 abstencions (p. 4544).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 19, d'addició d'un article 7 bis (p. 4544). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4545).

L'esmena núm. 19 és rebutjada per 34 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 4545).

El Diputat I. Sr. Santiburcio anuncia la retirada de l'esmena núm. 20 (p. 4545) i tot seguit fa la defensa de l'esmena núm. 21 a l'apartat 2 de l'article 8 (p. 4545). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4546).

Es posa a votació l'esmena núm. 21, que és rebutjada per 24 vots a favor, 64 en contra i 11 abstencions (p. 4546).

Els apartats 1 i 3 de l'article 5 són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4546). L'apartat 2 al mateix article és aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions (p. 4546).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 22, d'addició d'un article 8 bis (p. 4546). El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4547).

L'esmena núm. 22 és rebutjada per 38 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4549).

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 23 a l'article 9 del Dictamen (p. 4549). El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4550).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 24 a la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 9 (p. 4551). El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4551).

El Diputat I. Sr. Vives defensa l'esmena núm. 25 a la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 9 (p. 4552). El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4552).

L'esmena núm. 23 és rebutjada per 29 vots a favor, 52 en contra i 26 abstencions (p. 4552).

L'esmena núm. 24 és rebutjada per 44 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 4552).

L'esmena núm. 25 és rebutjada per 44 vots a favor, 52 en contra i 11 abstencions (p. 4553).

Es posen a votació les lletres a), b) i d) de l'apartat 1 de l'article 9 del Dictamen, que són aprovades per 63 vots a favor, 29 en contra i 15 abstencions (p. 4553).

Les lletres c), e) i f) de l'apartat 1 suara esmentat i tot l'apartat 2 són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4553). La lletra g) de l'apartat 9 és aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions (p. 4553). La lletra h) d'aquest mateix apartat és aprovada per 53 vots a favor, 29 en contra i 27 abstencions (p. 4553).

Es posa a votació l'article 10 del text del Dictamen, que és aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions (p. 4553).

Els articles 12, 13 i les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera, Quarta i Cinquena són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4553).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 26 a la Disposició Addicional Sisena (p. 4553). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4554).

El Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4554).

Es posa a votació l'esmena núm. 26 en dues parts. La primera part de l'esmena és aprovada per 53 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 4554). La segona part de l'esmena és rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4554).

La Disposició Addicional Sisena és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4554).

La sessió se suspèn quan manquen dos minuts per a les dues del migdia i i es reprèn a tres quarts i sis minuts de cinc de la tarda.

El M. H. Sr. President fa avinent que hom continua tractant de les Disposicions Addicionals del suara esmentat Projecte de Llei (p. 4554).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, intervé per defensar, conjuntament, les **esmenes núms. 27 i 45** (p. 4554).
 Per a un torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4555).
 Se sotmet a votació l'**esmena núm. 27**, la qual és rebutjada per 35 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció, la qual cosa implica el rebuig també de l'**esmena núm. 45** (p. 4555).
 El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre i per retirar l'**esmena núm. 28** (p. 4555).
 Respon el M. H. Sr. President (p. 4555).
 La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 29** (p. 4555).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus intervé per a un torn en contra (p. 4557).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 29**, la qual és rebutjada per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4557).
 Pel G. Socialista, el Diputat I. Sr. Terradellas pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 30** (p. 4557).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per demanar la lectura de l'**esmena** suara esmentada (p. 4557).
 El M. H. Sr. President llegeix el text (p. 4557).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, pren la paraula per a un torn en contra (p. 4557).
 L'**esmena núm. 30**, un cop sotmesa a votació, és aprovada per 51 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions (p. 4558).
 Es pren a votació les **Disposicions Addicionals Setena i Vuitena**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 4558).
 El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per fer la defensa conjunta de les **esmenes núms. 31, 38 i 39**, relatives al Departament de Treball (p. 4558).
 Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4559).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 31**, la qual és rebutjada per 39 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4560).
 Posada a votació l'**esmena núm. 38**, és rebutjada per 43 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4560).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 39**, la qual és també rebutjada, per 44 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4560).
 Es posa a votació la **Disposició Addicional Novena**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4560).
 Per a defensar l'**esmena núm. 32**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Esteve Tomàs, del G. Socialista (p. 4560).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4561).
 Posada a votació l'**esmena núm. 32**, és rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4561).
 Per defensar l'**esmena núm. 33** presentada pel G. Socialista, pren la paraula el Diputat I. Sr. Santiburcio (p. 4561).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus intervé per a un torn en contra (p. 4562).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 33**, la qual és rebutjada per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4563).
 La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 34** (p. 4563).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4563).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 34**, la qual és rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions (p. 4564).
 El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, pren la paraula per defensar conjuntament les **esmenes núms. 35, 36, 37 i 40** (p. 4564).
 El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4565).
 Posades a votació les **esmenes núms. 35, 36, 37 i 40**, són rebutjades per 36 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 4566).
 Es posa a votació la Disposició Transitòria Segona, que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4566).
 Atès que l'**esmena núm. 42**, presentada pel G. p. del PSUC, ha estat retirada, es posen a votació les **Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 4566).
 El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4566). Respon el M. H. Sr. President (p. 4566).
 El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 44** (p. 4566).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4568).
 Un cop posada a votació l'**esmena núm. 44**, és rebutjada per 32 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4569).
 El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 46** (p. 4569).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4569).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 46**, la qual és rebutjada per 32 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció (p. 4570).
 El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena** 47 (p. 4570).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 4570).
 Un cop posada a votació, l'**esmena núm. 47**, és rebutjada per 32 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4571).
 La Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 48** (p. 4571).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4572).
 L'**esmena núm. 48**, un cop posada a votació, és rebutjada per 36 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4572).
 El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 49** (p. 4572).
 La Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 50** (p. 4572).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 4574).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 50**, la qual és rebutjada per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4575).
 El Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 52** (p. 4575).
 Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4576).
 Es posa a votació l'**esmena núm. 52**, la qual és aprovada per 53 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions (p. 4576).
 La Diputada I. Sra. Calzada, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar les **esmenes núms. 53, 87, 95 i 141** (p. 4576).
 El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra de l'**esmena núm. 87** (p. 4576) i el Dipu-

El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, per a un altre torn en contra de les **esmenes núms. 53 i 95** (p. 4577). El Diputat H. Sr. Vidal i Gayolà, del G. p. de Convergència i Unió, també intervé per a un torn en contra de l'**esmena núm. 141** (p. 4577).

Es posa a votació l'**esmena núm. 53**, la qual és rebutjada per 43 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4577).

Es posa a votació l'**esmena núm. 87**, la qual també és rebutjada, per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4577).

Es posa a votació l'**esmena núm. 95**, la qual és rebutjada per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4577).

Es posa a votació l'**esmena núm. 141**, la qual és rebutjada per 43 vots a favor, 50 en contra i 11 abstencions (p. 4577).

El Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer la retirada de les **esmenes núms. 54 i 57** i per defensar la **núm. 56** (p. 4577).

Per a una qüestió de procediment, intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4578). Respon el M. H. Sr. President (p. 4578).

El Diputat H. Sr. Armet pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 55** (p. 4578).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra de les **esmenes núms. 55 i 56** (p. 4579).

Es posa a votació l'**esmena núm. 55**, la qual és rebutjada per 36 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4580).

Es posa a votació l'**esmena núm. 56**, la qual és també rebutjada per 37 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4580).

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer la defensa, des de l'escó, de l'**esmena núm. 58** (p. 4580).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 4580). Pren de nou la paraula el Diputat I. Sr. Lucchetti (p. 4580).

Es passa a tractar de les **esmenes** presentades a la Direcció General de la Joventut (p. 4580).

El Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, intervé per fer la defensa de les **esmenes núms. 50, 60 i 61** (p. 4580).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per fer un torn en contra de les **esmenes núms. 59, 60, 61 i 62** (p. 4581).

Sotmeses a votació conjuntament, les **esmenes núms. 59, 60 i 61** són rebutjades per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4582).

Igualment, es posa tot seguit a votació l'**esmena núm. 62**, la qual és rebutjada per 34 vots a favor, 48 en contra i 11 abstencions (p. 4582).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, pren la paraula per defensar les **esmenes núms. 63 i 64** (p. 4582).

Per a un torn en contra de les susdites **esmenes**, intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 4582).

Es posen a votació separadament les **esmenes núms. 63 i 64**, les quals són rebutjades per 37 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4582).

Es passa tot seguit a tractar de la Secció 02, Servei 03, relatiu a la Direcció General de l'Esport (p. 4583).

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 0000).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, pren la paraula per anunciar la retirada de l'**esmena núm. 65** (p. 4583).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, pren la paraula per defensar les **esmenes núms. 66, 68, 69 i 82** (p. 4583).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus intervé per a un torn en contra de les susdites **esmenes** (p. 4584).

Es posa a votació l'**esmena núm. 66**, la qual és rebutjada per 34 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4584).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4584). El M. H. Sr. President respon (p. 4585).

Es posen a votació les **esmenes núms. 68 i 69**, les quals són rebutjades per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4585).

La sessió se suspèn a les nou i nou minuts del vespre (p. 4585).

La sessió, suspesa ahir, dimarts, es reprèn avui a un quart i tres minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

En la continuació del debat de totalitat corresponen ara les esmenes a la totalitat de la Secció 10 del Projecte de Pressupost, Departament d'Agricultura. N'hi ha dues, una del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i una del Grup Socialista. Per a la defensa de la del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo voldria dir d'entrada en nom del meu Grup parlamentari —i no tant per a contestar algunes afirmacions que es van fer ahir des d'aquesta tribuna, sinó per situar el posicionament del PSU davant del pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca— que si nosaltres haguéssim pretès mitjançant aquesta esmena a la totalitat fer un debat de conjunt de la política agrària del Consell Executiu i, per tant, aprofitar una maniobra que el Reglament ens permet per a rediscutir de nou tots els plantejaments del Departament d'Agricultura, no hauríem presentat aquesta esmena a la totalitat, i no ho hauríem fet per dues raons: la primera, perquè no essent el nostre pressupost, cal reconèixer —i això és un mèrit del Conseller Carol i de la seva Conselleria, que en va aprenent amb els anys— que aquest és un pressupost, com a mínim, millor estructurat i sense les connotacions, que no tenien cap ni peus ni políticament ni tècnicament, del pressupost del 1982.

I, en segon lloc, que aquest Parlament va fer un debat de política agrària fa relativament pocs mesos i, per tant, ens semblava com a mínim excessivament superficial repetir-lo ara amb motiu dels pressupostos.

Per tant, que quedi clar que l'esmena a la totalitat del Grup parlamentari del PSU hi arriba després d'estudiades fil per randa totes i cadascuna de les partides pressupostàries, i, per tant, té a veure, només i estrictament, amb el que és aquest pressupost com a expressió comptable de la política que es pensa dur a terme durant l'any 83.

I si ens motivava a presentar l'esmena a la totalitat en llegir el text del Projecte de Llei, encara ens motiva més després del Projecte que surt de Comissió, una Comissió que incrementa amb vuit col·laboradors tècnics el 10.02 i vota contra una esmena del PSU que pretenia incrementar amb vuit col·laboradors tècnics el 10.02. Una Comissió que redueix en 4,6 milions de pessetes l'article 25 ara, i cinc minuts més tard l'incrementa en 23 milions. Una Comissió que incrementa en 10 milions el 472.01 del 10.01, després de votar, trenta segons abans, contra una esmena del Grup Socialista, que anava en la mateixa direcció. Una Comissió que redueix en 2 milions i mig les despeses de locomoció de vuit serveis que tenen relació directa amb el pagès —Direcció General de Producció— i en 1 milió

de pessetes els diners destinats a la xarxa comptable, quan se'ns anuncià ahir, i per boca del senyor Cullell, que anem a iniciar un pla quadriennal que —ho saben molt bé el senyor Carol i el seu Consell Executiu— sense base estadística és impossible en agricultura.

Una Comissió que parla de millorar la qualitat dels productes i redueix en 4 milions i mig una partida de 5 milions —n'hi queda mig—, destinada a la vigilància de la qualitat d'aquests mateixos productes; una Comissió que, en definitiva, redueix, per exemple, en 3 milions les pessetes destinades als Consells Reguladors, en 2 milions i mig les despeses de locomoció del Servei d'Extensió Agrària, en 3 milions les despeses del Servei de Capacitació. I tot això es fa, senyors del Consell Executiu, reduint deute públic.

Per tant, aquestes responsabilitats, nosaltres entenem que, després del pas per Comissió, no afecten només el Consell Executiu, sinó els Grups parlamentaris que en Comissió van donar suport a tot aquest seguit d'esmenes que, evidentment, no és el de Convergència i Unió sol. Per tant, senyores i senyors Diputats, que quedi clar que no és el pressupost del PSU, no ho era abans, menys ho és ara, no pot ser el pressupost de cap opció de progrés, i jo diria que, si no fos perquè estem en un any preelectoral, fóra fins i tot un mal pressupost per a un partit de dretes com Convergència i Unió. Anem, en tot cas, a analitzar punt per punt aquest pressupost per a veure si les afirmacions que fem tenen o no tenen base mínimament científica.

Capítol 1, de personal. L'any passat vam denunciar des d'aquesta tribuna que la relació entre personal contractat/personal traspasat era d'1 a 4, mentre que en el global de la Generalitat era d'1 a 27. Enguany el problema es complica. Enguany la relació és d'1 a 3 i mig, mentre en el global de la Generalitat és d'1 a 22. Es produeix, per tant, un increment en el nombre de contractats en 24 unitats, però, el que és més greu, es produeix una reducció del nombre de funcionaris traspasats fins al 81 en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. En un any en què entren en vigor els traspasos en sanitat vegetal, en producció vegetal, en indústries agràries i en producció i sanitat animal. Per què —vam preguntar en Comissió, i no se'ns va contestar— 81 places de funcionaris traspasats en aquest moment a la Generalitat de Catalunya són vacants, estan sense cobrir? Per què s'ha produït aquesta deserció de places de funcionaris traspasats? Per què hi ha funcionaris traspasats que retornen, que se'n van cap a la resta de l'Estat, abandonant Catalunya? I, en definitiva, això és més greu quan analitzem la Direcció General de Producció, en què la reducció en una Direcció General sola és de 75 funcionaris traspasats. Si a això afegim que no es modifiquen estructures, que no hi ha voluntat de canviar des de l'òptica d'autogovern, el tema és més complicat.

Senyores i senyors Diputats, la Secretaria General Tècnica del Departament d'Agricultura incrementa en un 50% les seves despeses en matèria de personal, i encara que el senyor Macià Alavedra m'acusi, segurament, d'excés de dramatisme, jo diré allò d'«ai, las!» en una Secretaria General que redueix en un 51% les despeses corrents, redueix en un 82% les transferències corrents, redueix en un 60% les inversions i en un 95% les transferències de capital. Amb aquestes reduccions incrementa en un 50% les despeses de personal. Continuem

comparant: Direcció General de Producció, que incrementa no en un 50, sinó en un 5, per sota de la mitjana del global de la Generalitat; incrementa la despesa corrent en un 1.296%, les transferències corrents en un 2.670%, les inversions en un 63%, i les transferències de capital —quasi res— en un 67.250%. És a dir, Secretaria General Tècnica, on tot baixa, 50% d'increment de personal; Direcció General de Producció, on tot puja per damunt del 100%, un increment només del 5. Per tant, Capítol I sense ordre ni concert, creixement excessiu i desequilibrat, reducció preocupant del nombre de traspassats, greus deficiències comparatives a l'interior del mateix Departament.

Capítol II, compra de béns corrents i serveis, amb un increment del 44,63%, que creiem, des del nostre Grup parlamentari, que enfonsa la teoria del cistell, perquè si vam estar construint cistell de despesa corrent abans de rebre els traspassos —i quan se'ns diu des d'aquesta tribuna que ja hem rebut el 90%—, i durant l'any 82 pràcticament no en rebem cap, s'incrementa en un 44% la despesa corrent, vol dir, en tot cas, que era un cistell amb massa forats, però això és a més a més preocupant quan comparem els pressupostos generals de l'Estat: despesa corrent, 3,8% sobre el total, i a Catalunya, 5,25, o quan l'Estat, durant 1982-83 incrementa aquesta partida en un 27% i a Catalunya l'incrementem en un 44.

Però anem a les xifres. Debat estrictament pressupostari, senyors del Consell Executiu. Secretaria General Tècnica: 1.100.000 pessetes per funcionari de despesa corrent; Direcció General de Producció: 300.000 pessetes per funcionari de despesa corrent; Direcció General de Promoció —que té al seu càrrec l'extensió de la investigació, de totes les noves tècniques, de tot el que ha d'arribar, en definitiva, al pagès—, 200.000 pessetes per funcionari; Direcció General de Medi Rural —que afecta estructures, competència exclusiva de la Generalitat, tema central en què més hem de treballar—, 60.000 pessetes de despesa corrent contra el 1.100.000 de la Secretaria General Tècnica. Per tant, de nou deficiències estructurals en el Capítol II.

Capítol IV, senyors del Consell Executiu, senyor Culler, amb un increment global del 39,5%, i aquí es produeix, curiosament, feta analitzar, i el deixo damunt de la taula per a aquell qui tingui voluntat i ganes d'entrar-hi a fons, una reducció que jo m'atreiria a qualificar d'històrica en les transferències corrents d'un Departament del Consell Executiu de la Generalitat. A partir de què? A partir que aquest Consell Executiu no contempla en aquest pressupost el que és una realitat del camp català, com és la seva descapitalització. Arribem aquí i ens n'omplim la boca, dient que el camp català està descapitalitzat, i quan fem el pressupost, quan resulta que queden partides obertes i no exhaurides de transferències corrents, perquè el pagès no vol accedir a aquesta via, perquè prefereix capitalitzar-se abans, llavors ens arriba un pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb una reducció del 10% en transferències corrents, que passa, de significar un 23% en el conjunt del pressupost de la Generalitat, a només un 2,7 en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, però que, d'altra banda, no parteix d'un pla programat i no recull experiències positives de l'any 82. I si el nostre motiu d'oposició a aquest Departament són aquestes quatre idees —que són escrites en l'esmena a la totalitat, són l'anàlisi

d'aquests cinc Capítols del pressupost i de quinze qüestions puntuals de disconformitat que jo al final enumeraré—, aquí n'hi ha tres: un subvencionisme poc racional del Departament, el tractament del tema del foment al sindicalisme de forma estranya al que hauria de ser la realitat catalana, i el fet de defugir la voluntat d'introduir en el pressupost increment per a campanyes de promoció de productes agraris que enguany han donat un resultat excel·lent.

Capítol VI, preelectorisme. Any preelectoral. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que veu com els pagsos catalans molts cops no van a la via de la transferència corrent, no van a la subvenció de punts de tipus d'interès amb crèdit, opta pel que hauria de ser, en bona lògica, una mobilització, un objectiu contrari a la seva filosofia de govern: l'intervencionisme per via d'inversió, una inversió que, és clar, un no pot menys que qualificar de preelectoral, d'electoralista, quan passa revista a l'annex d'inversions del Capítol VI.

Descentralització de la infraestructura de suport en sanitat animal: 10 milions, però quan vas a veure com es distribueix, resulta que es reparteixen entre set localitats.

Repoblacions ordinàries: 50 milions; i tu dius: «Va bé, aquí hi ha diners». Però resulta que es reparteixen entre catorze comarques, amb la qual cosa les repoblacions si més no queden en entredit a partir de les seves pròpies xifres. Zones afectades per incendis i restauració: 130 milions; tu dius: «Això va bé». No, es distribueixen entre quatre comarques, és a dir, 32 milions per comarca quan l'any passat vostè, senyor Carol, va intervenir en contra d'una esmena del nostre Grup parlamentari per a repoblar la zona de Tivissa-Pratdip-Vandellòs, on proposàvem 50 milions, i va dir que se'n necessitaven, com a mínim, vuit vegades més. Bé, 32 per comarca n'hi ha enguany en el pressupost d'inversions. Es tracta d'aconterar tothom, es tracta, segurament, de fer veure, de tenir una actitud de formes intervencionista en aquest cas concret, en any preelectoral, en el conjunt de Catalunya. Els estalvia la relació de comarques perquè, evidentment, entre totes elles cobreixen tot el territori català.

Adequació recreativa. Aquí podríem lligar-ho amb aquesta campanya que jo m'atreiria a qualificar d'absolutament desafortunada de «les costellades fan mal»; bé, no totes fan mal. 47 milions de pessetes a repartir entre tretze comarques, és a dir, 3,6 milions. Pla de lluita contra l'erosió, en un país que, segons diu el diari d'ahir, pot quedar convertit en un desert a deu anys vista, o en una província com la de Tarragona, que en tres anys es convertirà en qualsevol cas en aquest desert: 45 pessetes per habitant/any d'inversió. Tractament preventiu d'incendis: 25 pessetes. Absolutament insuficient perquè parteix d'una òptica de no-prioritats, perquè parteix d'una òptica de no col·locar al davant el que és prioritari i al darrere allò que no ho és tant. I, evidentment, al costat d'aquests 50 milions per a repoblacions ordinàries, 49 milions per a compra de mobiliari per al trasllat de local del Departament.

Per tant, des de la nostra òptica: electoralisme, obscurantisme en els criteris de gestió 1982, Mercat de l'ors; 1983, Escola d'Horticultura.

Capítol VII. De nou, una concentració excessiva com es produeix en inversions en el 10.04. Pensem que de tot el que hem esmentat d'inversions reals, només un 82% queda en mans de la Direcció General del Medi Rural amb coses tan curioses

com la campanya de promoció de les empreses familiars agràries, com campanyes de promoció del foment al cooperativisme; temes que són de tot el Departament i que, curiosament —i jo no vull fer judicis d'intencions, ja em contestaran en tot cas vostès si creuen que n'he fet algun, jo crec que no—, estan col·locades en una Direcció General que, curiosament, és la Direcció General que no se situa —n'hi ha dues però aquesta és, segurament, la més important—, la que hauria d'estar en l'edifici central i es queda al marge, i que, per tant, té el seu local, les seves estructures, el seu funcionament, 82% de les inversions. Transferències de Capital. No el 82, sinó el 83 concentrat en aquesta Direcció General.

I, per acabar, situats els quatre punts, les quatre idees centrals d'oposició al pressupost del Departament, esmentades les consideracions globals sobre els cinc capítols de desacord en aquest Parlament, llegir-los telegràficament, senyors del Consell Executiu, senyores i senyors Diputats, aquests quinze enunciats que el nostre Grup parlamentari no comparteix d'aquest pressupost.

La poca presència del Departament en el conjunt del Pressupost de la Generalitat. Hem rebut traspassos i altres Departaments no; a Madrid representa el 4% del global; a Catalunya, l'1,8. Així paga —hauria de dir un, senyor President de la Generalitat— l'eficàcia enfront de la brillantor.

L'oblit de les taules sectorials i l'oblit dels òrgans de treball col·lectiu a l'interior del Departament en benefici de la presa de decisions individuals, element clau per a la relació Departaments-sindicats, element clau per a l'ingrés en la Comunitat Econòmica Europea, element clau en la desaparició de les Cambres Agràries.

Subvencionisme poc racional. Es planteja enguany pedregada; no es planteja en canvi cap mena d'ajut per a l'assecada; responsabilitat de vostès, no ho és de l'oposició. No hi ha ni una pesseta en aquest pressupost per a ajut a zones d'assecada. 14 milions a INCACARN; ja en parlarem més tard, mentre es redueix a un milió de pessetes la subvenció a la xarxa comptable.

Foment al sindicalisme. Aquest pressupost segueix amb les idees de la repartidora sense dibuixar un model sindical, sense veure que els sindicats pagesos han de fer quelcom més a Catalunya i al conjunt de l'Estat que ser òrgans de treure comunicats o de pura reivindicació.

Campanyes de promoció. No es recull l'experiència de l'any passat.

Assegurances. Se segueix amb el foment de les entitats privades en contra de la història de Catalunya i de les aspiracions d'una part important de la pagesia d'aquest país.

Organisme de serveis agraris. Es fan fer funcions al Servei d'Extensió Agrària que no li corresponen, i això es produeix per dues raons: perquè tenen necessitat vostès, avui se n'adonen, de finestretes a tot Catalunya i han estat incapaços en tres anys i mig de crear l'organisme de serveis agraris que des de l'oposició estem reivindicant.

Concentració excessiva de poder a la Direcció General del Medi Rural.

Oblit absolut de les confraries de pesca, on simplement s'hi col·loquen 450.000 pessetes per a accions de formació, que algun Grup parlamentari pretenia de reduir —Grup parlamentari que parlarà després en els diaris de reformar l'Estatut en

matèria de pesca, i aquí retalla fins i tot les despeses per a formació.

Manca d'un programa global coherent i coordinat d'investigació agrària.

Poca racionalitat en les despeses d'inversió.

Tractament insuficient del tema aigua.

Poca dotació per a restauracions, repoblacions a les zones afectades, al costat de la lluna de la neteja de boscos.

I ni una acció sobre ordenació de conreus, ni un mot sobre els ajuts que preveu la Llei d'Integracions.

En resum, per tractar-se d'un pressupost d'equilibri, desequilibrat, de poder dintre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; un pressupost que nosaltres qualifiquem d'electorista, que no estableix un ordre de prioritats clar, que té un excés de despesa corrent, que té unes transferències corrents insuficients amb uns nivells d'acció directa contrari a l'ortodòxia de l'economia de mercat que vostès defensen, amb programes que no quadren, i pel fet que Catalunya no es pot permetre el luxe de ser un desert d'aquí a tres anys, i vostès amb aquest pressupost van en tot el camí —combinat, evidentment, amb els incendis forestals— d'aconseguir-ho, i en tant que nosaltres entenem que amb aquest pressupost el pagès català no sap cap allà on volen anar vostès, i nosaltres creiem que l'únic lloc on volen anar és a guanyar les eleccions de l'any vinent, i aprofitar per això aquest pressupost, és el perquè hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha ara l'altra esmena de devolució, presentada pel Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Ayguadé. *(Pausa.)* Suposo que en aquest cas el torn en contra també s'efectuarà conjuntament respecte a les dues esmenes.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyors Diputats, senyores Diputades, una vegada més presentem una esmena a la totalitat al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, entre altres coses perquè una vegada més es demostra la total inoperància d'aquest Departament, perquè un pressupost possibilita diverses qüestions.

Possibilitaria, o hauria de possibilitar almenys, la concreció d'una política predeterminada a complir uns compromisos electorals, uns compromisos d'un programa de Govern, uns compromisos parlamentaris; hauria de possibilitar unes transformacions estructurals per la via de la inversió i per la via de l'estalvi; hauria de possibilitar el coneixement molt més profund de la realitat agrícola catalana; caldria també possibilitar a través d'aquests pressupostos la millor adequació en aquest cas als mateixos pagesos; fomentar per diversos impulsos tot un conjunt d'inversions a Catalunya, d'iniciatives privades, tot això emmarcat en una política de continuïtat en tres anys.

Els tres pressupostos presentats no mostren cap línia de continuïtat. Sí —i cal reconèixer-ho— que es demostra clarament que vostès en van aprenent, però la veritat és que un pressupost tenia unes finalitats, un segon pressupost no tenia cap mena de finalitat i aquest tercer pressupost té unes altres finalitats. Per tant, cap línia de continuïtat que respongui, per tant, a un programa d'actuació.

Caldria, per tant, a més a més, per a utilitzar aquest pressupost, vehicular estructures institucionals que permetin, i d'al-

guna manera hi ha compromisos electorals, compromisos de Govern i compromisos parlamentaris, com és el Banc de Crèdit Agrícola Català; com és, per exemple, tot el tema del Banc de Terres; com són tot un conjunt d'iniciatives que jo no enumeraré per no fer-me extraordinàriament llarg, però, de fet, aquest pressupost evita i impedeix el compliment d'aquests compromisos i d'aquestes promeses.

La reforma de l'Administració catalana, que és totalment i absolutament necessària per a reduir partides enormes de despeses per a fer molt poques coses —i jo després demostraré amb algunes dades allò a què em refereixo amb aquest tema—, i també aconseguir una més gran participació en les decisions de la mateixa administració de les parts socials i econòmiques, perquè és la forma més fàcil de governar, que és fer responsables aquelles persones que han de patir o han de rebre les decisions d'un determinat Govern.

Cal emmarcar aquest pressupost en una pèrdua continuada de pes polític del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que contrasta precisament amb l'augment del pes polític real del Govern central, que aquest any ha augmentat un 23% la partida pressupostària per a agricultura. Veiem que en els tres anys, en els tres pressupostos hem vist passar d'uns tants per cents del 4 i escaig a l'1,9 i, en aquests moments, a l'1,7 del pressupost global. Per tant, pèrdua de pes específic de l'agricultura en els pressupostos generals.

Cal, a més, emmarcar també la falta total i absoluta d'una continuïtat d'uns pressupostos respecte a uns altres. S'aprecia també en aquest pressupost una falta total d'una mínima tècnica pressupostària. En no produir-se la reforma de l'Administració agrària catalana com per exemple en altres regions o nacionalitats de l'Estat, com per exemple ja ha fet el País Basc, s'aprecia una inflació de personal realment alarmant. Caldria adonar-se, per exemple, que al Capítol I, que és la remuneració de personal, es destina un 35% del pressupost del Departament, i que juntament al Capítol II, Compra de béns corrents i serveis, sumen un total del 40% del pressupost, percentatge igual que el que es destina a inversions reals.

Si observem l'evolució que té aquest pressupost amb el del darrer any, ens trobem que el Capítol II incrementa un 40%, mentre que el Capítol IV, que és Transferències corrents o entitats sense finalitat de lucre, corporacions locals, etcètera, té una caiguda de gairebé el 10% respecte al pressupost de l'any anterior.

És evidentment que no m'allargaré en tot el conjunt de xifres perquè l'únic que faria seria reincidir en intervencions anteriors. Però sí que el que cal dir per a donar un exemple en la reforma d'aquesta administració agrària catalana, que, per donar un exemple, a la zona del Servei d'Extensió Agrària de Balaguer, que agrupa els pobles de Balaguer, Àger, Os de Balaguer, Camarasa, Castelló de Farfanya, Menàrguens, Torrelameu, Térmens, Vilanova de la Barca, Vallfogona, Belcaire, Cubells i La Sentiu. Com es pot veure perfectament, en un determinat nombre de pobles que no és massa nombrós, hi treballen —i es pot dir que hi treballen amb l'esforç personal de cada una d'aquestes persones— més de dues-centes persones. Per tant, això significa una despesa enorme de personal. Evidentment que alguns depenen de la Generalitat, uns altres estan centralitzats a Lleida, encara que caldria tenir en compte una participació en l'administració d'aquesta zona, els Serveis d'Extensió

Agrària, els Serveis de Capacitació Agrària, els funcionaris de les Cambres Agràries, tot un conjunt de persones de guarderies rurals, guarderies rurals que depenen de les Cambres Agràries, guarderies rurals de vedats, guarderies rurals d'ajuntaments..., un marasma de funcionaris i de persones que estan treballant, en el qual cap d'ells no està coordinat. Qualsevol pagès que se'n vagi a un Servei d'Extensió Agrària, que en aquest cas, per a aquests pobles, demana quines línies de crèdit són a la seva disposició, no trobarà ni un sol tècnic que conegui totes les línies de crèdit, perquè no permet una especialització en aquest tema.

Hi ha, per exemple, la possibilitat de fer una anàlisi de terra en aquesta zona? No hi ha la possibilitat de fer una anàlisi de terra. Hi ha la possibilitat de fer una anàlisi de tipus sanitari difícil? No hi ha cap possibilitat de fer això. Hi ha la possibilitat de demanar algun tipus d'informació molt general i aprofundida sobre qualsevol tema? Veuríem que no.

O sigui, per tant, molta quantitat de gent, que costa molts diners, per realment donar un servei i realitzar unes inversions realment mínims.

Després, en la partida d'inversions, també vull demostrar que precisament això també es fa realitat quan es compara la quantitat que es destina per personal i de les inversions reals de cada un dels programes.

Per tant, veiem que en poquíssims pobles hi ha tanta gent treballant-hi i el servei que es dona als pagesos és realment mínim. En aquests moments s'estan realitzant una sèrie d'enquestes entre els pagesos sobre quin és el servei, quin és el que consideren ells que és el servei que reben d'aquesta Administració, i li puc assegurar que en aquests moments ja està donant uns resultats realment escandalosos. Vostè, per tant, i en aquest cas el Consell Executiu, són responsables directes en aquest tema.

També la presentació d'aquest pressupost per programes, que és un avenç important dintre del pressupost —cal reconèixer-ho—, però no ho és quant a com estan fetes aquestes inversions per programes.

Miri, agafant tres de tots els programes —perquè sigui d'alguna manera il·lustratiu—, creient-los molt importants i demostratius de la política agrària de la Generalitat, ens trobem amb unes dades molt significatives: així tenim que al programa 03, que es titula «Foment de l'empresa familiar agrària» —que, per cert, no hi ha cap iniciativa parlamentària que permeti de definir el que és aquesta explotació familiar agrària—, ens podem trobar, com d'altres vegades, exemples que els diners que vagin a aquesta explotació familiar pagesa vagi a persones que ni són una explotació familiar pagesa, ni necessiten aquests diners per a adequar les seves explotacions, com ja es va demostrar al seu dia en el debat de política agrària amb exemples prou clarificadors.

Té destinats, per al total d'aquest programa, 413,9 milions de pessetes, i la seva distribució és la següent: per cada pesseta que es destina al programa, 55 cèntims van destinats al personal i solament 7 cèntims ho fan a inversions reals, a inversions reals. Per tant, un desfasament realment important. El programa 04, que és el «Foment del Cooperativisme Agrari», té destinats 223,9 milions de pessetes, destinant 119 milions, és a dir, el 53%, a la remuneració de personal i compra de béns i serveis. Finalment, el programa 12, que amb el títol «Adequa-

ció del sector agroalimentari, de l'oferta i de produccions agràries», té destinats 100,7 milions de pessetes, gasten 89,2 milions en despeses de personal i compra de béns i serveis, i solament hi ha 11,5 milions destinats a inversions reals i transferències corrents, i així podríem dir que per cada pesseta que es destina a aquest programa, 77 cèntims van a la remuneració de personal i solament 1,4 cèntims van al capítol d'inversions. Per tant, això queda perfectament demostrat, que vostès emplearan una gran quantitat de gent, que, evidentment, jo no sé si realment és efectiu. Podria ser el primer any, el segon any, que la gent començava a veure molta gent al seu voltant, que puñlaven, que els han promès moltes coses, però els pagesos de Catalunya s'adonen que, de promeses, no en viuen, que volen començar a veure realitats. I com que no hi ha diners per a fer inversions, vostès converteixen unes persones que fan promeses en caps de turc, perquè realment se senten dir, en alguns casos, realment, alguns impropis que, evidentment, pel seu treball no es mereixen.

Jo deia també, en la meua exposició inicial, que caldria tenir molt en compte fer participar els administrats en la política de la Generalitat de Catalunya, i això vol dir una col·laboració molt estreta amb els sectors econòmics que componen la societat agrària catalana, a la vegada que amb els sindicats. De fet, vostès redueixen les partides pressupostàries, però és que, a més, no queda absolutament clar quin és el mecanisme de participació sindical i, evidentment, quin és el mecanisme de participació d'aquests sectors econòmics. I, per dir-ho d'alguna manera, el que queda molt clar i és que fa la sensació que a vostès els fa por concertar amb els sindicats i amb les parts econòmiques la política agrària, per una senzilla raó, perquè, evidentment, s'evidencia la falta d'aquesta política agrària, la falta d'idees, la falta de realitzacions a fer.

Evidentment que hi ha demostracions en els últims mesos de la falta d'aquesta política agrària, de la falta de bona gestió en la mateixa Conselleria d'Agricultura. Exemples que estan en els mitjans de comunicació social, com el de la compra de la finca del Castell del Remei o com el tema de Rània, ens donen mostres claríssimes de quina és la classe de gestió a què ens té acostumats la Conselleria d'Agricultura i Ramaderia.

A més a més, cal dir —i jo m'allargaria ja moltíssim, i d'alguna manera reincidiria en tot el conjunt de xifres que anteriorment s'han anat donant— que algunes iniciatives i compromisos parlamentaris, com són, per exemple, l'aplicació de la Llei de Muntanya, realment amb aquests pressupostos és difícil que es facin possibles. I, sincerament, en l'anterior defensa de l'esmena a la totalitat de l'exercici anterior, jo ja vaig dir que el poble de Catalunya, cada dia més, distingiria entre els xerraires de fira i els vertaders marxants, però en aquesta ocasió voldria afegir que el poble de Catalunya té, a la vegada, una intuïció especial a descobrir el que a Andalusia es diu el «celán», que és el qui en els mercats ni compra ni ven i cobra una comissió. En aquest cas, la comissió, evidentment, és política, i voldria dir que el poble de Catalunya cada dia veu més aquells que fan possible que aquests pressupostos, en col·laboració estreta amb el partit que dóna suport al Govern, s'aprovin, facilitant, per tant, el mal govern de Catalunya i no la governabilitat del nostre país.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, doncs, té la pa-

raula el senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo no faré, en aquest torn en contra, una discussió com la que ha portat aquí, per exemple, el senyor Ayguadé, sobre el tema de la política agrària del Departament, perquè estem en un debat de pressupostos. Jo crec que la meua missió, com a portaveu del Grup parlamentari que dóna suport al Govern, és defensar la coherència del pressupost, del pressupost presentat pel Departament d'Agricultura, i això és el que em limitaré a fer.

Però abans de tot voldria fer una consideració, que jo considero de tipus tècnic, que ha estat feta aquí pels dos Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, que és la pèrdua de pes del Departament. Mirin, això no té cap sentit, perquè aquí no estem davant d'uns pressupostos d'Estat, estem davant uns pressupostos d'una Comunitat Autònoma, i, aleshores, aquests pressupostos depenen..., unes Comunitats poden tenir un major o menor pressupost en funció del fet que tinguin majors o menors transferències per l'índole dels assumptes que regeixen. I aleshores la comparació d'un Departament amb un altre no té cap base tècnica, és matemàticament falsa, i això no es pot fer.

Bé, em voldria referir a una altra qüestió. S'ha dit aquí que el pressupost d'aquest any és millor que el de l'any passat. Jo, evidentment, això ho crec, però crec que el pressupost d'aquest any el que demostra és, precisament, el manteniment d'una línia evolutiva dintre del que és la política del Departament, com intentaré demostrar. Analitzem l'estructura pressupostària de l'any passat i d'aquest any, i, què ens trobem? Doncs, que l'any passat el Capítol I representava el 38% del pressupost, i ara representa el 35%. Per tant, hi ha una reducció. L'any passat, el Capítol II era el 4,8% i ara és el 5,2, pràcticament igual. Hi ha una disminució relativa en el Capítol IV, evidentment, perquè aquest any s'ha posat un major èmfasi en el Capítol VI, com a generador d'inversió en l'agricultura, però en el Capítol VI és on hi ha un augment substancial, atès que passem d'un 34,6% a un 40,6%, i el Capítol VII es manté exactament igual.

Bé, jo voldria recordar aquí una cosa, i no és entrar en el debat de política agrària, sinó simplement fer un recordatori en què, a més, al llarg dels debats polítics d'aquesta Cambra estem tots d'acord. L'agricultura catalana —ho hem dit sempre—, és un agricultura de caràcter intensiu, que necessita uns elements de suport, com són la formació professional i el suport tecnològic, necessita una incidència en l'empresa agrària familiar, que és la base de la nostra agricultura, i necessita que aquesta incidència es produeixi amb unes millores estructurals, necessita que aquesta incidència es produeixi amb unes millores infraestructurals, i, després, l'augment de la qualitat de vida, perquè el món rural té dret a tenir una qualitat de vida. I el pressupost nostre respon a aquesta filosofia, a aquest eix vertebrador i a aquest eix esquemàtic. Evidentment que tots els partits poden tenir unes diferències de matisació, però jo crec que tots estariem d'acord que aquesta és la línia bàsica d'actuació. I si ens anem a això, veurem, aleshores, que quan parlem, per exemple, del Capítol VI i del Capítol VII, els programes bases que constitueixen aquest eix vertebrador, com són el foment de la formació professional agrària i la incorporació dels joves a l'agricultura, ajuntat amb el foment del desen-

volupament tecnològic i el potenciament de la investigació agrària a Catalunya, en el Capítol VI representen l'11,7 del pressupost.

La millora del medi rural i dels sectors bàsics per a l'agricultura representa, en aquest Capítol VI, el 35,4% del pressupost. I dos programes que tant incideixen en la qualitat de vida —no solament ja del medi rural, sinó de tot el conjunt de la població— com són la conservació del medi natural, de la natura i el medi ambient, l'adequació de recursos naturals, el programa d'orientació i foment de la producció forestal representen el 45,3 del Capítol VI, d'inversions. Per tant, aquestes inversions del Capítol VI van dintre la línia que hem exposat, d'eix vertebrador de la nostra agricultura.

I exactament passa igual en el Capítol VII. En el Capítol VII, el foment de l'empresa familiar agrària, el foment del cooperativisme agrari, perquè sempre hem sostingut que la supervivència de les empreses agràries està en funció del grau d'estreta col·laboració entre elles, ocupen el 28,1% de les inversions, i la millora del medi rural i dels factors bàsics per a l'agricultura ocupen el 50,9% del Capítol VII. Lògicament, com anem dient, anar cara a la millora de la infraestructura i de la infraestructura de les nostres empreses.

Bé. Vista aquesta concordança, jo voldria defensar, aleshores, el que s'ha dit aquí del Capítol I. S'ha dit del Capítol I que hi ha unes deficiències estructurals greus. Jo, perdonin vostès, però no he sabut veure-les, perquè l'únic que puc dir —i no em vull estendre amb massa xifres— és que la relació, per exemple, de personal, de serveis centrals a serveis perifèrics, és de 158 a 1.080, o sigui, d'una relació d'un 0,15, una relació que em sembla totalment normal. I, lògicament, relació que a mesura que, diguéssim, es vagi desenvolupant la Conselleria, anirà en detriment dels serveis centrals i en favor dels serveis perifèrics, perquè quan un comença una Conselleria com vam començar nosaltres el 80, és evident que els petits increments i els increments que lògicament s'han de fer en la infraestructura central, que no ens ha estat traspasada, repercuteixen sobre aquesta relació.

Però a mi m'ha estranyat veure el conjunt d'esmenes presentades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya en el Capítol I: em xoca que després de sentir una crítica molt aferrissada contra aquestes deficiències del Capítol I, el conjunt d'esmenes que ha presentat el Partit Socialista Unificat de Catalunya representin el següent. Es fan unes altes i baixes, i es fa, més ben dit, un remodelatge, atès que es passa personal d'unes Direccions Generals a unes altres, criteri sempre discutible i sobre el qual podríem estar moltes hores. Però què passa, en general? És a dir, es fa una baixa d'uns milions i es fa un remodelatge. O sigui, aquest remodelatge suposa 14,8 milions, enfront d'una baixa total de 26 milions, la qual cosa vol dir que la baixa, en definitiva, queda reduïda a 11,7 milions. Doncs bé, si analitzem el que això representa dintre del Capítol I, ens trobem que aquest remodelatge representa el 0,68% del total del Capítol I, i la reducció baixa en definitiva al 0,5% del total del Capítol I.

En definitiva, és un remodelatge o una baixa quantitativa, però d'una insignificança tal, que no arriba a ser, evidentment, qualitativa, i aleshores poden ser vàlides com a esmenes, però, evidentment, el que no són vàlides és com a model de nova organització o d'una organització racional de

l'Administració. Igualment podria dir una cosa semblant del Capítol II. Se'ns parla dels desequilibris interns. Bé, això dels desequilibris interns tindria molt a dir, perquè, en realitat, jo no sé per què hi ha d'haver els equilibris interns i, si no, ho veurem ben clar. És a dir, en una Direcció General com la de Promoció i Desenvolupament, on hi ha uns senyors que treballen, per exemple, en investigació agrària, la seva despesa depèn dels mitjans de què han d'estar rodejats, o sigui, mitjans d'investigació, i per aquí es mesura la seva incidència de despesa en el Capítol II. I un enginyer que estigui destinat a la Direcció General del Medi Rural, la seva capacitat de treball es mesura per la capacitat de fer projectes i de dirigir obres, i, per tant, no té cap relació que la despesa vagi acompanyada de l'un o de l'altre.

Però és que en aquest cas del Departament no es dona exactament això, perquè si anem a mirar, què passa amb aquesta despesa? Traient les despeses comunes, que, evidentment, estan a la Secretaria General Tècnica, despeses que no han de servir per a fer la repartició de la despesa per funcionari, aleshores, traient aquestes despeses i fixant-se en les que han de ser el denominador comú, què tenim, aleshores? Tenim que la despesa per funcionari és de 102.000 pessetes a la Secretaria General, de 157.000 pessetes a la Direcció d'Agricultura i Indústries Agroalimentàries, a la qual hi ha set serveis, de 120.000 pessetes a la Direcció General de Promoció, i de 118.000 pessetes a la Direcció General del Medi Rural. És a dir, una despesa totalment equilibrada. Per tant, aquest desequilibri intern, evidentment, no existeix.

Però voldria referir-me també a una altra qüestió. Quan es miren el conjunt d'esmenes que ha presentat el Partit Socialista Unificat a aquest Capítol II, passa un problema semblant al que deia del Capítol I, que es fan una sèrie de baixes i una sèrie d'altres, una sèrie de despeses s'han de passar a la Direcció General de Producció Agrària, criteri, com li dic, molt discutible. Jo li voldria fer aquí un incís, senyor Vives: que el Capítol II és un capítol que, desgraciadament, el que hem de fer és demanar que l'any que ve sigui un any normal a l'agricultura, perquè no ens vegem obligats per factors externs, com hem tingut tot aquest any, des d'inundacions a secades, a haver-lo de remodelar. Tant de bo que poguem portar-ho a terme, perquè respongui la nostra realitat agrària a un any climatològicament normal, sense cap desgavell.

Aleshores, quan mirem aquest conjunt d'esmenes, ens trobem amb el següent: de la base total, descomptada la remodelació que es fa, és una base total de 25 milions, i, aleshores, aquests 25 milions, què signifiquen? Signifiquen, únicament, el 8% del total del Capítol II, xifra i percentatges que, evidentment, no s'avenen amb aquests arguments de creixement excessiu i desorbitat presentats. En definitiva, es presenta una baixa que, en certa manera, en podríem dir testimonial.

Bé, se'ns parla del Capítol IV, que si hi ha una despesa, etcètera. Bé, el Capítol IV, jo he estat analitzant, per exemple, les esmenes presentades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, i l'èmfasi que es posa en el que en el Capítol IV és una campanya de promoció de productes agraris.

Les campanyes de promoció de productes agraris són campanyes que s'han de fer amb molta cura. Vostè sap perfectament, senyor Vives, allò que ensenyen els economistes, que la demanda dels preus dels productes agraris en relació amb els

preus és el que se'n diu una demanda inelàstica. Doncs una cosa semblant passa amb la promoció de campanyes de productes agraris; són unes campanyes que s'han de fer, però s'han de fer amb molta cura, no perquè es dupliqui la despesa es duplica el consum; això és un fet totalment demostrat, i, en canvi, vostè ens fa un excessiu, ens triplica i quadriplica la campanya de promoció de productes. Bé, suposo que vostè té moltes ganes que nosaltres mengem allò que es diu «postres de músic» nit i dia, però, bé, això serà si la població de Catalunya vol.

Bé, doncs, quant a... Ja he demostrat abans, d'acord amb el nostre programa de política agrària i amb la política agrària del Departament, que el major èmfasi està posat en el Capítol VI i en el Capítol VII, i aquí se'ns ha dit que hi ha unes insuficiències programàtiques en el Capítol VII. Bé, jo, l'únic que puc dir respecte al Capítol VII és que hi ha un total de vint-i-set partides, que abasten tots els programes que ha elaborat, diguéssim, el Departament, i tots aquests programes obeeixen a unes normatives ja, o elaborades, o en fase d'elaboració. En aquestes, més de la meitat —la meitat, exactament— responen a una normativa estatal, i de l'altra meitat, sis, ja tenen una normativa pròpia de la Generalitat; set més, la normativa està elaborada, però no publicada, i la resta és en fase d'elaboració. No m'estendré sobre aquests Capítols perquè això seria allargar-me massa, però el que em xoca més de l'esmena del Partit Socialista Unificat és que, després de dir que hi ha una insuficiència programàtica, l'únic que es fa és treure l'article 76 de la Direcció General 04, és a dir, la Direcció General del Medi Rural, i passar-ho tot al Capítol VI, a les partides sobre els boscos.

Bé, i aleshores, aquí es treuen partides tan importants com les que es dediquen a reg, com el foment de l'empresa agrària familiar, que vostè ens pregunta per què això està en la Direcció General 04 i no està en altres Direccions Generals. Com vaig tenir ocasió d'explicar-li-ho en Comissió, perquè aquestes partides que aparentment podria semblar que haurien d'estar en aquesta altra Direcció General estan en aquesta perquè la seva finalitat és d'incidència en les estructures agràries, i crec que tots estem d'acord que la Direcció General del Medi Rural és la que s'ha d'ocupar d'aquesta incidència en les estructures agràries.

Aleshores, no deixa de ser curiós que, quan se'ns demana, d'un cantó, que no hi ha una partida d'ajuda a la secada, en treure aquest article 16.76, se'ns tregui una partida com és la promoció de regadius privats i foment de l'estalvi d'aigua, que són necessaris. Miri, tal com ens van venint climatològicament aquests anys —i aquí expresso una opinió personal—, a Catalunya haurem de fer un esforç molt gran en aquest terreny del foment de regadius privats mitjançant la tècnica italiana dels *laghetti*, o sigui, dels petits embassaments, i ja li dic que expresso una opinió personal. Em sembla, doncs, que la insuficiència programàtica no hi és.

Finalment, de l'esmena presentada pel Partit Socialista, jo voldria dir-li dues coses molt breus. A una, ja m'hi he referit abans: no hi ha pèrdua d'importància relativa. Li diré, per exemple, una xifra. El pressupost de la Generalitat ha mantingut aquest any un increment del 30%; l'increment del pressupost del Departament d'Agricultura ha estat del 32%. Ja he contestat, em sembla a mi, com el nostre programa de gestió

del pressupost obeeix a la nostra política agrària, però se'ns diu que hi ha un tractament pejoratiu. Bé, jo només voldria dir aquí una petita xifra. Si l'agricultura és el 5,101% del producte interior brut de Catalunya, i si dedica al Capítol VI el 6,09% del total del pressupost general del Capítol VI del total general del pressupost de la Generalitat, em sembla que no es pot dir que hi hagi un tractament pejoratiu per a l'agricultura.

En fi, jo tinc una mica la impressió que l'esmena del Partit Socialista que, d'altra part, no va acompanyada d'esmenes puntuals a les diferents partides pressupostàries, és una esmena que obeeix, en aquest cas, a un complex o bé a una síndrome —com es diu ara— d'allò que en deien els francesos *pas d'ennemi à gauche*.

Res més, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al torn reservat als Grups per a fer conèixer la seva posició. En primer lloc, el Grup de Centristes. No desitja intervenir. El Grup d'Esquerra Republicana? (Pausa.) El Diputat senyor Víctor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari, ja en el curs de la jornada d'ahir, a través del seu portaveu, va manifestar en línies generals quina era la posició del nostre partit en relació amb els pressupostos de la Generalitat.

Es van donar explicacions, jo crec que molt clares i molt precises, sobre la nostra actitud en relació amb el conjunt dels pressupostos, i en alguns Departaments particulars, com van ser Presidència i Sanitat. La línia global de la nostra actitud va quedar, doncs, perfectament definida. Jo no voldria insistir-hi; només remarcar que, en aquest aspecte, nosaltres, el Grup parlamentari d'Esquerra, hem tingut una política, una vegada més, de cooperació, de pragmatisme i, en definitiva, d'afiançament de les institucions catalanes, la qual cosa no vol dir, ni de bon tros, que el nostre Grup estigui d'acord amb la substantivitat d'aquests pressupostos, ni dels globals ni dels departamentals.

Es va recordar que hem presentat un nombre molt considerable d'esmenes a nivell de Comissió, que hem tingut un seguiment diferent, una tramitació procedimental diferent; unes han estat assumides, altres no, altres han quedat esborrades en un conjunt de reestructuracions, i altres, purament i simplement, han quedat mantingudes per a la seva defensa en el Ple.

I si aquesta actitud de globalitat en el conjunt dels pressupostos fou la que definí ahir el nostre portaveu, com a via de conseqüència lògica i normal, és també aquesta actitud la que nosaltres adoptem en el pressupost del Departament d'Agricultura. És a dir, de rebuig de les esmenes a la totalitat i, per contra, d'intervenció crítica, aguda i cooperadora en el que fa referència a un possible millorament dels seus diversos conceptes.

En definitiva, en aquest debat sobre el pressupost del Departament d'Agricultura, sembla com si es repetís el debat sobre política agrària que va tenir lloc no fa gaires mesos en aquest mateix recinte. Aleshores, els Grups d'oposició total o parcial al Consell Executiu no varen estalviar les seves crítiques; es varen manifestar un conjunt important de desacords, es varen fer paleses una quantitat important de disconformitats amb la política agrària portada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Però en el moment de concloure's el debat, hi va haver dues actituds diferents: una actitud que con-

duïa, fatalment, a un vot de censura explícit o implícit, i una altra actitud —que va ser la nostra— que va conduir a la proposta i aprovació d'un conjunt de Resolucions que estimem constructives, i que demostraven unes inquietuds, unes preocupacions per part nostra, i que es varen traduir, repeteixo, en un conjunt de Resolucions que s'han de portar a terme a tres mesos o sis mesos vista, o abans del final de la legislatura.

Aquesta actitud era una actitud positiva, era una actitud no exempta de crítica, però a la vegada responsable en la conducta d'una política autonòmica. El que passa avui és pràcticament el mateix. Nosaltres compartim moltes de les crítiques que han adreçat al Consell Executiu i al Departament d'Agricultura els dos Il·lustres Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula. Hem escoltat amb molta atenció les crítiques globals i puntuals adreçades pel Diputat senyor Maties Vives, moltes de les quals, ho repeteixo, compartim, i moltes de les quals s'han traduït en esmenes formulades pel nostre Grup, i algunes de les quals, potser la més important— perquè tradueix la mateixa inquietud que tenia el Partit Socialista Unificat de Catalunya en la desproporció entre els serveis de Secretaria General i Secretaria Tècnica i els serveis de producció—, que va ser aprovada en Comissió i que està incorporada al text del Dictamen.

I n'hi ha d'altres, altres esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya que no varen poder ser aprovades a nivell de la Comissió perquè nosaltres, molt evidentment, hem mantingut per a ser defensades en aquest Ple i que, naturalment, defensarem en aquest Ple, no únicament per a fer una labor d'obstrucció, que no és de cap manera el nostre propòsit, sinó per procurar millorar el conjunt d'aquest pressupost d'Agricultura que a nosaltres tampoc no ens satisfà, i que nosaltres, si haguéssim estat govern, probablement, segurament, l'hauríem fet d'una altra manera.

Cito —avantçant-me ja al que seran les nostres intervencions en el debat sobre els punts concrets del pressupost— que hem presentat dues esmenes de creació de noves partides, una de les quals ha dit el representant del Partit Socialista Unificat que li preocupava molt, que és precisament l'ordenació de conreus.

Hem presentat una altra esmena de creació de noves partides que signifiqui una elaboració de l'inventari dels sòls de Catalunya, cosa absolutament important si volem realment fer una política que s'apropi a la realitat rural del nostre país. Hem presentat esmenes que tendeixen a incrementar i a afavorir els productes de qualitat del nostre país, i Déu sap si n'hi ha, de productes de qualitat, al nostre país. Hem presentat esmenes per a fomentar el cooperativisme, que és una de les esperances que tenim tots plegats per tal de tirar endavant l'economia catalana. Hem presentat esmenes per a venir en ajuda dels joves agricultors i per a procurar paliar en certa manera aquest problema angoixós que tots tenim plantejat, que és la descrició progressiva del treball al camp.

Hem presentat esmenes per a l'actuació del cens d'explotacions agrícoles, cosa que també és important, que cal estudiar i de la qual parlarem en el moment de defensar les nostres esmenes que, ho repeteixo, no van ser assumides a nivell de la Comissió.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya ha presentat una esmena a la totalitat i, a la vegada, ha presentat una colla d'es-

menes puntuals, moltes de les quals, ho repeteixo, són coincidents, si no en la lletra, almenys en l'esperit, amb les nostres.

El Partit Socialista de Catalunya s'ha limitat a presentar una esmena a la totalitat, i nosaltres ho lamentem, perquè també hauríem volgut que, en punts més concrets, es pogués incidir d'una manera concreta i no d'una manera massa global, tractant fraccions massa extenses del pressupost d'Agricultura.

Sigui com vulgui —i resumeixo la nostra actitud perquè el temps està passant ràpidament—, nosaltres, com altres vegades hem fet, no volem posar el Govern a les cordes. Seria una cosa relativament fàcil però, al nostre judici, no seria bona per al manteniment i per a la consolidació de les nostres institucions.

Com sempre hem fet des d'aquesta tribuna i des d'aquests escons, mantenim una actuació crítica però cooperadora, i aquest serà el sentit de la nostra actitud en aquesta votació.

Nosaltres votarem, naturalment, contra les dues esmenes a la totalitat, però de la mateixa manera que varem defensar esmenes a la Comissió continuarem defensant esmenes aquí, en el Ple, en defensa d'uns criteris que nosaltres creiem que són d'una naturalesa per a millorar la substantivitat d'aquest pressupost.

I, per acabar, una petita al·lusió a una frase d'un company Diputat des d'aquesta tribuna, dient que aquest Parlament aprovaria els pressupostos gràcies al «maravilloso rodillo». Jo ho sento molt, però això del «maravilloso rodillo» no existeix. Aquí hi ha una colla de Grups parlamentaris que tenen una concepció diferent del que és l'actuació parlamentària, i nosaltres tenim la nostra pròpia concepció, que té la seva pròpia identitat, la qual cosa no ens impedeix, naturalment, de ser conscients de la nostra responsabilitat i en un moment en el qual la nostra autonomia està amenaçada per molts perills, dels quals no som responsables els catalans, els Grups parlamentaris, en general, i en particular el nostre, tenim l'obligació d'adequar els nostres desigs i les nostres preferències al nostre sentit de la responsabilitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt desitja d'intervenir en el debat? *(Pausa.)* No.

Bé, en aquestes condicions han participat ja en el debat tots els Grups, i podem passar, doncs, a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes de devolució al Govern de la Secció 10 del Pressupost, del Projecte de Pressupost, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes de devolució de la Secció 10 del Projecte de Pressupost han quedat rebutjades per 39 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, al debat i votació del text articulat. Com és costum, deixarem de banda, esperant el final del debat sobre el Projecte de Pressupost, l'article primer d'aquest text articulat. Igualment també —quan hi arribem— deixarem de banda l'article 11, ja que fa referència a la quantitat autoritzada de deute, i, per tant, aquesta quantitat depèn també del resultat de les votacions en la discussió de l'Estat de Despeses.

I passem, doncs, a l'article 2... bé, hi ha la proposta d'addició d'un article 1 bis, però, evidentment, també estem en la mateixa situació, que en realitat hauríem d'haver aprovat anterior-

ment una esmena a l'article primer perquè aquest article 1 bis tingué sentit; de manera que també hem de deixar-ho per al final.

I, aleshores, el primer dels articles que ara podem considerar és l'article 2, al qual no hi ha cap esmena presentada. Proposo, doncs, de passar-lo immediatament a votació sense debat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 2 del text articulat, segons el text del Dictamen, que es posin drets.

L'article 2 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article tercer hi ha presentades diverses esmenes. A l'apartat segon, l'esmena número 5, de la numeració del Grup número 8, del Grup Socialista. I a l'apartat tercer, lletra a), l'esmena número 6, en la numeració del Grup número 9, també del Grup Socialista. Encara que en el *Butlletí* figurin també unes esmenes a la lletra f), apartat 3, és evident que en el text del Dictamen la lletra f) ha desaparegut i que ha d'entendre's que aquestes esmenes a la lletra f) són esmenes a l'apartat 4 d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen. Comencem, doncs, per les esmenes a l'apartat 2, és a dir, l'única esmena a l'apartat 2, que és l'esmena número 5, del Grup Socialista. Per a defensar-la en nom d'aquest Grup té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: El nostre Grup parlamentari desitjaria presentar una esmena transaccional a l'esmena número 5, del Grup Socialista, la qual faré arribar a la Mesa perquè sigui llegida i els altres Grups puguin decidir d'admetre-la a tràmit.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. El senyor Secretari donarà lectura a aquesta esmena transaccional, que modifica l'apartat 2 de l'article 3.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional proposa afegir al final del punt 2 de l'article 3 el text següent: «Tindran la mateixa consideració les transferències provinents dels Pressupostos Generals de l'Estat, destinats a les corporacions locals per tal de finançar els dèficits provocats per la prestació de serveis que no corresponguin a la seva estricta competència municipal.»

El Sr. PRESIDENT: És que el Grup Socialista estaria disposat a retirar la seva esmena si aquesta esmena fos presa en consideració?

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)*: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És que algun dels altres Grups parlamentaris té objeccions que sigui presa en consideració aquesta esmena? *(Pausa.)* No hi ha objecció, per tant, doncs, aquesta esmena transaccional en aquest moment substitueix l'esmena que hi havia anteriorment a l'apartat 2. És que el Grup que la presenta desitja fer una defensa de l'esmena transaccional? *(Pausa.)* No hi ha tampoc, per tant, cap torn en contra. Bé, en aquestes condicions, la passarem a votació quan hàgim acabat el debat sobre l'article.

I passem a l'apartat 3, sobre el qual hi ha una esmena, l'esmena número 6 del Grup Socialista, que proposa la supressió de la lletra a) de l'apartat 3. Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, queda retirada. Aleshores, ja

no queda res a l'apartat 3, i hem de passar a l'apartat 4, en el qual hi ha dues esmenes, l'esmena número 7, del Grup Socialista, que proposa la supressió d'aquest apartat, i l'esmena número 8, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió de la lletra a) —suposo— del text del Dictamen.

Bé, té la paraula per a defensar l'esmena del Grup Socialista, de supressió de l'apartat 4, el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, en todo caso quisiera hacer una aclaración; no es de todo el apartado 4, sino el punto a) del apartado 4. Apartado a), del punto 4.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores en aquest cas aquesta esmena coincideix exactament amb la del Partit Socialista Unificat.

El Sr. SANTIBURCIO: Exacto. Bien, muy brevemente, la enmienda lo que pretende es la supresión de este apartado. Este apartado lo que establece es que tiene en consideración de créditos ampliables un conjunto de partidas, el conjunto del artículo 3, y en este apartado concreto lo que establece es de que existe una partida en el Departamento de Economía y Finanzas de 100 millones de pesetas para cubrir las fallidas que habrá seguramente —que habrá seguramente— en cuanto a todos los avales que da la propia Generalitat a empresas privadas a través de la CARIC o a través de otro tipo de mecanismos, y, por tanto, estos avales que se dan para conseguir créditos a este tipo de empresas seguramente en muchos casos podrán fallar, y por tanto esta partida que está creada solamente de 100 millones de pesetas, seguramente se podrá quedar corta, y por tanto tiene el carácter de que se pueda ampliar durante el ejercicio presupuestario en la medida que puedan ir habiendo mayores fallidas, una cantidad superior de fallidas en cuanto a los créditos avalados a estas empresas.

Por tanto, lo que nosotros planteamos es de que, evidentemente, aparte que nosotros estemos —en cuanto a filosofía política— total y absolutamente en contra de todo lo que es la política de avales, realmente hay una situación preocupante en este aspecto, y es de que si actualmente hay 4.000 millones de riesgo ya dados por la propia Generalitat, por el propio Gobierno a través de todos estos avales durante estos últimos años, y si en este Proyecto de Ley se incrementa esta cantidad en 5.000 millones de pesetas más, nos vamos a ir a 9.000 millones de riesgo, y, por tanto, esto es una cantidad importante. Se nos puede decir que 9.000 millones es el 5% del presupuesto, porque el presupuesto són 180.000, pero ¿cuál es el margen de maniobra del presupuesto? ¿Cómo van a financiar estos 9.000 millones? Los van a financiar por vía de transferencias de la Administración central o lo tendrán que financiar por vía de emisión de deuda pública? 9.000 millones de pesetas es el 50% prácticamente de la emisión de deuda pública, y si hay un esfuerzo inversor en torno a incrementar la deuda pública para hacer un incremento de inversión, lo que puede resultar aquí es de que en la medida de que se dan avales a empresas con un elevado nivel de riesgo, un elevado nivel de riesgo porque están ahora, en la mayoría de los casos o en el cien por cien de los casos en situaciones de empresas en crisis, y, por tanto, además, en la medida de que no existen grandes garantías, en la medida de que el mecanismo de control y de intervención en cuanto a las posibles auditorías y por tanto tener un mayor

nivel de garantía de que estos avales no van a fallar, y existe muy por debajo de lo que debería de ser realmente—, estamos ante una situación de un grave riesgo, y es de que esta partida se nos pueda comer toda una línea de financiación que va fundamentalmente para el tema de inversión.

Por tanto, para nosotros, estamos ante una situación realmente preocupante, porque si de estos 9.000 millones dijeras: «bueno, es que es el 5% del Presupuesto, y ya está...», pero es que estos 9.000 millones se habrían de financiar en todo caso de lo que sería el margen de libertad, el margen de manobra que tiene el presupuesto. ¿Y cuál es el margen de manobra del propio presupuesto? No puedes reducir ahora maestros, ni vas a reducir Capítulo I, ni muchos capítulos del presupuesto. Son gastos fijos que tiene el propio presupuesto. ¿Cuál es el margen de manobra? El margen de manobra será las inversiones; por tanto, ¿qué vamos a hacer? ¿Toda una política de un grave riesgo para la propia institución, que tenga como consecuencias graves el reducir inversiones para pagar fallidas de avales al sector privado?

Por tanto, nosotros creemos de que aquí estamos en presencia de un pozo prácticamente sin fondo, que el fondo es profundo, y, por tanto, nosotros no queremos asumir en ningún momento la responsabilidad política, y por tanto presentamos esta enmienda de supresión en el sentido de que estas fallidas de avales no tengan la consideración de crédito ampliable, esta partida, porque, evidentemente, esto es entrar en un camino que no sabemos dónde nos lleva, y con el grave peligro, el grave riesgo que conlleva el poder reducir inversiones, y que esto va a ser financiado por la emisión de deuda pública, lo cual nos parecería total y absolutamente contraproducente para el país.

El Sr. PRESIDENT: Bé, suposo que el torn en contra, ja que es tracta de dues esmenes idèntiques, serà un torn en contra únic. Per a la defensa de l'esmena del Partit Socialista Unificat té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument, perquè el nostre Grup comparteix, en línies generals, les preocupacions del Grup Socialista, i és per això que hem coincidit en aquesta esmena de supressió d'aquest apartat. Ens preocupa que aquesta partida sigui una partida, en primer lloc, dotada amb 100 milions de pessetes, en l'Estat de Despeses, i, a més a més, que en l'articulat es consideri aquesta partida com de caràcter obert.

Nosaltres pensàvem que ja que hem iniciat aquest camí del risc dels avals a què nosaltres no ens hem oposat, com ja vam fer en l'anterior discussió pressupostària, pensem, en canvi, que el cobriment d'aquest risc via pressupostària s'hauria de fer amb mesures cautelars més grans que aquestes, i la mesura que a nosaltres ens hagués agradat més és que els avals es concedissin amb una clàusula que indiqués que el pagament es faria amb càrrec al pressupost de l'any següent. Sabem que això significa un desfasament financer, significa un possible cost amb interessos, però donaria una certitud cada any, a l'hora de discutir els pressupostos, una certitud de quins són els avals que nosaltres hem de cobrir, perquè hi ha hagut unes fallides que s'han de cobrir i que es podrien cobrir immediatament. Espero que els pressupostos no els discutim sempre pel juliol.

És per això que nosaltres presentàvem aquesta esmena de

supressió, perquè ens sembla que aquesta seria una manera d'introduir un criteri de certitud i no haver de tenir una partida de 100 milions —que és de 100 milions com podria ser de 1.000 milions, com podia ser de 1.000 pessetes, és una partida purament simbòlica en el pressupost— i, al mateix temps, s'hagués donat una més gran transparència a l'hora de discutir els pressupostos, per saber realment quines són aquestes fallides, quines són aquestes empreses que no han respost a la confiança, a la garantia que havien donat inicialment i, per tant, la discussió pressupostària es faria amb molta més transparència.

És per això que nosaltres hem presentat aquesta esmena i la mantenim.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, ens trobem davant de dues esmenes de supressió, però per motius que a mi em sembla que tenen matisacions diferents, i, per tant, les respondré separatament. D'un cantó, el senyor Santiburcio ens diu que com que hi ha el risc que els aperduaments siguin més alts de 100 milions, llavors el que s'ha de fer és suprimir el caràcter d'ampliable. I aquest és un argument que a mi em sembla que és contrari, és a dir, jo, en sentir la intervenció del senyor Santiburcio em pensava que estava sentint un torn en contra de la seva esmena, perquè, si efectivament, si efectivament pot passar, i pot passar, que els aperduaments provocats per fallides d'empreses que han tingut avals siguin superiors als 100 milions de pessetes —desgraciadament pot ser així—, llavors, el que hem de fer, tècnicament —una altra cosa és discutir la filosofia dels avals, que ja ho farem quan arribi el seu moment—, però si efectivament és així, és obvi que tècnicament es necessita que la partida tingui un caràcter d'ampliable, i això és evident.

Una altra línia d'argumentació diferent és la línia d'argumentació del senyor Lucchetti. I jo tinc una certa tendència a pensar que el senyor Lucchetti té una part de raó en la seva argumentació. Però, és clar, sobretot tindria tota la raó si els avals s'haguessin donat —i nosaltres pensem que això és una cosa que potser, amb la nova formulació que va fer el Conseller, es podrà fer de la manera que diu el senyor Lucchetti, no ho sé—, però que, efectivament, si els avals s'haguessin donat amb la clàusula de respondre de l'aval amb un any de retard, es podria efectivament fer el que el senyor Lucchetti diu. Però la situació no és aquesta —amb un any de retard o amb els mesos de retard que corresponguin fins a l'aprovació del pressupost següent. Però com que la situació és precisament que els avals no contenen, ara com ara, aquesta clàusula, ens trobem que el fet de respondre de les obligacions que signifiquen aquests avals implica, altra vegada, la necessitat de la presència d'aquest punt a), perquè aquesta partida sigui ampliable.

El que poden tenir la seguretat les senyores i els senyors Diputats és que, encara que el risc global sigui de l'ordre de magnitud que ens ha explicat abans el senyor Santiburcio, és absolutament impensable que l'aperduament sigui de la magnitud del risc. L'aperduament segurament serà molt menor; l'aperduament, segurament, perquè per això s'hi ha posat la quantitat que s'hi ha posat, pot ser de l'ordre de magnitud que es pressuposta, però hi ha la mesura cautelar de deixar la partida ampliable per les raons que he explicat.

Per tant, nosaltres ens oposarem, per aquestes raons, que són estrictament tècniques —el contingut del tema «avals» el discutirem després, en parlar de les esmenes que concerneixen aquest tema—, per aquestes raons, estrictament tècniques, nosaltres ens oposedem a aquesta esmena i demanem el vot en contra d'ella.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb això hem acabat el debat sobre les esmenes a l'article 3 i podem passar a les votacions.

Votarem apartat per apartat perquè, així, em sembla que quedarà més clar.

A l'apartat primer... Bé, primer votem les esmenes. A l'apartat segon hi ha l'esmena transaccional, a la qual s'ha donat lectura.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació les esmenes 7 i 8, de supressió de la lletra a) de l'apartat 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes de supressió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes a l'apartat 4, lletra a), de supressió d'aquest apartat, han quedat rebutjades per 43 vots a favor, 49 en contra i 11 abstencions.

Bé, passem ara a votar el Dictamen. És que els Grups esmenants a l'apartat 4 desitgen que es voti separatament aquest apartat 4? Sí? Bé. Aleshores, votarem el Dictamen pel que fa referència als apartats 1, 2 i 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per als apartats 1, 2 i 3, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per als apartats 1, 2 i 3 ha estat aprovat per unanimitat.

I ara anem a votar l'apartat 4. La lletra a), separatament. Molt bé, doncs, anem a votar l'apartat 4, lletra a). S'entén que amb la votació, després del Dictamen, de la lletra b) votarem l'encapçalament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, lletra a) de l'apartat 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, lletra a), ha estat aprovat per 50 vots a favor, 43 en contra i 11 abstencions.

I ara passem a votació el text del Dictamen, lletra b) i, naturalment, l'encapçalament necessari.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, apartat 4, lletra b), que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'apartat 4, lletra b), ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Amb això ha quedat aprovat l'article tercer, i passem ara a

l'article 4, en el qual no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 4, que es posin drets.

(Remor de veus.)

Excusin-me. He fet un error, m'havia saltat que hi havia realment dues esmenes. De manera que no hi ha votació.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Senyor President, la nostra esmena de supressió a l'article número 4 demanaríem defensar-la conjuntament amb altres esmenes que hem deixat aparcades ja que fan referència al tema dels pressupostos integrats a la Seguretat Social, els pressupostos de la Generalitat. Per tant, pensem que és millor fer una única defensa de totes aquestes esmenes, conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, d'acord. Aleshores, en aquest article 4...

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Si em permet, senyor President, serien les nostres esmenes 2, 3, 4, 9, 41 i 43, que les defensaríem quan...

El Sr. PRESIDENT: La numeració del *Butlletí*?

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): La numeració del *Butlletí*: 2, 3, 4, 9, 41 i 43, algunes de les quals ja han estat aparcaades i que llavors, potser quan arribem a la 43 serà el moment de desaparcar-les i podrem defensar-les conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Vejam: 2, 3, 4, 41 i 43?

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): I la 9, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Però, aleshores, és en aquest moment o quan arribem a...

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Nosaltres pensem que quan arribem a la 43...

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, caldria aparcar l'article 4.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Efectivament, potser seria la millor solució. Com s'ha fet amb l'1, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, suposo que no hi ha objecció. Deixarem, doncs, de banda l'article 4 i passarem a l'article cinquè, en el qual hi ha presentades diverses esmenes. Almenys, hi ha presentades esmenes als apartats 1, 2 i 3. No hi ha cap esmena a l'apartat 4.

A l'apartat primer hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat, una esmena de modificació i d'addició, i també una esmena d'addició i modificació, del Grup Socialista. Comencem, doncs, amb l'esmena número 11, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. És veritat que aquesta esmena es refereix també a l'apartat 2, de manera que suposo que no hi ha cap inconvenient que, al mateix temps, considerem en aquest cas l'apartat 1 i l'apartat 2, i passarem a continuació, després, les esmenes socialistes, també sobre l'apartat 1 i l'apartat 2.

El senyor Ribó té la paraula per a la defensa.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument. En aquesta esmena hem introduït de nou la filosofia que nosaltres defensàrem quan es va discutir en Comissió, en seu legislativa plena, el tema de l'increment salarial dels funcionaris contractats, però en aquest cas extensible a tota la funció pública de la Generalitat.

Recollim en aquesta esmena conceptes que estan a l'article següent i que, per tant, estan acceptats per, jo crec, la totalitat dels Grups parlamentaris de la Cambra i pel mateix Consell Executiu, pel que fa a destinar un 0,5% dels increments sala-

rials a programes de foment de l'ocupació. Nosaltres hi afegim «com a aportació solidària del personal de la Generalitat de Catalunya», i pel que fa a procedir a ampliar conceptes pressupostaris del Departament de Treball per a utilitzar aquests fons. Però introduïm dos nous conceptes que no estan recollits en el Dictamen, que són que aquest mig per cent sigui considerat amb tota la massa salarial, que l'augment no sigui d'un 9%, sinó d'un 9,5%, per parlar d'un augment de retribució global de tota la massa salarial dels funcionaris, i, en segon lloc, el fet que aquest 2,5% de les retribucions que s'han de distribuir per a millorar les retribucions del conjunt dels funcionaris, nosaltres explicitem, afavorint els nivells inferiors: «aquesta distribució sigui objecte de negociació prèvia amb les organitzacions sindicals», no com diu el Dictamen, «prèvia consulta formal», perquè el concepte de consulta formal pot donar lloc a molts equívocs, sinó amb negociació prèvia, amb tot el taxatiu que seria col·locar aquests termes en el Dictamen, i, a més, amb una direcció més clara d'homogeneïtzació, que seria afavorir especialment els nivells inferiors. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, aleshores, a les esmenes del Grup Socialista a l'apartat 1 i a l'apartat 2, les esmenes 12 i 13. Per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor García Sáez. Proposo que es defensin conjuntament per economia de temps.

El Sr. GARCÍA: Sí, senyor President. Li anuncio la retirada de l'esmena número 14 de la numeració del *Butlletí*, de l'apartat tercer...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. GARCÍA: ...i defensaré també l'esmena número 16.

Efectivament, les esmenes números 12 i 13, del Grup Socialista, fan referència precisament a modificar el text del Projecte del Govern per a adequar-lo a les disposicions jurídiques vigents avui al conjunt de l'Estat, com és —si vostès repassen el Decret-Llei 3/1983— la situació de desigualtat en què es troba el personal laboral i contractat transferit a la Generalitat; malgrat que segurament no és un contingent de personal molt important, és evident que el Decret-Llei comporta per a aquest personal un increment salarial del 9,5%. Si tenim en compte que la Disposició Transitòria Sisena de l'Estatut d'Autonomia estableix que el personal transferit de l'Estat a la Generalitat de Catalunya tindrà tots els drets —des del moment del seu traspàs— adquirits, és lògic, en aquest cas, que amb la regulació ja que establerta en l'article 5, apartat primer, ens trobem amb una situació de desigualtat i amb un, jo diria, error jurídic gravíssim per a la regulació que s'estableix en l'article cinquè, ja que a un determinat sector, fragment de personal transferit, com és el personal laboral i contractat, no se li estaria aplicant el percentatge d'increment salarial que estableix el Decret-Llei 3/1983. És per això que el meu Grup parlamentari planteja que al personal traspasat de l'Administració de l'Estat se li incrementarà segons el que estableix el dit Decret-Llei, per a fer possible aquesta homologació jurídica establerta pel mateix Decret-Llei.

Pel que fa referència al segon apartat, a l'apartat 2, el que planteja el meu Grup parlamentari és la necessitat de regular la distribució del percentatge del 2,5% més del 9% que estableix el Projecte del Govern, regular la distribució d'aquest per-

tatge en funció d'uns criteris, criteris que han de venir, des del nostre punt de vista, donats per la necessitat d'afavorir —com ja s'ha dit des d'aquesta tribuna— els nivells inferiors de les categories del personal, i fer-ho amb caràcter inversament proporcional, en el sentit ja dirigit des del Projecte de Llei, des de la Llei, dirigit a increments inversament proporcionals a efectes d'afavorir, precisament, els nivells inferiors.

Ens trobem que, si volem realment provocar un procés d'homogeneïtzació salarial, és necessari, doncs, des del nostre punt de vista, que això es faci amb tot el rigor i per a tot el personal que avui treballa per a la Generalitat de Catalunya a les ordres de l'Administració de la Sanitat. Perquè hem trobat que, al llarg d'aquests exercicis, diverses categories de personal de diferents Departaments es troben en situació de desigualtat quant a les seves percepcions econòmiques, i això és obvi que sigui així, perquè s'han estat aplicant complements d'incentivació de programes de treball, amb aquest famós 0,5% de fons que s'ha estat creant, que han provocat aquesta desigualtat. I és una contradicció demanar un procés d'homogeneïtzació salarial, després, en un altre apartat del mateix article i dir que es farà una distribució del 2,5% per a afavorir l'homogeneïtzació salarial.

De tots és conegut que avui, a l'Administració de la Generalitat, personal amb la mateixa categoria, amb les mateixes funcions, d'entre un mateix Departament, són en situacions econòmiques diferents percebent remuneracions econòmiques diferents, com a conseqüència, des del nostre punt de vista, del fet que s'ha aplicat un conjunt d'incentius al personal que no responia a la lògica, precisament, d'homogeneïtzació, sinó a l'altre tipus d'actuació governamental que no vull qualificar des d'aquesta tribuna.

En tot cas, el que és cert és que avui ens trobem que una mateixa funció, un mateix funcionari, de la mateixa Conselleria, amb el mateix rang de serveis està cobrant, percebent remuneracions salarials absolutament diferenciades. És per això que, a efectes de produir aquesta homogeneïtzació, de donar les garanties suficients perquè aquesta homogeneïtzació es porti a terme, que nosaltres pensem que aquest 2,5% de les retribucions del personal s'hauria de distribuir inversament proporcional per a afavorir els nivells inferiors. Si tenim en compte, d'altra banda, que és molt difícil, ara per ara, qualificar com la taula de llocs de treball, les funcions, les possibilitats, a fi i efecte que aquests programes d'incentivació es puguin portar a terme, perquè realment fins que no tinguem una taula de llocs de treball amb la seva qualificació i valoració de cada lloc de treball, serà pràcticament impossible d'aplicar programes d'incentivació realment objectius i no, com a l'últim Decret, que està registrat i publicat al *Diari Oficial de la Generalitat*, i que estableix com a criteris per a programes de productivitat del pressupost del 82, per exemple, el mèrit, la dedicació, etcètera..., un conjunt de conceptes que tenen poca objectivitat des del punt de vista de la valoració del lloc de treball. No és un bon camí l'iniciat pel Consell Executiu en la línia de crear les condicions d'igualtat econòmica entre el personal al servei de la Generalitat, no és un bon camí, i per això nosaltres proposem aquesta distribució directament per llei del percentatge de distribució de l'increment del 2,5%.

I ho fem en un altre apartat, que és que «aquesta distribució es farà prèvia consulta preceptiva amb les organitzacions sindi-

cals representatives del personal». Per què, preceptiva? Nosaltres no hem anat tan lluny com l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que demana la negociació, perquè és obvi que una negociació, ara per ara..., per a nosaltres seria desitjable, nosaltres voldríem que les normes vigents permetessin aquesta negociació; això, en principi, com a mínim, queda en un gran dubte. El que sí que és cert és que fins ara hi ha hagut converses amb les centrals sindicals; hi ha hagut converses amb les centrals sindicals, de les quals no sempre s'han deduït determinats acords, i quan hi ha hagut acords, el que també és cert és que s'han incomplert o el mateix Consell Executiu els ha modificat a posteriori, amb tota la legitimitat.

Voldria recordar, per exemple, l'acord amb les centrals sindicals de distribució del 0,5% de l'any passat que, quan arriba al Consell Executiu, aquell acord és modificat en funció d'un, segurament, adequat criteri del Consell Executiu, que s'aplica a tot el personal, quan l'acord amb les centrals sindicals només era d'aplicació parcial al personal de categories inferiors. És per aquestes raons que nosaltres hem presentat aquestes esmenes.

Finalment, pel que fa referència a l'esmena número 16, del paràgraf tercer, nosaltres considerem que el mig per cent del percentatge en increment salarial va destinat al fons per a fomentar l'ocupació. Si nosaltres hem presentat esmenes pràcticament de supressió del Capítol IV de la Direcció General de Treball, en aquest cas Direcció General d'Ocupació, perquè considerem que la via de les subvencions a famílies no és el mecanisme més adequat per a lluitar contra l'atur, si nosaltres el que volem és que aquest percentatge que es detreu del sou dels funcionaris realment sigui per a fomentar l'ocupació, no per a ajudes a famílies, i si és per a fomentar l'ocupació, un bon mecanisme ha donat uns determinats resultats, i és el que fa referència a les transferències de capital via ajuntaments, per a millorar via infraestructura determinades obres, donant lloc de treball a un conjunt de treballadors que són a l'atur sense subsidi.

Ens sembla lògic que no vagi a famílies, que no se sap ben bé quin és la destinació d'aquests recursos, i que vagi directament, via transferències de capital, a ens territorials. Aquest és el sentit de les esmenes que ha presentat el meu Grup parlamentari a l'article v.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com bé ha dit el Diputat senyor Ribó, aquí, el que estem fent ara és repetir el debat que ja va tenir lloc en la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost quan el dia 29 de juny va actuar en seu legislativa plena, amb un projecte de llei que ja és llei, sobre bestretes o anticipació de retribucions al personal. Debat que va ser, crec, molt ric, molt llarg, i que intentaré sintetitzar al màxim en la rèplica, el torn en contra, a totes les esmenes 6 i 7 del Grup comunista i 6, 7 i 9 del Grup Socialista.

En essència, en definitiva, en aquest article cinquè, i començant per les esmenes del Grup comunista, en aquest article cinquè, apartat primer, es contemplen bàsicament dos tipus de funcionari, o, millor dit, dos tipus de personal: el personal funcionari transferit de l'Administració de l'Estat i els funcionaris adscrits i personal eventual contractat i interí. Després ja parlaré d'aquesta categoria, de poca entitat quant a volum, a què

s'ha referit el senyor García, de personal transferit que no és funcionari, però bàsicament al que anem és a aquesta gran divisió en dos grups.

Aleshores, la pretensió del Grup esmenant és canviar la xifra del 9% per la del 9,5. Per què hi ha el 9 i no el 9,5? Hi ha el 9 perquè als funcionaris transferits, aquest 9%, que nosaltres no podem variar, els prové del Reial Decret-Llei número 3, d'enguany, del dia 20 d'abril, el número 5 de l'article primer, que estipula el 9%.

Al personal eventual, contractat i interí de la Generalitat, aquest 9% li prové de l'acord arribat amb les organitzacions representatives del personal, signat amb data 22 de juny, que van signar tota una colla d'organitzacions, i dues organitzacions que el van signar era pel tema de la jornada, no pel tema de la retribució. Per tant, el que fem en aquest article, aquest apartat primer, només és recollir els acords i la normativa legal existent.

D'altra banda, aquest mig per cent que es pretén introduir, després el mateix Grup esmenant el retira, en un segon apartat, com a fons de solidaritat, i això mateix ja ho fem, o ja ho fa el Projecte de Llei de Pressupostos en l'article VI. Per tant, en definitiva, els números tornen a quedar igual, i si posem el 9 d'entrada és per respectar, com dic, els acords a nivell català i la legislació pel que fa als funcionaris transferits de l'Estat.

Quant a l'apartat segon, el Grup comunista introdueix, o pretén d'introduir, diverses modificacions. En primer lloc, alterar que aquest 2,5% «es destinarà a programes que potenciïn el complement de destinació i la incentivació en el treball». Això, nosaltres ho hem posat pel motiu que aquesta redacció i aquesta destinació és la prevista per als funcionaris de l'Estat en l'acord de l'Estat amb les organitzacions sindicals que es va signar a Madrid el 25 de febrer. Com que aquest apartat segon es refereix a la totalitat del personal, tant el transferit com el propi, evidentment hem de posar això pel que fa al personal transferit de l'Estat. I, quant al personal propi, aquest acord del 22 de juny també fa referència a aquest 2,5%.

Un altre tema que apareix aquí és el tema de la modificació de la consulta formal i la seva substitució per la paraula «negociació». Jo crec que, aquí, el torn en contra, més que jo, ja l'ha fet el senyor García, i, per tant, doncs, m'excuso de fer-lo. Si de cas, replicaré el senyor García quant al canvi de la paraula «formal» per «preceptiva».

I, finalment, quant a aquest apartat, la introducció, la tercera modificació que hi fa el Grup del PSUC és l'afegit de la paraula «sindical» entre les paraules «organitzacions» i «representatives». En això, com ja vam tenir ocasió de dir en el debat aquest a què ens hem referit abans, entenem que és més clarificadora aquesta expressió: «organitzacions representatives», perquè, com saben les senyores i els senyors Diputats, actuen en el si de la Generalitat, de l'Administració, dels funcionaris, del personal de la Generalitat, algunes organitzacions que tenen noms com Coordinadora de Personal Contractat de Serveis Centrals de la Generalitat de Catalunya, Solidaritat d'Obrers de Catalunya, etcètera, i altres organitzacions, i, aleshores hi cabria el dubte d'introduir la paraula «sindical», que es volgués treure representativitat a aquestes persones.

Finalment, igual que després —i per tant ja m'estalviaré la rèplica al Grup Socialista—, el Grup comunista pretén també la substitució de la destinació d'aquest fons del mig per cent sa-

lari, la destinació del Concepte 731, en comptes del 481. Aquest també és un tema que va relligat amb les esmenes que veurem al seu moment en el Departament de Treball, concretament en el programa número 9 dels previstos pel Departament, i en definitiva, aquí només diré que el que es pretén és ajut a famílies en el sentit d'activitats de lluita contra l'atur, que no necessàriament requereixin una inversió, i per això aquí, com saben les senyores i els senyors Diputats, hi ha destinats 2.700 milions de pessetes, quan en el Concepte 731 ja n'hi ha 2.300.

Amb això tenim fet el torn d'oposició a les esmenes comunistes, i passem a les socialistes. Moltes de les coses que he dit ja els són d'aplicació i, per tant, els les estalviaré.

Quant a l'esmena número 12, el que es pretén és reflectir la cita literal d'aquesta disposició que hem dit del Reial Decret- llei del 3 d'abril. En definitiva, nosaltres entenem que és molt més entenedor, ja que existeix el mateix tractament, fer referència al 9% —que és el de tots—, sense especificar el Decret. I ara entro en aquella objecció que feia el senyor García al personal —minoritari, molt minoritari—, que no és funcionari i que és transferit: per què aquí també se'ls posa el 9%? Per una raó molt senzilla, perquè encara que l'article 4, apartat primer, d'aquest tan esmentat Reial Decret- llei, efectivament parla del 9,5, també val a dir —i aquí està el torn en contra— que en l'acord del 25 de febrer entre el Govern de l'Estat i les centrals sindicals, precisament en l'acord undècim, a aquest personal no funcionari transferit de l'Estat, en comptes de detreure'ls el mig per cent com a la resta, se'ls detreuré un 1% de les seves retribucions amb l'afegit que —ho diré en castellà perquè així és escrit— «*teniendo derecho, en su caso, a la prestación por desempleo en los términos que reglamentariamente se determinen.*» Per tant, en definitiva, aquest personal es tradueix exactament en el 9% real, com a tota la resta de categories de personal al servei de la Generalitat en aquests moments.

I, per acabar, quant a l'expressió «prèvia consulta formal» —que diu el Decret i que mantenim nosaltres —o «preceptiva» — que proposa el senyor García—, nosaltres entenem que és més correcta la «formal» per tal com indica que és una consulta, en tota la forma solemne, en actes amb participació de totes les forces i no purament preceptiva, que podria ser una conversa purament verbal.

D'altra banda, aquesta expressió de «consulta formal» també està recollida i acceptada per les organitzacions sindicals en aquest acord del 25 de febrer, a Madrid.

Per tots aquests motius, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup s'oposa a la totalitat d'aquestes cinc esmenes que han quedat pendents sobre l'article 5 i, en definitiva, sobre l'article 6, la supressió del qual la demana el Grup del PSUC, perquè l'incorpora a l'apartat primer, segon i tercer de l'article cinquè.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Acabat el debat, passem a la votació de les esmenes. En primer lloc... *(El senyor Clotas demana per parlar.)* Sí, senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant.)*: Gràcies. El Grup Socialista desitjaria poder votar l'esmena número 11 del Grup del PSUC separatament el que contempla de modificació i el que és d'addició.

El Sr. PRESIDENT: Bé, s'ha de votar, doncs, per apartats. *(El senyor Lucchetti demana per parlar.)* Senyor Lucchetti?

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant.)*: És que, a més, hi ha, tant a l'esmena nostra com a l'esmena del Grup Socialista, un apartat que va ser aprovat en Comissió per unanimitat, i que, per tant, hauria de quedar fora... *(Pausa.)* Bé, bé, perdó, ja no està incorporat aquí...; sí, sí, perdó.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, anem a votar l'esmena número 16 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, però primerament únicament la part que és modificació de l'apartat 1. És això el que desitja el Grup Socialista? *(Pausa.)* Modificació de l'apartat 1; deixem de banda l'addició.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la modificació que proposa el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat a l'apartat 1 de l'article cinquè —i per a aclarir-ho, diré que és passar del 9% al 9,5%, aquesta és la modificació—, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena estrictament de modificació a l'apartat 1 de l'article 5 ha quedat rebutjada per 12 vots a favor, 64 en contra i 26 abstencions.

I passem ara a votar la segona part, que és l'esmena d'addició a aquest mateix apartat 1, o bé podem també votar conjuntament l'esmena d'addició a l'apartat 2. És que hi ha inconvenient? *(Pausa.)* O sigui, podem votar les dues coses. Passem, doncs, a votar l'esmena d'addició a l'apartat 1 i a l'apartat 2. Queda entès que, evidentment, en aquest cas, el 0,5% destinat a programes al Foment d'Ocupació ara es detreuria del 9%, cosa que sembla que va en contra de les intencions... *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Per tant, queda decaigut?

El Sr. RIBÓ: Sí, senyor President, queda decaigut perquè no té cap sentit; és contrari al sentit de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT. Queda decaigut. Aleshores, el que votem és únicament l'esmena d'addició a l'apartat 2. Entès, no? Aquí no hi ha problema. Passem, doncs, a votar l'esmena d'addició a l'apartat 2 que formava part de l'esmena número 11 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena d'addició, que es posin drets.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant.)*: Senyor President, així, què és el que votem sobre l'apartat 2 en aquests moments, perquè....

El Sr. PRESIDENT: L'addició de la paraula «sindicals»... Em sembla. Ah, no, hi ha també una modificació; doncs, votem la modificació i l'addició a l'apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la modificació i addició a l'apartat 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes de l'apartat 2, compreses en l'esmena número 11 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, han estat rebutjades per 13 vots a favor, 64 en contra i 27 abstencions.

Passem, doncs, ara, a votar l'esmena número 12, del Grup Socialista, esmena d'addició i modificació a l'apartat primer d'aquest article 5.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 17 del Grup Socialista, és a dir l'esmena amb la numeració del *Butlletí* esmena número 12, ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 64 en contra i 15 abstencions.

Passem, ara, a votar l'esmena número 13 del *Butlletí*, esmena número 18 del Grup Socialista, que és una esmena de modificació de l'apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 17, de modificació de l'apartat 2 d'aquest article ha quedat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Bé, no havent-hi cap més esmena en aquest article, podem passar ara a votació el text del Dictamen. És que hi ha inconvenient perquè es voti conjuntament el text del Dictamen, o es prefereix que es voti per apartats? *(Pausa.)* Conjuntament. Bé, doncs, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article cinquè, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 64 vots a favor, 14 en contra i 27 abstencions.

Bé, ara, respecte a l'article 6, suposo que hem de considerar decaiguda l'esmena número 15, del Partit Socialista Unificat, i queda només l'esmena número 16, del Grup Socialista, que ha estat ja defensada i que també ja s'ha fet el torn en contra corresponent. De manera que podem passar directament a les votacions per l'article 6. Votem, doncs, l'esmena de modificació número 16, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I passem ara, doncs, a votar el text del Dictamen per l'article sisè. *(El senyor Santiburcio demana per parlar.)* Senyor Santiburcio?

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)*: Pediriamos votació separada del primero y el segundo párrafo.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, comencem per votar el primer paràgraf, fins al punt i a part de l'article sisè, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, primer paràgraf, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara votem el segon paràgraf.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, segon paràgraf, ha quedat aprovat per 64 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 7. No hi ha cap esmena a l'apartat 1, però a l'apartat 2 hi ha dues esmenes, les esmenes número 17, del Grup Socialista, i número 18, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Hi ha, després, una esmena que proposa un nou article 7 bis, però la considerarem posteriorment.

Per a la defensa de l'esmena número 17, del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, esta enmienda está hecha fundamentalmente sobre un artículo, un artículo introducido en la Ley de Presupuestos del año 82, del año pasado, que en base a una enmienda de nuestro Grupo, la cual establecía que las pensiones que cobran los ex-Consellers tuvieran una limitación en el tiempo de dieciocho meses, y además establecía un criterio de incompatibilidad entre la pensión y cualquier otro tipo de ingreso. Tanto en el debate de Comisión como en el debate del Pleno, nuestra enmienda fué recortada parcialmente y, por tanto, se establece —y tal cual está ahora en el proyecto de ley— un criterio de incompatibilidad, única y exclusivamente entre el cobro de la pensión y el obtener cualquier otro tipo de ingreso, pero de tipo público, nunca ingresos de tipo privado.

Por tanto, lo que pretendemos, de una forma sencilla, es, en nuestra enmienda, ampliar este concepto de que el grado de incompatibilidad no cubra única y exclusivamente a cobrar cualquier otro tipo de retribución e ingreso público, sino que también sea algún otro tipo de retribución o ingreso privado. Por tanto, lo que queremos establecer es un principio de igualdad política para aquellos ex-Consellers que cobran una pensión y que, por tanto, en un momento determinado de esos dieciocho meses empiezan a obtener cualquier otro tipo de ingresos. Es evidente que es un principio de moralización pública, que es un principio político que todos los Grupos creo que deberían defender y que, por tanto, no valen, en ningún momento, en ningún momento, razones de tipo técnico, razones formales para argumentar en contra de un principio político básico, y es que en ningún momento, ni un ex-Conseller ni cualquier cargo público debe de obtener dos ingresos.

Por tanto, nosotros consideramos que estamos abiertos, en todo momento, a cualquier tipo de transaccional o cualquier tipo de fórmula técnica que permita que la incompatibilidad no sea simplemente con cualquier otro tipo de ingreso público, sino también con ingresos privados, y que, por tanto, permita el que este artículo no sea de una forma sesgada sino que sea totalmente completo el punto de vista de que la incompatibilidad sea doble y no sea simplemente el punto de vista de los ingresos públicos.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* Bé, és que es desitja fer un torn en contra per a aquesta esmena o bé es vol fer un torn en contra conjunt per a les dues esmenes? Bé, aleshores, passem a l'esmena número 18, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument. També la nostra esmena està inspirada en el principi de moralitat pública. Pensem que la formulació de la nostra esmena va en la mateixa línia de l'es-

mena socialista; en canvi, pensem que té una economia d'expressions i que s'ajusta més al que nosaltres pensem que hauria de ser el contingut d'aquesta Llei, i és simplement que la pensió es deixi de rebre quan es rebi una altra retribució, sense especificar si és a càrrec de fons públics o retribucions d'activitats privades.

I se'ns dirà —perquè sabem que se'ns dirà l'argumentació següent— que el problema que apareix és quan l'exercici d'una activitat privada és una activitat professional, i se'ns posarà l'exemple del metge que el primer dia pot rebre només una consulta i, per tant, això ja és una retribució, etcètera. Efectivament, aquest és un tema de discrecionalitat, com hem dit moltes vegades, de moral personal, però pensem que la formulació estricta d'una altra retribució —punt—, sense especificar res més, s'acosta molt més a l'explicació d'aquesta actitud que nosaltres demanem dels càrrecs públics, dels que estem parlant ara i, jo diria, de tots els càrrecs públics que puguin haver-hi a Catalunya, i no la formulació que es diu aquí, que permet una interpretació molt més laxa, molt menys, en definitiva, d'acord amb l'esperit que suposem que està en la totalitat dels Diputats i Diputades.

El Sr. PRESIDENT: Bé, un torn en contra de les dues esmenes? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem en un debat que ja va tenir lloc l'any passat, i els arguments que s'han donat a favor són els mateixos, i els arguments que donaré en contra seran també els mateixos. I jo el que voldria demanar a la Cambra és que, congruentment amb el que va votar l'any passat, tornés a votar aquest any, perquè la situació és exactament la mateixa.

Ens trobem en una situació en la qual es produiria una clara discriminació contra els ex-Consellers les fonts d'ingressos habituals dels quals no procedeixen del sector públic, perquè hi ha una particularitat que les senyores i senyors Diputats convindran amb mi que existeix, i és que la incorporació a un sou públic no és gradual, és automàtica i total, per a la totalitat de la retribució que es venia cobrant anteriorment. Però, en canvi, la incorporació al sector privat, en molts casos, pot tenir una gradualitat important, és a dir, una gradualitat que faci que hi hagi tota una sèrie de mesos —i, al capdavant, divuit mesos, per a recuperar un exercici professional, liberal, per exemple, no són pas un termini excessiu—, que faci que durant aquest període de temps es produeixi aquesta discriminació que jo dic, enfront de la gent que procedien del sector privat.

Per tant, nosaltres creiem que, evidentment, l'article no prohibeix la renúncia voluntària i, per tant, en aquest sentit, la moralització la pot exercir l'ex-Conseller quan, realment, procedent de fons privades torni a recuperar la seva posició d'ingressos abans dels divuit mesos, però, en canvi, hem d'admetre que hi ha aquesta gradualitat a la qual jo feia referència, que fa necessari no establir la incompatibilitat taxativa, com fa el Grup Socialista, ni tampoc deixar-ho en la indefinició, com fa la proposta del Grup comunista.

Per aquestes raons, nosaltres farem exactament el mateix que vam fer l'any passat, que és votar en contra d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació les esmenes. En primer lloc, l'esmena número 17, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 46 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena número 18, del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votació el text del Dictamen. És que es desitja que es voti separatament l'apartat 1 i l'apartat 2? Sí? Doncs comencem per votar l'apartat 1, al qual no hi havia cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, apartat 1, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, apartat 1, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I, ara, passem a votació el text del Dictamen, apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, apartat 2, ha estat aprovat per 47 vots a favor, 36 en contra i 12 abstencions.

Bé, passem ara a l'article vuitè. Abans, passarem a l'esmena número 19, del Grup Socialista, que proposa l'addició d'un article 7 bis. El senyor Santiburcio té la paraula per a defensar aquesta esmena.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la enmienda número 19, lo que pretende, fundamentalmente, es añadir un nuevo artículo a la Ley, en el cual se establezca el criterio de absoluta incompatibilidad entre el desempeño de cargos públicos, fundamentalmente tres niveles, el Presidente, los Consellers y los Directores Generales y Directores Generales Técnicos. Es evidente que tanto el Presidente como los Consellers están afectados por la Ley del Estatuto Interior, y que, por tanto, no es absolutamente necesario el que se ponga en este artículo, pero lo consideramos importante desde el punto de vista de cualquier tipo de lectura, en cuanto al articulado, en el sentido de que se viera perfectamente que establecemos los tres niveles de cargos públicos políticos.

Por tanto, hay dos niveles de cargos políticos, y un tercero, que es el de Director General o el de Secretario General Técnico, que es un cargo de confianza política. Y, por tanto, establecíamos que para los Directores Generales y Secretarios Generales Técnicos hubiera una incompatibilidad total y absoluta con cualquier tipo de desempeño de actividad privada.

En el segundo párrafo de la enmienda número 19, lo que es-

tablecemos es que para altos funcionarios como son los subdirectores generales, los caps de servei y los caps de secció —excluyendo ya niveles inferiores, como pueden ser caps de negociat, etcétera—, se establezca el criterio de que se abra expediente para establecer un nivel de compatibilidad entre el desempeño de su cargo como funcionario y el desempeño de una actividad privada; por tanto, de que haya una resolución en torno a un expediente por el propio Conseller del Departamento en el sentido positivo; en el sentido negativo, establecer una compatibilidad o una incompatibilidad entre el desempeño de su actividad como funcionario y una posible actividad privada.

Por tanto, lo que queremos establecer es un principio, que es el principio de separar cualquier tipo de actividad profesional o privada que puedan desarrollar altos cargos públicos de la Generalitat, y este principio, que se explicita fundamentalmente en la Ley del Estatuto Interior, desarrollarlo en la Ley de Presupuestos, extendiéndolo más allá de lo que son el Presidente y los Consellers, fundamentalmente a altos cargos de la Administración como son los Directores Generales y los Secretarios Generales Técnicos.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte a aquesta esmena? Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem amb una esmena que intenta d'introduir un article nou, el 7 bis, segons la numeració, que estableix un règim d'incompatibilitats per als càrrecs polítics i per als alts funcionaris.

A mi m'agradaria recordar a la Cambra que la incompatibilitat dels alts càrrecs polítics és establerta en dos articles —no recordo en aquests moments la numeració— de la Llei anomenada col·loquialment «Estatut Interior», és a dir, la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu, i, per tant, es fa innecessari introduir aquest paràgraf en l'article que ens ocupa, perquè seria simplement una repetició del que és previst ja en la Llei que he esmentat.

D'altra banda, el Grup Socialista ens vol fer introduir aquesta incompatibilitat, millor dit, aquest procediment, aquest procediment de resolució per a la compatibilitat o la incompatibilitat dels subdirectors generals, caps de serveis territorials, caps de serveis i caps de secció. A això, nosaltres hem de dir que segurament seria, és bo, que això fos regulat, però que fos regulat per una llei, de tal manera que no es pogués produir un cert nivell de discrecionalitat en els diferents Departaments i, per tant, d'indefensió del funcionari, en trobar-se sotmès a aquesta regulació. Perquè aquesta regulació no estableix cap sistema objectiu ni uniforme per a tots els Departaments per tal d'assolir aquesta finalitat. Per tant, nosaltres creiem que és impropici l'aprovació d'aquest paràgraf, perquè pot produir aquesta inhomogeneïtat i aquesta indefensió en alguns casos.

Però a mi també m'agradaria, en aquest moment, fer esment d'una situació que he conegut fa poca estona, i que jo la vull posar a la consideració de la Cambra: concretament, sembla que l'advocat de l'Estat al servei de la Delegació del Govern a Catalunya no té incompatibilitat amb l'exercici privat de la professió, i, en canvi, aquesta mateixa persona, suposant que passés a exercir com a advocat de l'Estat a la Gene-

ralitat, sí que estaria sotmès al règim d'incompatibilitats que té establerta la mateixa Generalitat. Per tant, senyors socialistes, ens sembla molt bé tota aquesta idea de moralització de la funció pública, però jo el que els demanaria és que se'n parlés menys i es fes més en els llocs on ens trobem amb situacions comparables en l'Administració que actua a Catalunya.

Per tant, senyores i senyors Diputats, per les raons que he exposat, nosaltres votarem en contra, i hi demanem el vot en contra, dels dos paràgrafs, el primer —ho repeteixo— per redundant i el segon per imprecís i perillós.

Moltes gràcies, senyor President

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 19, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article vuitè, en el qual hi ha dues esmenes del Grup Socialista, les esmenes número 20, a l'apartat 1, de supressió de tot l'apartat, i la 21, de supressió del final de l'apartat segon.

Per a defensar aquestes esmenes, que suposo que es poden defensar conjuntament, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, l'esmena número 20 la retirariem.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Llavors queda pendent només l'esmena número 21.

El Sr. SANTIBURCIO: Sí. Bien, la 21 pasaríamos a defenderla brevemente.

El apartado 2 del artículo 8 lo que viene a establecer es una norma por la cual el Consell Executiu, a lo largo del ejercicio presupuestario puede realizar ampliaciones de plantillas, financiándolas a partir de las inversiones existentes. Es decir, que se puede producir un proceso de distorsión de lo que aquí aprobamos en el propio presupuesto, y es que, a lo largo de la ejecución de este presupuesto el Consell Executiu, vía decreto, vía acuerdo del Consell, comience a ampliar plantillas detrayéndolas, reduciendo los niveles de inversión del Capítulo VI. Por tanto, éste nos parece un camino erróneo, una vía posible absolutamente errónea, aunque se intente justificar desde el punto de vista de que esto es intentar dotar personal para las nuevas inversiones, y, por tanto, nosotros consideramos que cualquier tipo de nueva inversión puede dotarse perfectamente del actual Capítulo I, que tiene unas dimensiones realmente importantes, y, por tanto, pueden perfectamente realizar cualquier tipo de transferencias de crédito en el seno del Capítulo I para reestructurar plantillas, tal como prevé el apartado 1 del artículo 8.

Por lo tanto, nosotros, lo que queremos evitar es que ocurran cosas como han ocurrido en el año 82, en el que salen decretos, por ejemplo, como el del 18 de agosto, que afecta a la Dirección General de Serveis Socials, en el cual existe un cambio de partidas que van del Capítulo VI, aumentar personal, o como el acuerdo del Consell Executiu que se publica el 15 de diciembre en el *DOG*, en el cual hay unos cambios de partidas en el Departamento de Agricultura, por los cuales se

pasan de Capítol VI a Capítol II —no Capítol I, Capítol II— que no es augmentar personal, con lo cual, aquí, por la vía del apartado 2 del artículo 8, se abre una vía perfectamente abierta para que el Consell Executiu no solamente vaya modificando el presupuesto en función de unas necesidades concretas y parciales, sino que se abre la vía de ir a reducción de inversión para ir aumentando personal o aumentar cualquier tipo de gastos corrientes del Capítol II o de otros Capítulos.

Por lo tanto, a nosotros nos parece una vía peligrosa, que no nos parece correcto que exista, y, por tanto, planteamos la supresión del último párrafo del apartado 2, que es de las inversiones del Departamento o de la entidad que lo proponga. Por tanto, que quede única y exclusivamente que ese tipo de ampliaciones se puedan hacer a cargo de cualquier otro tipo de gastos corrientes, jamás que haya un incremento de los gastos corrientes a costa de los gastos de operaciones de capital, a costa de las inversiones.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, el Diputat senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem amb una esmena que, si no ho recordo malament, també era en els pressupostos, a la Llei de Pressupostos de l'any passat, però —i a mi m'agradaria fer una argumentació que, evidentment, serà molt similar a la que vaig fer en aquells moments—, de tota manera, hi ha una situació nova, aquest any, a la qual faré esment més tard.

Fixin-se, senyores i senyors Diputats, que el text del punt 2 de l'article 8 fa referència a aquelles situacions en les quals es tracta de fer entrar en funcionament noves inversions; és a dir, que no es tracta d'una possibilitat indiscriminada de fer transferències, la qual cosa seria, entre altres coses, illegal, d'acord amb les lleis que regulen la confecció de pressupostos.

Es tracta, doncs, de preveure que cap inversió no pugui deixar d'entrar en funcionament per manca de dotacions en el Capítol I, concretament. Això és importantíssim considerar-ho, perquè vostès convindran amb mi que no es tracta tant de fer inversions —és molt important fer inversions—, però es tracta de fer inversions que puguin començar a funcionar. Llavors, en aquest supòsit, en el supòsit que per a fer funcionar una inversió que s'ha acabat dintre d'aquell exercici es faci necessària la dotació del Capítol I, la disposició, el punt 2 de l'article 8, preveu que, en primer lloc, aquestes transferències de crèdit es faran amb càrrec a despeses consumptives, no ampliables, i només si això es fa impossible es podrà recórrer a despeses d'inversió del mateix Departament.

De manera que no és aquesta situació que ens pintava el senyor Santiburcio, sinó que és una situació de tercer nivell. És a dir, primer: que no hi hagi la dotació per a la posada en funcionament de la inversió; segon, que no s'hi arribi, dotant-la amb minoració d'altres despeses consumptives, i només en tercer lloc es pot recórrer a aquest traspàs d'inversions. Aquesta situació és normalíssim que es produeixi, millor dit: aquesta disposició és normal que es produeixi en els pressupostos, i el senyor Santiburcio deu saber que una disposició anàloga a aquesta, al punt 2 de l'article 8, apareix normalment en els pressupostos de l'Estat, apareix normalment en els pressupostos de l'Estat, i és tan normal això que fins i tot aquí es dona aquesta nova circumstància a què jo em referia entre el pressupost de l'any passat i el d'aquest any, i és que mentrestant s'ha

aprovat la Llei de Finances Públiques de Catalunya, i la Llei de Finances Públiques de Catalunya, en l'article 42, lletra a), autoritza precisament el Consell Executiu a plantejar aquesta disposició en els pressupostos. Per tant, senyores i senyors Diputats, com que l'important és fer inversions, però que aquestes inversions funcionin —és tan important que funcionin com haver-les fet—, i, hi insisteixo, aquest traspàs d'inversió cap a despesa consumptiva només es pot produir en tercera etapa d'intent de fer funcionar aquella inversió, nosaltres demanem a la Cambra el vot en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena número 21, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 64 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació, doncs, el text del Dictamen per a l'article vuitè. És que el Grup Socialista desitja que es voti separatament l'apartat 2? (Pausa.) Sí? Bé, doncs, passem a votació els apartats 1 i 3 del text del Dictamen, al qual no hi havia esmenes, i després votarem l'apartat segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, apartats 1 i 3, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, apartats 1 i 3, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a votació el text del Dictamen, apartat segon.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, apartat segon, ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions.

Passem, ara, a l'esmena número 22, del Grup Socialista, que proposa l'addició d'un article 8 bis. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta enmienda, que intenta introducir un artículo 8 bis en el articulado del Proyecto de Ley de Presupuestos, es una enmienda que se refiere fundamentalmente a los temas de reconversión industrial, que mandata al Consell Executiu para que lleve a cabo una política encaminada a mejorar la competitividad y el saneamiento en las industrias situadas en Cataluña, pero bajo unos criterios básicos a nuestro juicio, que son los criterios de concertación entre la Administración de la Generalidad y las partes sociales de los sectores o subsectores afectados por esa reconversión industrial.

Hay un segundo apartado, que dice que todas las subvenciones, transferencias de capital, garantías de aval que puedan afectar directa o indirectamente al resultado del objetivo señalado con anterioridad, se hagan de acuerdo con los criterios de concertación indicados en este artículo.

Y un tercer apartado, que autoriza al Consell Executiu a conceder subvenciones de interés de crédito, o de crédito, por valor de 350 millones, a subsectores o a empresas que por ellas

mismas representen un subsector. Este tercer apartado aparece en el Departamento de Industria, en la Sección 13/01, Capítulo 7 ya, como en el propio Proyecto de Presupuestos.

Y nosotros estamos de acuerdo con la filosofía de que se pueda dar subvenciones e intereses de crédito, siempre y cuando que se fijen unos criterios generales para el tema de la reconversión industrial. Estos criterios generales que yo ayer por la mañana, al escuchar el discurso del Honorable Conseller de Economía y Finanzas, señor Cullell, me parecía que casi no tendría que esforzarme para defender esta enmienda, porque casi los criterios que nosotros explicamos en esta enmienda los ha defendido, como filosofía política de los presupuestos, el propio señor Cullell. Nos ha dicho que había de planificar los procesos de reconversión industrial; yo he tomado nota de algunas frases que ha dicho, con las cuales los socialistas estamos plenamente de acuerdo: que el eje prioritario del presupuesto sea luchar contra el paro; que para la reconversión industrial haya que hacer una planificación de los procesos de reconversión industrial; que debiera de existir una concertación entre las fuerzas sociales, la Administración de la Generalitat, las Administraciones autónomas, y la Administración central; nosotros estamos plenamente de acuerdo. Lo que ocurre es que después ha hecho referencia a que en este Proyecto de Ley, en este Proyecto de Presupuestos, para la reconversión industrial hay una política de avales y hay, cosa que no ha citado pero que yo estoy convencido de que está, en la mentalidad del Departamento de Industria que estos 350 millones forman parte de esta política de reconversión industrial.

Si se cree que tiene que haber una concertación entre la Administración autonómica, la Administración central y las partes sociales implicadas para la reconversión industrial, yo creo que por coherencia, por lógica, cuando se aplica una política de reconversión industrial en Cataluña tiene que existir la voluntad de esa misma concertación; o es que la concertación sólo la pedimos cuando reclamamos al Gobierno central, a la Administración central, nuestra participación en la política de reconversión industrial? También nosotros cuando aplicamos una política de reconversión industrial en Cataluña tenemos que estar de acuerdo con estos criterios de concertación, sino sería incoherente pedir nuestra participación en una política que ya existe, además de ~~para~~ la reconversión industrial, existe ese tipo de concertación.

Nos ha explicado incluso casi un plan cuatrienal, que espero, deseo, que no puedan aplicarlo y que seamos otros los que los podamos aplicar los próximos cuatro años, porque queda muy poco para aplicar ese plan cuatrienal que nos ofrece el señor Cullell.

De todas maneras, yo creo que, si es necesaria una planificación de los procesos de reconversión industrial, lo que es necesario es tener unos estudios previos —que yo dudo que existan en la actualidad— de la situación de los subsectores y de los sectores ubicados en Cataluña, para iniciar este proceso de reconversión industrial, para iniciar esa planificación de los procesos de reconversión industrial.

Cabe la duda de que desde la Administración de la Generalitat, desde el Consell Executiu, se piense que esa planificación, que esa concertación, que la verdadera reconversión sólo se va a hacer desde Madrid, sólo se va a hacer a nivel de Administración central con la participación de Comunidades Autónomas

y sectores afectados, y que la pequeña política que aquí hacemos de reconversión industrial no afecta de hecho a una reconversión industrial, sino que es unos avales, es unas subvenciones de intereses de crédito que en la práctica de lo que sirven es para solucionar problemas de liquidez, pero no para una verdadera reconversión. Cabe la posibilidad de que esa sea la mentalidad del Consell Executiu, pero eso hay que decirselo a la Cámara, hay que decirselo a la Cámara; no se puede venir aquí diciendo que esos presupuestos contribuyen a la reconversión industrial del país, y después no estar de acuerdo con los criterios que reclamamos para la reconversión industrial que se haga desde la Administración central. Eso es incoherente, y nosotros creemos que si se tiene coherencia con los principios explicados aquí por el señor Cullell ayer, esta enmienda tiene que ser aceptada, y, sino, es que esos principios han sido puras palabras que a la hora de la práctica, a la hora de la aplicación del presupuesto, esta política no se aplica.

¿Por qué es necesaria la concertación social? Cualquier política de reconversión industrial exige que exista, o bien una innovación tecnológica, sobre todo exige una mejora —que también lo ha dicho el señor Cullell—, un aumento de la productividad y una mejora de la competitividad. Cualquiera de las cuestiones que exijan una nueva inversión, sea en innovación tecnológica, sea en inversiones que aumenten la productividad, que aumenten la competitividad, afectan directa o indirectamente a las partes sociales. Es importante, para que esta reconversión se lleve a la práctica, corresponsabilizar a los sindicatos afectados, a los trabajadores afectados en esos sectores que se van a reconvertir, ya sea a través de un aval, ya sea a través de una subvención de interés de crédito. A través de cualquier mecanismo que la Administración facilite para que esa reconversión se pueda llevar a la práctica en sus sectores ubicados en Cataluña o en empresas representativas de un subsector, afecta directa o indirectamente a las partes sociales implicadas; aunque sea simplemente a movilidad interna, aunque sea simplemente a movilidad interna, es importante que exista la concertación previa. Por lo tanto, dentro de esta filosofía de concertación para la reconversión industrial es importante que esto se tenga en cuenta; si estamos de acuerdo con los criterios expresados ayer por el Consell Executiu —ha dicho que hablaba en nombre del Consell Executiu—, creo que esta enmienda ha de ser aceptada por el Grupo que apoyó al Gobierno, y, de todas maneras, nosotros creemos que por coherencia la Cámara debiera de apoyar nuestra enmienda.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Vallvé té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. VALLVÉ: Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, ens trobem davant d'una esmena el text de la qual proposa, textualment, que s'autoritzi el Consell Executiu de la Generalitat a portar a terme una política encaminada a millorar la competitivitat i el sanejament de les indústries situades a Catalunya d'acord amb una política de concertació.

El senyor Cigarrán, l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ha fet una hàbil defensa d'aquesta esmena, intentant relligar-la amb els principis, elaborats ahir, de presentació del pressupost de la Generalitat per al 1983.

Però hi ha una cosa que em sembla que cal, en primer lloc,

concretar. Una política encaminada a millorar la competitivitat i el sanejament de les empreses, això no és nou. Això és una cosa que ha estat la política duta a terme per l'actual Consell Executiu de la Generalitat. Ha estat la política que figurava ja en el programa electoral de Convergència i Unió en la primavera del 1980: millorar la competitivitat i el sanejament de les empreses de Catalunya. Va ser un dels objectius especificats en aquesta mateixa Cambra durant el debat de política econòmica, el primer debat de política econòmica d'aquell mes de novembre de 1980. El mateix Decret de la CARIC, el Decret que promou la reconversió de sectors industrials, de subsectors i de grups d'empreses, estableix que la finalitat de la CARIC és promoure els estímuls que puguin necessitar les empreses i sectors industrials de Catalunya. Per tant, aquests són els objectius de la política del Consell Executiu pel que fa a la reconversió industrial.

Se'ns parla de la concertació, que aquesta política s'ha de fer mitjançant la concertació amb les parts afectades, i, aleshores, voldria fer aquí una reflexió en primer lloc. Quina és la política que pot fer, en matèria econòmica, el Consell Executiu? Tornaríem al debat de política econòmica de 1980, de la tardor del 1980, quan el Molt Honorable President de la Generalitat deia aquí mateix quins instruments té la Generalitat per a fer política econòmica, i quins instruments no té la Generalitat per a fer política econòmica. Els instruments que té l'Executiu de la Generalitat, ens els dona el text de l'Estatut d'Autonomia, i, aleshores, és important aquest coneixement del text de l'Estatut per a saber quines són les coses que podem fer en matèria de política econòmica, i quines coses no podem fer en matèria de política econòmica.

Hi ha uns camps molt extensos en política econòmica: política fiscal, política monetària, política laboral en el marc general, política aranzelària, que són instruments que estan únicament i exclusivament a l'abast del Govern central, del Govern de l'Estat.

Hi ha altres instruments, altres instruments molt importants que, en teoria, podrien ser utilitzats per la Generalitat, pel Govern autonòmic, però que en realitat només poden ésser utilitzats pel Govern central, i em refereixo, per exemple, a la política de compres de l'Administració, a la política de compres duta a terme per empreses vinculades a l'Administració, vinculades al sector públic —penso en el cas, per exemple, d'una RENFE, d'una Companyia Telefònica Nacional d'Espanya—, que poden actuar decisivament, per exemple, en un cas tan concret i tan necessari en aquest moment de reconversió com és el de fabricants de sectors de components electrònics. Això són instruments que, no ens hem d'enganyar, són en aquest moment a l'abast de l'Estat, a l'abast del Govern central, que no són a l'abast de les Comunitats Autònomes.

Amb els instruments que té a l'abast la Generalitat, amb els instruments de desenvolupament i d'execució de plans de reconversió establerts per l'Estat, es pot fer una política de reconversió de grups d'empreses, de sectors, de subsectors industrials, però el que evidentment no es pot fer és la gran política de reconversió, que aquesta el mateix text de l'Estatut d'Autonomia reserva a la competència de l'Estat central.

Amb tot, no puc oblidar que l'article 12.1.3 de l'Estatut d'Autonomia, el text del qual acabo de dir, aquest de desenvolupament i execució dels plans establerts per l'Estat, dona un

paper a les Comunitats Autònomes, un paper important i que sembla que en aquests moments s'està oblidant. Vull recordar, per exemple, el Decret-Llei de Reconversió Industrial, el Decret Bayón, que es va anomenar, del juny del 81, i la Llei posterior, emanació d'aquell Reial Decret, del 9 de juny del 82, que sí que donava a les Comunitats Autònomes un paper en la reconversió i que deia que quan una Comunitat Autònoma tingués una participació de més del 10% en el sector industrial en concret, aleshores aquesta Comunitat Autònoma tindria uns representants, seria informada prèviament a l'elaboració del pla, tindria després uns representants a la Comissió Executiva del Pla de Reconversió i, finalment, formaria part de la Comissió de Seguiment de totes les accions que es duguessin a terme en aquell Pla de Reconversió.

Actualment això no es veu que sigui recollit, en aquest moment, pel que s'ha anomenat «El llibre blanc de la reconversió». Amb els instruments que té en aquests moments la Generalitat de Catalunya, nosaltres creiem que és possible, evidentment, en cada cas, en cada acció concreta de reconversió que es dugui a terme, en cada grup d'empreses, dur a terme, evidentment, una negociació amb les parts afectades, amb les empreses, amb les organitzacions sindicals. En aquest sentit, va ser la modificació del Decret 114/81, de la CARIC, conseqüència del debat de l'atur tingut en aquesta Cambra el mes de juny de 1981, en el qual va fer-se incloure, en el Reglament de la CARIC, un apartat que deia textualment que quan es dugués a terme la reconversió d'un grup d'empreses o d'un subsector, s'inclouria un document signat per les parts on es contemplés si això comportava regulació de plantilla o no comportava regulació de plantilla. En aquest sentit, doncs, la política que pot dur a terme la Generalitat de Catalunya, la política de reconversió de grups d'empreses i de subsectors industrials, pot, evidentment —ha d'arribar, evidentment, a pactar amb les parts quan es dugui a terme. El que no pot fer, evidentment—, és fer una anàlisi prèvia de quines són les polítiques de reconversió amb totes les parts afectades.

I voldria dir, per acabar, que ahir el Conseller Cullell va recordar que en el projecte definitiu del Llibre Blanc de Reconversió ha estat anul·lada la presència de les Comunitats Autònomes en l'òrgan rector dels plans de reconversió. El primer projecte —perquè han existit diversos projectes del Llibre Blanc de Reconversió—, al qual va tenir accés el Diputat que els parla, contemplava que en el pla rector, en l'òrgan rector dels plans de reconversió hi participarien les Comunitats Autònomes; les Comunitats Autònomes formarien part d'aquest òrgan rector dels plans de reconversió. Però és que hi ha més, és que hi ha més que això, és que en el mateix primer projecte del Llibre Blanc de Reconversió figurava també que en les anàlisis prèvies de les propostes de reconversió hi tindrien presència les centrals sindicals i les associacions patronals; figurava, això, en el primer text del projecte del Llibre Blanc de Reconversió. I el segon projecte, el definitiu projecte del Llibre Blanc de Reconversió, de la mateixa manera que ahir l'Honorable Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat denunciava que havia estat apartada la presència de les Comunitats Autònomes en els òrgans rectors dels plans de reconversió, també havia estat apartada en les anàlisis prèvies de reconversió la presència de les centrals sindicals i de les associacions patronals. I això, evidentment, senyores i senyors Diputats

d'aquesta Cambra, no és responsabilitat nostra. Això, en qualsevol cas, és únicament responsabilitat de l'actual Ministre d'Indústria de l'Estat que, com vostès saben, pertany a una organització política molt concreta.

En aquest sentit, doncs, només em cal recomanar a la Cambra, als Il·lustres Diputats d'aquesta Cambra, que no acceptin l'esmena d'afegir un article 8 bis a la Llei Pressupostària.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena número 22, del Grup Socialista, que proposa la introducció d'un article, que seria el 8 bis.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 9, en el qual hi ha esmenes a l'apartat 1, solament, no a l'apartat següent. Voldria fer, sobre aquestes esmenes, l'observació que, a causa de les reordenacions establertes en Comissió, l'esmena número 24, que segons el *Butlletí* diu que és a la lletra a), en realitat és a la lletra g) del Dictamen, i l'esmena número 25, que el *Butlletí* diu que és a la lletra i), en realitat és a la lletra h) del Dictamen.

Caldria també, suposo, en l'esmena número 23, del Grup Socialista, potser deixar un encapçalament, tal com figura en el text del Dictamen, i començar el text de l'esmena amb la paraula «avaluar».

Bé, passem, doncs, a la primera de les esmenes, que és l'esmena número 23, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest tema que ens ocupa, en la defensa de l'esmena, òbviament ja ha estat un dels temes típics de la discussió pressupostària dels tres anys de legislatura, com és el tema de la possibilitat —en aquest cas, l'autorització— per la Llei de Pressupost al Consell Executiu d'avaluar les operacions de crèdits de les empreses petites i mitjanes —diu el text de la Llei, article 9— radicades a Catalunya per processos de reconversió i reestructuració.

No m'estendré gaire en la filosofia de l'oposició del Grup parlamentari Socialista en relació amb aquesta possibilitat d'aval directe del Consell Executiu a les empreses a Catalunya, perquè ja ha estat defensat abans pel meu company de Grup parlamentari, Santiburcio, i en la mateixa intervenció del meu company Carlos Cigarrán, referit a l'esmena que acabem de votar. El que és cert, amb aquesta esmena i amb aquesta política, és que hi ha, des del punt de vista del Grup parlamentari Socialista, una discrepància, una disfunció formal entre el que es diu i el que es fa, entre el que es pretén i el que es regula per llei. Tothom som conscients, en aquesta Cambra, que aquesta política d'aval a empreses, més que una política de reconversió i una política de reestructuració és una política destinada a una filosofia, jo diria, fins i tot, intervencionista, a ajudar determinades empreses que tenen determinats problemes de tipus de liquiditat, o problemes de desfasament, de tecnologia o qualsevol altre tipus de problema que els afecta. És una polí-

tica, doncs, que va destinada bàsicament i exclusivament a ajut a empreses.

No es pot fer, no es pot dir, des d'aquesta tribuna, amb seriositat i amb responsabilitat, que la política de reconversió del Consell Executiu té com a vehicle bàsic i fonamental l'article 9 de la Llei de Pressupost o allò disposat en la Llei de Finances, pel que fa a operacions d'aval. Això, com a mínim, s'ha de corregir i s'ha de —precisament el que ha fet el senyor Vallvé— situar el terme de les possibilitats d'actuació en els seus límits. Nosaltres impugnem aquesta política perquè considerem que és una política errònia, que s'hauria d'haver fet a través d'un organisme financer, intermedi, etcètera. Però, situant les coses al seu nivell bàsic, és evident que això no constitueix, en cap govern europeu, una política seriosa de reconversió industrial.

Voldria, doncs, plantejar el tema a aquest nivell. És cert, doncs, que es reclama una política de participació, allò que fins ara ha tingut el Consell Executiu, el dit «Llibre de Reconversió», «Llibre Blanc de la Reconversió Industrial». I com vostès saben perfectament això és un estudi tècnic fet pel Ministeri, que encara està molt lluny de ser plasmat en una llei o en un decret llei que sigui el que vehiculi la seva eficàcia jurídica. Fins ara és un estudi, no s'han de treure les coses del seu context; un estudi tècnic elaborat pel Ministeri d'Indústria, etcètera, i no passa d'aquí, és un estudi. És cert que l'estudi conté un conjunt d'elements amb els quals el Grup Socialista d'aquesta Cambra coincideix en les seves preocupacions elementals amb el Grup que ha exposat aquestes preocupacions, certament: des del punt de vista de la participació de les centrals sindicals, o des del punt de vista de la necessària participació de les Comunitats Autònomes en els òrgans d'execució dels plans de reconversió industrial. I ho diem amb tota la responsabilitat, perquè ha estat una política que el Grup Socialista ha estat defensant constantment, que el Consell Executiu, les Comunitats Autònomes tenen un procés bàsic en els processos de planificació de reconversió industrial i, això, el meu Grup parlamentari ho ha anat dient des del primer dia.

Passant aquest tema, el que no és cert, doncs, és que se'n vulgui —una intervenció del portaveu de Convergència i Unió— situar el problema en el Llibre de la Reconversió industrial. El que s'ha de definir, bàsicament, és si des de Catalunya fem o no fem una política de reconversió industrial. I el meu Grup parlamentari diu que, des de Catalunya, amb aquesta política d'aval, no es fa política de reconversió industrial; es fan ajuts a empreses, es fa una assistència tècnica, moltes vegades valuosa, a determinades empreses, però política de reconversió industrial, si us plau, no, perquè vostès són perfectament conscients que això no té suficient contingut com per a fer política de reconversió, perquè fa referència al tema de la participació prèvia amb els processos de reconversió de les parts.

És evident, i és lògic... Jo crec que qualsevol Govern que cregui, precisament, que una política de reconversió no es pot fer de manera salvatge, no es pot fer exclusivament per Decret-lei, s'han d'esgotar prèviament tots els mecanismes de negociació i consulta amb les parts afectades, que són realment les parts que poden donar solució, desconflicтивitzar el problema que representa la pèrdua conjuntural d'ocupació, la pèrdua conjuntural de llocs de treball, per a donar una alterna-

tiva de futur, una alternativa a termini mitjà.

Per aquestes raons, considerem bàsica la necessària participació prèvia amb l'organisme que es vulgui, de la manera que vulgui el Consell Executiu, però participació prèvia de les parts en els processos de reconversió.

Jo estic en condicions de dir que amb aquesta política d'aval no s'ha fet ni una sola negociació prèvia, i el Decret que esmentava el portaveu de Convergència i Unió, a conseqüència d'una moció socialista, és un decret que modifica només a títol posterior, en el cas que la reconversió que es vulgui fer en una empresa comporti pèrdua neta de llocs de treball, que les centrals sindicals estaran informades. Però prèviament, aquest Consell Executiu no ha fet cap consulta prèvia de negociació d'un procés de reconversió d'una empresa, d'un sector o d'un grup d'empreses. No s'ha fet. S'hauran fet consultes informals —totes les que es vulgui—, s'han reunit les parts separatament —totes les que vulgui—, però formalment no hi ha hagut un impuls de la concertació, de la negociació prèvia entre les parts. I això, considero que és un dels temes que, des d'aquesta Cambra i des d'aquesta tribuna, quan es reclama altre tipus de política, s'ha de situar —com a mínim— en la seva autèntica dimensió.

Per aquesta raó, nosaltres ens oposem que la Generalitat doni avals en primera instància a les empreses, a través d'aquesta política i, evidentment, deixar, des del punt de vista del Grup parlamentari Socialista, que aquesta política ni molt menys es pot considerar com la política de reconversió.

Finalment, i per acabar, recordar que fins que ha estat vigent, primer, el Decret de reconversió, dit «Decret Bayón»; segon, la Llei posterior convalidada en Corts, el Consell Executiu, que té capacitat de desplegament legislatiu —article 12.1.3 de l'Estatut d'Autonomia—, desplegament legislatiu, no ha fet ús, presentant a aquesta Cambra un projecte de llei de desplegament d'aquell famós Decret de reconversió; per exemple, en l'article segon, que donava possibilitats d'actuació legislativa a aquesta Cambra, en matèria de reconversió. I això no s'ha fet.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Vallvé té la paraula per al torn en contra.

El Sr. VALLVÉ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el meu torn en contra a l'esmena presentada pel Grup Socialista el faré estrictament sobre el torn en contra de l'article que estem discutint, l'article 9 de la Llei dels pressupostos i, evidentment, no tornaré a discutir l'article 8 bis, que es volia afegir, article que ha estat debatut abans, d'acord amb el Reglament d'aquesta Cambra, i votat d'acord amb el que estableix el Reglament d'aquesta Cambra. Per tant, en aquest sentit, no utilitzaré aquest torn de defensa de l'article 9, per a fer una contrarèplica de l'article 8 bis.

La política d'aval. El tema dels avals és un tema ja, diria jo, tradicional, clàssic, en aquesta Cambra. S'ha dit, de tota manera, pel Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que la política d'aval no era una política que utilitzaven altres països europeus. Jo aquí tinc un document del Departament d'Indústria del Govern britànic en el qual estableix una política d'aval per a la petita i mitjana empresa a Anglaterra. És un cas, si es vol, anecdòtic.

He dit que aquest tema dels avals és un tema que ja havia passat altres vegades en aquesta Cambra, i en aquest sentit em

plau recordar el que fou l'any passat, amb data 20 de maig —els Il·lustres senyors Diputats ho poden llegir en el *Diari de Sessions*, número 98—, quan es discutien els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1982, el Diputat que va presentar aleshores una esmena a aquest article, que possibilitava a la Generalitat la concessió d'aval, l'Il·lustre Diputat senyor Armet recordo que va establir una argumentació en contra de la política d'aval, recolzada en una sèrie de punts.

Deia, en aquells moments —*Diari de Sessions*, número 98—, que el tema dels avals havia obligat el Consell Executiu a retirar un projecte de llei de finances públiques de la Generalitat perquè en aquell projecte de llei no havia prosperat la introducció de la possibilitat de concedir avals. Bé, però és que aquesta llei de finances públiques de la Generalitat es va aprovar, es va aprovar amb posterioritat, és la Llei 10/1982, aprovada pel Ple de la Cambra del 29 de juny de 1982, i aquesta Llei, en l'article 65 i en la Disposició Transitòria Cinquena, estableix la possibilitat d'avaluar empreses privades en els termes i en els imports que en cada exercici estableixi la llei de pressupostos de la Generalitat, avals, quantitat a avaluar que en cap cas no superarà els 2.500 milions de pessetes.

S'especificava, també, en aquell debat, que hi havia un problema, que era el problema de les fallides, que no s'havia previst en els pressupostos de la Generalitat una partida per a fallides, per a possibles fallides que indefectiblement s'havien de produir en els avals que atorga la Generalitat, perquè aquests avals, evidentment, s'atorguen de cara a una política de reconversió industrial, de cara a un ajut a les empreses que en aquell moment presenten uns plans de viabilitat, presenten uns plans de tirar endavant, però és evident que la presentació dels plans no vol dir que, després, aquestes empreses arribin realment a port, arribin realment a una situació de normalitat, i en alguns casos, indefectiblement, es produiran fallides.

Aleshores, avui mateix, precisament en aquesta Cambra, s'han aprovat els articles 3 i 4 de la llei pressupostària, que estableix que hi ha uns crèdits que tenen la condició d'ampliables, destinats a obligacions derivades de fallides dels avals presentats per la Generalitat.

Es parlava, també, l'any passat, del que podria significar l'atorgament d'aquests avals directament per la institució de la Generalitat, i, aleshores, a mi no em cal repetir que l'Honorable Conseller d'Economia i Finances va presentar ahir, ja —i ho havia anunciat amb anterioritat—, però ahir ho va concretar, el fet de la creació de l'Institut Català del Crèdit, institut que ni cal dir que en el futur serà l'encarregat, és clar, de donar aquests avals a empreses.

La CARIC és un instrument de reconversió industrial, és un instrument d'ajut a empreses, és un instrument creat per a fer cara a les dificultats que tenen les empreses en aquest moment de crisi, i que ha tingut ja unes actuacions, que podem dir en exercicis tancats, durant l'any 1981, durant l'any 1982. Durant l'any 1981, un total de treballadors per empreses beneficiades per avals de la CARIC, de 6.093; durant l'any 1982, un total del nombre de treballadors d'empreses beneficiades per avals de la CARIC, de 8.166, un total de 14.000 treballadors, i que si valorem d'alguna manera que aquests ajuts de la CARIC han ajudat, han contribuït a evitar el tancament d'algunes empreses avalades i a conservar els llocs de treball, i que, a més a més, aquests llocs de treball tenen una incidència

indirecta, per un efecte multiplicador, sobre altres empreses, i han contribuït al manteniment d'altres llocs de treball, podem valorar, evidentment sense por a equivocar-nos, que en aquests dos anys d'actuació de la CARIC, supera el nombre de 30.000 treballadors els qui s'han beneficiat d'aquests avals.

Aleshores, la política d'avalis és una política endegada per aquest Consell Executiu de la Generalitat, una política d'acord amb les necessitats de reconversió i d'ajut a les empreses en aquest moment, i que creiem, en aquest sentit, que cal continuar-la, tal com preveu la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, aprovada pel Ple d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena número 24, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Matics Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per a defensar una esmena que consisteix, bàsicament, a establir un afegitó com a mesura cautelar a l'apartat g) del punt 1 de l'article 9, que diu, bàsicament, que autoritza el Consell Executiu a avalar operacions de crèdit fins a un import màxim de 300 milions de pessetes, per a aquelles empreses del sector agroalimentari afectades per les inundacions del novembre del 82.

Nosaltres estem d'acord que, des de l'Administració, a algunes d'aquestes indústries, les que realment hagin estat afectades per les inundacions, s'estableixin els mecanismes d'ajut que correspongui, siguin quins siguin —ara no entrem a incidir de nou en la polèmica dels avals—, però, en qualsevol cas, des d'una òptica de racionalitat o, com a mínim, de transparència. Perquè, és clar, 300 milions de pessetes per a despeses d'inversió en indústries agroalimentàries, o bé és una despesa que el Consell Executiu ja preveu que va a una, dues, màxim tres empreses en concret, o bé és que s'intenta obrir una línia d'ajut a la qual puguin accedir empreses que en aquest moment desconexem en concret quines són, o que, en el millor dels casos, coneixem per referències, però no sabem en concret si s'hi voldran o no acollir.

Doncs, bé, en el cas que siguin una, dues, tres empreses, el nostre Grup parlamentari entén que calia haver-les detallat, relacionat, tal com es fa amb altres empreses que rebran avals directament del Consell Executiu de la Generalitat. I en el cas que es tracti d'una línia d'ajut en aquest moment, indiscriminat, a l'espera de rebre sol·licituds, nosaltres entenem que hauria estat bo, que és bo d'introduir-hi una mesura cautelar consistent a dir que cadascun d'aquests avals individualitzats no podrà superar el 10% del total previst.

Això no és cap novetat. En aquest mateix article 9, apartat 1, lletres a) i b), es preveu que cap aval individualitzat, sobre la base dels 5.500 milions de pessetes, no podrà superar el 2%. A l'article 9, apartat 1, lletra d), s'estableix que, sobre un aval de 1.000 milions de pessetes en total, cap d'ells individualitzats no podrà superar el 30%, i és per això que nosaltres vam dir en Comissió, i reiterem avui aquí, que si algú considera que aquest 10% és excessivament baix en funció de les despeses d'inversió previstes en alguna d'aquestes indústries, no teníem cap inconvenient a aixecar el sostre d'aquest 10%, però situar-lo a nivells que evitin, si més no, les possibles temptacions de donar, sense que en aquest moment, que ho anem a

aprovar, que ho anem a votar, aparegui en l'articulat de la llei de pressupostos a quina empresa en concret va destinat.

Per tant, intentàvem introduir aquesta mesura cautelar precisament en funció d'una línia argumental reiterada pel nostre Grup parlamentari en aquesta Cambra, però també en funció que estem aprovant un pressupost en el mes d'agost per a obrir línies d'avalis que suposadament han d'anar agost-desembre; però, d'altra banda, també, perquè, tractant-se, com diu el text, d'inundacions del novembre del 82, segurament ha transcorregut prou temps com perquè tinguem avaluades quines són les necessitats de suport, d'ajut, des del Consell Executiu, a aquestes empreses.

Per tant, si es tracta d'una, dues, calia que hi figuressin; si es tracta d'una línia, en aquest moment indiscriminada, de suport, calia detallar en qualsevol cas aquestes mesures cautelars que, per a nosaltres, passaven, d'una banda, per establir un sostre màxim percentual sobre el total a atorgar com a avals, i, en segon lloc, per l'informe previ del Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos, que entenem que és un organisme que, en aquest cas, hauria d'informar prèviament la concessió dels avals.

I reiterem, un cop més, que es tractava d'una esmena oberta a qualsevol possible transaccional en matèria de tant per cent, en el cas que el 10% es considerés excessivament reduït, perquè, en funció de les dades que tingués el Consell Executiu, cregués que hi havia alguna empresa que amb 30 milions no en tenia prou, i que es tracta, simplement, d'evitar aquesta via, possible, evidentment, d'afavorir de forma discriminatòria determinades empreses.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Vallvé té la paraula per al torn en contra.

El Sr. VALLVÉ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument, per a dir únicament que aquesta limitació que ens proposa el Partit Socialista sobre l'import màxim de les quantitats a avalar per a empreses és una limitació que no podem acceptar, perquè entenem que aquests 300 milions de pessetes és una quantitat, en realitat, prou reduïda, i que, a més a més, amb el 10% d'aquesta quantitat, hi hauria molts casos d'empreses del sector agroalimentari que han sol·licitat, que s'han acollit ja a crèdits del sector públic o de la Banca privada, i que, en realitat, no poden, aleshores, limitar-se a un 10% només de la quantitat total.

Pel que fa al segon punt de l'afegitó, que fa referència a l'informe previ del Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos, voldria recordar en aquest sentit quina és la finalitat dels Consells Assessors, que és, evidentment, una finalitat purament assessora, purament de consell, però que en cap cas no pot condicionar-se la concessió d'un aval a un informe del que és un consell assessor. En altres casos hauria estat, potser, la possibilitat que s'establís la creació d'un consell per a la concessió dels esmentats avals, però en cap cas un consell assessor no ha de tenir un paper decisorí en la concessió d'aquests avals.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena número 25, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió d'un paràgraf a la lletra h) d'aquest apartat primer

de l'article 9.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, és una esmena, en realitat, en línia amb l'anterior. És clar, quan es diu: «bé, per exemple, el 10% és insuficient, fem-hi el 20»... Si nosaltres retallem el 20, vol dir que això va a parar a cinc empreses, i, per tant, que no costava res ficar-les en el pressupost. Augmenten les sospites del nostre Grup parlamentari amb argumentacions com les seves, senyor Vallvé.

Aquest segon tema reflecteix *strictus sensu* el mateix que preteníem amb l'esmena anterior. Es diu: «avaluar fins a un import màxim de 400 milions de pessetes» —per tant, no estem parlant dels 5.000 milions dels apartats a) i b), o dels 3.000 de més endavant. No, no, de 400 milions de pessetes, les operacions de crèdit a les comunitats de regants, o les agrupacions agràries de reconeguda solvència, concertin amb la finalitat de finançar despeses d'inversió. Correcte. Tema aigua. Tema central a Catalunya: afavorir una bona xarxa de reg. Tema central a Catalunya, millorar aquesta xarxa, sanejar-la, despeses d'inversió... Tema central a Catalunya. Aquí s'estableix una línia de suport via avals, no entrem ara en aquest tema, en qualsevol cas és una línia de suport a comunitats de regants... Nosaltres compartim aquesta línia. El que no compartim és que es barregi el garatge amb les lleties. És a dir, aquí es parla de comunitats de regants o d'agrupacions agràries de reconeguda solvència. Bé, tornem a estar com estàvem fa un any. Això, què és? Què són «agrupacions agràries de reconeguda solvència»? La memòria diu «això és el nom amb què es coneix habitualment les agrupacions agràries de reconeguda solvència», o, com deia el senyor Vallvé abans, «el text diu textualment»... És a dir, no va per aquí.

Si això són cooperatives, si això són cooperatives, que es digui, i llavors nosaltres recordarem que hi ha una línia de foment al cooperativisme, obert al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que és, en qualsevol cas, on han d'anar aquest tipus d'ajut, i que es digui que això és vinculat amb aquell programa, i que aparegui en l'índex programàtic del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Si s'està tractant de finançar, d'avaluar determinats crèdits de societats agràries de transformació, que se'ns digui aquí «societats agràries de transformació». Hi podrem estar d'acord o no, en funció de criteris de plantejament davant del cooperativisme o davant de les SAT, però quedarà clar què són. Ara, si això tracta de finançar, d'avaluar crèdits a determinats tipus de societats —fonamentalment, societats anònimes— que introdueixen un determinat model a la nostra agricultura —model contestat, no pel nostre Grup parlamentari, sinó pel Molt Honorable President en el discurs d'investidura i en tots els debats de política general—, perquè és un model inadequat a la realitat estructural del camp català, nosaltres entenem que això, aquí, no hi fa res. Si la prioritat és aigua, comunitats de regants, punt. Si les prioritats no hi són, i es tracta de fer un plantejament general, per què no reflectir-ho via programes del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca?

Per tant, per evitar sospites, per evitar temptacions de possibles corrupteles, i per intentar introduir un cert criteri de prioritats, proposem que la frase «agrupacions agràries de recone-

guda solvència» desaparegui del text, deixant-hi l'aval per a les comunitats de regants.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Vallvé.

El Sr. VALLVÉ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, evidentment, som en el mateix punt en què èrem l'any passat en aquesta discussió, en aquest punt, i no vull tornar a recordar les argumentacions de l'any passat, perquè, evidentment, ho ha fet ja en aquest sentit el torn a favor d'aquest tipus d'aval per a les comunitats de regants; el tema de l'aigua, el tema prioritari de l'aigua, el tema prioritari dels regs agraris. Som també en el mateix punt, quan l'any passat recordava la necessitat que s'acceleressin els traspassos en matèria d'obres hidràuliques, els traspassos que permetessin d'endegar a l'Executiu de la Generalitat una política de regatges. Som, en aquest sentit, en el mateix punt.

Ara bé, el terme d'«agrupacions agràries de reconeguda solvència», és un terme evidentment genèric, però és un terme evidentment que permet obrir unes expectatives. Comunitats de regants. Hi ha unes comunitats constituïdes que volen fer unes ampliacions de les obres instal·lades; hi ha també unes comunitats expectants de regants. I això ho coneix prou bé el Diputat senyor Maties Vives, o almenys ho coneixem prou bé a les terres de Lleida, aquestes obres planificades des de fa molts anys i que no han arribat encara a una substanciació i a fer possible la irrigació de terres de les nostres comarques. I en aquest sentit, el terme aquest d'«agrupacions de reconeguda solvència» és un terme que permet, evidentment, incloure una sèrie d'agrupacions que poden ser les que el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha esmentat, com les cooperatives, com les societats agràries de transformació, crèdits per a operacions d'inversió, per a millora de producció, per a millora de comercialització. Tot això són coses que poden incloure's, evidentment, en aquest import d'aquests 400 milions de pessetes d'aval.

Per tot això, doncs, demanem el vot en contra d'aquesta esmena proposada pel Grup del Partit Socialista Unificat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les esmenes a l'article 9. Primerament, l'esmena número 23, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 23, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 52 en contra i 26 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena número 24, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votació l'esmena número 25, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 52 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per a aquest article 9. És que els Grups que havien presentat esmenes desitgen votacions per separat? *(El senyor Santiburcio demana per parlar.)* Senyor Santiburcio?

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, i també l'apartat d); a), b), d) i h).

El Sr. PRESIDENT: El c) també? d)? d); bé, aleshores podem passar a votar conjuntament els apartats a), b) i d). No hi ha objecció per part de ningú? Bé, doncs, passem a votar el text del Dictamen, apartat 1, lletres a), b) i d).

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, apartat 1, lletres a), b) i d), ha estat aprovat per 63 vots a favor, 29 en contra i 15 abstencions.

Passem ara a votar la resta... *(Pausa.)* És a dir, és que el Grup del Partit Socialista Unificat desitja votacions separades per als apartats g) i h)? *(Pausa.)* Sí? Doncs, aleshores, votarem ara les lletres c) —sempre de l'apartat 1—, e), f) i i); i podríem votar l'apartat 2 conjuntament. Bé, doncs, per tant, apartat 1, lletres c), e), f), i) i apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat 1, lletres c), e), f) i i) i l'apartat 2 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar les lletres —conjuntament, suposo que no hi haurà inconvenient— g) i h) de l'apartat 1... Separadament? *(Pausa.)* Doncs, primer la lletra g) de l'apartat 1.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la lletra g) de l'apartat 1, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat 1, lletra g), del text del Dictamen ha quedat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

I passem ara a votar la lletra h) d'aquest mateix apartat primer de l'article 9.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra h) de l'apartat primer del Dictamen ha quedat aprovada per 53 vots a favor, 29 en contra i 27 abstencions.

Amb això ha quedat aprovat l'article novè. Hem reservat —com hem dit al començament—, hem de reservar l'article 11, però ens queden els articles 10, 12 i 13, als quals no hi ha cap esmena, i també les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera, Quarta i Cinquena; de manera que proposo de votar conjuntament els articles 10, 12 i 13 i les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera, Quarta i Cinquena. *(El senyor Santiburcio demana per parlar.)* Senyor Santiburcio?

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)*: El artículo 10, que me gustaría votarlo separadamente.

El Sr. PRESIDENT: L'article?

El Sr. SANTIBURCIO: 10.

El Sr. PRESIDENT: 10? Molt bé. Doncs, així, comencem per la votació de l'article 10, que és el que segueix correlativament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a l'article 10, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 10 ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Passem, doncs, a votació —sembla que no hi ha objecció a votar-los conjuntament— els articles 12, 13 i les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera, Quarta i Cinquena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests dos articles i aquestes cinc disposicions addicionals, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 12 i 13 i les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera, Quarta i Cinquena han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

I passem, ara, a la Disposició Addicional Sisena, a la qual hi ha una esmena, l'esmena número 26, del Grup Socialista, una esmena d'addició. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la Disposición Adicional Sexta existe en esta Ley, fundamentalmente, porque el año pasado, en la Ley de Presupuestos del 82, se presentó una enmienda por nuestro Grupo, la cual fué aprobada en Comisión y posteriormente en Pleno, en el sentido de que se establecieran por vía reglamentaria o por vía de decreto del Consell Executiu los criterios de concesión del conjunto del Capítulo IV y del Capítulo VII, dentro del conjunto de la política de subvenciones.

Este es un tema realmente importante, porque hay que tener en cuenta que el Capítulo IV es prácticamente el 25% del conjunto del presupuesto, hay que tener en cuenta que es más de 40.000 millones de pesetas que están presupuestados en el Capítulo IV, y en el Capítulo VII también existe una importante partida de transferencias de capital. Por tanto, estamos ante un tema realmente importante, y nosotros lo que planteamos con nuestra enmienda adicional es, fundamentalmente, ampliar este desarrollo reglamentario. Es decir, que el desarrollo reglamentario que ya se estableció, y que obligaba al Consell Executiu, por tanto, a tener que cumplir con diferentes decretos en cuanto a cuáles son los criterios de concesión de las subvenciones y de las transferencias de capital, no simplemente se quede en el marco de los criterios objetivos para la concesión y en que forma se hace esa concesión de esas subvenciones, sino que se vaya más allá y, por tanto, se establezcan los mecanismos de control a posteriori, a partir de que se da la concesión, y que, por tanto, se haga un seguimiento de que las subvenciones que se dan en función de unas finalidades y de unos objetivos concretos, se realizan posteriormente por las entidades privadas, las empresas que lo perciban, o los ayuntamientos que lo perciban. Por tanto, el conjunto de sectores

que perciben todas estas subvenciones, tengan algún tipo de control, algún tipo de inspección por parte de la propia Administración, en el sentido de observar que esas subvenciones que en un principio están dadas en función de unos determinados objetivos, en función de unas determinadas finalidades, se cumplan.

Por tanto, lo que establecemos no es cuales son los criterios que deben de realizarse ya, sino que el Consell Executiu lo desenvollop de una forma reglamentaria, al igual que ha desenvollopado los criterios objetivos. También, en nuestra enmienda, lo que planteamos es que en el caso de que estas subvenciones no sirvan, en definitiva, para los objetivos previstos, sea retirada al adjudicatario esta subvención. Por tanto, lo que planteamos, en definitiva, es que haya un desarrollo reglamentario, no solamente de la Ley de Finanzas sino de la Ley de Presupuestos por parte del Consell Executiu, que actualmente no existe, que es posible que por derecho supletorio exista otro tipo de reglamentos, pero que es evidente que en función de las características específicas del propio presupuesto, deba desarrollarse por el propio Consell Executiu un decreto en este sentido, de control e inspección de la política de subvención.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument. El senyor Santiburcio, en fer el seu torn a favor de l'esmena, ens ha parlat, i crec que té raó, que del que es tractava és de fer desenvolupament reglamentari, i nosaltres creiem que la Llei de Pressupostos no és el lloc per a fer desenvolupament reglamentari, especialment tenint en compte que el tema que ell ha esmentat està regulat ja.

Concretament, la Llei de Pressupostos, en la Disposició Sisena ja estableix que «quan la concessió requereixi convocatòria prèvia, aquesta haurà de ser acordada mitjançant decret, en el qual s'han de fer constar les característiques i les condicions», però és que també els vull recordar que la Llei de Finances Públiques, aprovada en aquest darrer període de sessions, concretament en l'article 50.5, estableix el següent: «les ordres de pagament corresponents a subvencions obligaran els perceptors a justificar l'aplicació dels fons rebuts amb la finalitat que en determina la concessió». Però és que, a més a més d'això, resulta que la justificació, aquesta justificació que la Llei de Finances Públiques estableix, està regulada en el Decret 2784/64, de 27 de juliol, *Butlletí Oficial de l'Estat*, número 220, i aquesta reglamentació és aplicable en els casos que ens ocupen. Però és que encara hi ha més. Hi ha l'anomenat «Reglamento de Ordenación de Pagos», que també és d'aplicació i que s'està aplicant, que és només, senyor Santiburcio, de 24 de maig de 1891. Llavors, resulta que nosaltres estem convençuts —hi insisteixo— que l'addició que es proposa en la Disposició Sisena és una addició reglamentista, que no té el seu lloc a la Llei de Pressupostos, sobre temàtica, d'altra banda, totalment regulada, a la Llei de Finances Públiques, al Decret esmentat i al Reglament al qual també he fet referència.

Per tant, senyor President, senyores i senyors Diputats, ens oposarem a aquesta esmena i demanem el vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació l'esmena número 26... (El senyor Hortalà demana per parlar.) Senyor

Hortalà?

El Sr. HORTALÀ: Sí, aquesta esmena es pot votar separatament? Manera: «S'establiran mecanismes de control del compliment per l'adjudicatari de la destinació de les subvencions...» Fins aquí, i després la resta.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que són dues coses, en efecte: «mecanisme de control...», l'altre és especificació del mecanisme de control. Sembla que es pugui votar separatament.

El Sr. HORTALÀ: Nosaltres, el que volem és fer incidència...

El Sr. PRESIDENT: Si el Grup hi està d'acord, si el Grup esmenant hi està d'acord... (Pausa.)

Bé, la Mesa considera que, en efecte, es pot votar separatament. Per tant, anem a votar primerament la primera frase: «S'establiran mecanismes de control del compliment per l'adjudicatari de la destinació de les subvencions.» Fins aquí. Punt. I després votarem la continuació.

Aleshores, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text curt, amb aquesta frase acabada de llegir, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera frase de l'esmena ha quedat acceptada per 53 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

I ara passem a votació la resta del text de l'esmena, és a dir, el que diu: «...i, en particular, la justificació documentada...», etcètera, fins al final.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la resta del text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La resta de l'esmena ha quedat rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

I ara, passem a votació el text del Dictamen per a la Disposició Addicional Sisena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Senyores i senyors Diputats, són les dues del migdia. Tenint en compte que, encara que ens allarguéssim mitja hora més, tampoc no acabariem el text articulat, suspendrem aquí la sessió, i la reprendrem aquesta tarda, a dos quarts de cinc.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn quan manquen dos minuts per a les dues del migdia i es reprèn a tres quarts de cinc i sis minuts de cinc de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Continuem amb les Disposicions Addicionals. Correspon ara examinar l'esmena número 27 del Grup Socialista, que proposa d'afegir una Disposició Addicional nova, que seria la que vindria després de la Sisena, la Sisena bis, és l'esmena que crea el Fons d'Homogeneïtzació Salarial.

Per a defensar-la en nom del Grup Socialista té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, querria defender

esta enmienda conjuntamente con la enmienda número 45, según la numeración del Dictamen de Comisión, y 30 bis, según el ordenamiento del Grupo Socialista...

El Sr. PRESIDENT: 45 del Dictamen de Comissió?

El Sr. SANTIBURCIO: Exacto.

El Sr. PRESIDENT: Però això ja no és..., és a l'Estat de Despeses.

El Sr. SANTIBURCIO: Exacto, es que está íntimamente vinculada.

El Sr. PRESIDENT: Vinculada. Molt bé.

El Sr. SANTIBURCIO: D'acord, senyor President.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena, que planteja crear una nueva Disposición Adicional, lo que en definitiva pretende es crear una nueva sección presupuestaria, que sería la 19, con una denominación que sería la del Fondo de Homogeneización Salarial i que pretendería ser, en definitiva, un fondo a partir del cual hubiera una política horizontal por parte de todo el Consell Executiu, y, por tanto, hacia el conjunto de la función pública de toda la Administración, en el sentido de que hubiera una política salarial, y, por tanto, una política de homogeneización salarial hacia el conjunto de funcionarios que están repartidos en las diferentes Conselleries. Lo que planteamos es crear un fondo común que exista para todos los Departamentos, que exista para todo el Consell Executiu y que, vía decreto del propio Consell Executiu, se establezcan los criterios objetivos por los cuales se reparte este fondo.

Por qué planteamos esto si diferentes veces en este hemiscllo se nos ha dicho de que hay una política de homogeneización salarial, que hay una voluntad política en ese sentido, que hay una Disposición Adicional que prevé que de remanentes de crédito existentes a final del ejercicio presupuestario del 83, a partir del 84, en enero del 84, se aplicará una política de homogeneización salarial? Pues bien, nuestros datos y por tanto el estudio del documento presupuestario reflejan una realidad totalmente distinta y es demostrar como en el conjunto del Consell Executiu no existe una política homogénea, no existe una política objetiva en todo lo que es retribuciones respecto al conjunto del funcionariado.

Por ejemplo, veamos diferentes conceptos salariales; se crean diferentes Departamentos sin saber cómo legalmente, ni sin saber cuáles son los criterios de homogeneidad y de objetividad que existen. Por ejemplo, existe un complemento para las secretarías de altos cargos de la Administración; este complemento se paga, está presupuestado, en Departamentos como Enseñanza, Sanidad, Política Territorial y Agricultura. Y en el resto de Departamentos, no. ¿Qué ocurre aquí? ¿Estamos en una situación en que hay Consellers de primera y Consellers de segunda, y, por tanto, secretarías de primera y secretarías de segunda? ¿Por qué la secretaria del Conseller de Comerç o la secretaria de otro Conseller no tiene este tipo de complemento, cuál es este criterio de objetividad que hay aquí?

Veamos otro tipo de concepto salarial que existe. Existe el concepto salarial de incentivos. Este concepto existe en tres Departamentos: Política Territorial, Treball y Justícia. ¿Por qué no en el resto? ¿En función de qué criterios objetivos existe esto?

Existe otro plus en otros Departamentos, plus de homoge-

neización salarial, en Agricultura y en Industria. Entonces aquí se ve perfectamente que cada Conselleria es un reino de taifas, que cada Conselleria aplica su propia política salarial y que, por tanto, no hay una política salarial homogénea del conjunto del Gobierno, y que, por tanto, en cuanto a todo lo que es actuación frente a la política de función pública no hay una actuación objetiva, no hay una actuación homogénea.

Por tanto, éstas son las razones fundamentales por las que nuestro Grupo plantea el crear un fondo único a partir de esas partidas, y, por tanto, que no exista una política discrecional por parte de cada Conseller, porque, en el fondo, detrás de cada uno, lo que hay es dar sobres, es dar —sin criterios objetivos— a diferentes funcionarios, a partir de criterios de discrecionalidad política de cada Conseller, y, por tanto, hay una política de función pública objetiva que puede crear, a partir de este tipo de criterios de fuerte discrecionalidad, un fuerte desánimo en otro tipo de sectores del funcionariado.

Por tanto, en definitiva, lo que nosotros planteamos es que se cree un fondo único, que haya un reparto global para el conjunto de las Conselleries y que no esté en función de los Consellers de primera o de segunda categoría, o de tercera —yo no sé las categorías que ustedes establecerán—, y que, por tanto, exista unos criterios de homogeneidad, y, por tanto, evitar además este tipo de situaciones que han habido, como en el Departamento de Política Territorial, que se empieza a dar tipos de incrementos salariales que no se reflejan en ningún momento en el presupuesto, sino haciéndolo por la vía de las vacantes existentes dentro del propio presupuesto; por tanto, haciendo vías de financiación que no son absolutamente correctas desde el punto de vista de la solución del presupuesto.

En consecuencia, nosotros planteamos esta enmienda y, por tanto, es la defensa de la enmienda 27, la enmienda 45: crear un Fondo de Homogeneización Salarial, dotado con 243 millones de pesetas, con lo cual se suprimen totalmente todos estos tipos de conceptos salariales anecdóticos, discrecionales, que existen en varias Conselleries, y, por tanto, crear una política global en el conjunto del Consell Executiu que vaya a crear toda una política de función pública con criterios objetivos y homogéneos.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo em pensava sincerament que el Grup Socialista estava interessat en l'homogeneització salarial, i no en una altra cosa, i, naturalment, jo faré un torn en contra de la forma d'homogeneització que proposa el Grup Socialista.

Després, m'he adonat, escoltant el senyor Santiburcio —segurament jo era un dels pocs Diputats que l'escoltava en aquell moment perquè hi havia molt de soroll—, que no era aquest només l'objectiu de l'esmena, sinó que era dificultar el funcionament de Departaments amb l'esmena complementària, és a dir, amb l'esmena que tenia la numeració 30 bis entre les esmenes del Grup Socialista originàriament.

És clar, nosaltres creiem que l'homogeneització és convenient, que és necessària, que cal fer-la, però que cal fer-la a partir de l'execució del pressupost, perquè vostès no han d'oblidar que acabem d'aprovar aquest matí en l'articulat uns increments atributius, a distribuir, del 2,5% —em sembla recordar que era en l'article 5.2 que s'establia aquesta retribució ad-

dicional

Llavors, donat el moment de l'any en què ens trobem i la necessitat de fer l'homogeneïtzació a posteriori a la vista de com s'hauran distribuït aquests dos punts i mig per cent, perquè aquesta és la causa que nosaltres proposéssim, en la Disposició Addicional Setena —i ho continuem proposant—, que aquest fons d'homogeneïtzació es nodreixi, precisament, dels romanents de crèdit que el 31 de desembre s'hagin pogut produir com a conseqüència dels retards en la provisió de places vacants de personal. Ens sembla que això és perfectament raonable. I, si la intenció fos provocar l'homogeneïtzació, amb això n'hi hauria prou. Però ens trobem amb l'esmena complementària, amb aquella que és l'origen del finançament, i aquí hem de discrepar profundament. He de discrepar profundament, perquè, independentment dels acudits que es puguin fer sobre si hi ha Consellers de primera o de segona, que no passa de ser un acudit més o menys graciós, la realitat és que la necessitat de suplències i d'hores extraordinàries en els Departaments que el senyor Santiburcio ha esmentat és absolutament ineludible.

Departament de Treball, ha dit ell. És clar que sí! O és que moltes vegades els funcionaris no han d'assistir a negociacions que es fan en hores que són absolutament fora de les hores de treball? O el mateix Departament de Governació. No hi ha la necessitat que alguns funcionaris del Departament de Governació hagin de fer hores extra, per les necessitats i per la conveniència del servei, no per cap mena de favoritisme estrany?

Per tant, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena que utilitza un finançament horitzontal indiscriminat d'hores extra i de suplementos de dedicació, nosaltres creiem que és inacceptable, i, per tant, demanem el vot en contra tant de l'esmena que pretén modificar o, millor dit, introduir una nova Disposició Addicional com de la seva font de finançament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena número 27, del Grup Socialista, que proposava una disposició addicional sisena, i, naturalment, si el resultat d'aquesta votació hi fos contrari, s'entendria ja decaiguda l'esmena número 45, ja que aquesta esmena número 45 també proposa la introducció d'aquesta nova partida d'un fons d'homogeneïtzació salarial. Són les dues esmenes que el senyor Santiburcio ha defensat simultàniament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 27, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Bé, passem ara... Saltem l'esmena número 28 perquè sembla que l'ordre lògic seria que l'esmena número 29 i també la número 30, que fan referència a subvencions, corresponguessin a disposicions addicionals, si fossin aprovades, que vinguessin després de la sisena.

Per tant, deixem de banda, momentàniament, l'esmena número 28, i passem a la número 29, del Grup Socialista, també, que proposaria l'addició d'una Disposició Addicional, que seria la Sisena ter...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Sí. Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: ...que ara seria la bis si fos aprovada, ja que l'esmena anterior ha estat rebutjada.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. RIBÓ: Malgrat que no acabem de comprendre les raons per a deixar de banda l'esmena 28, de tota manera la retirarem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada? No, les raons són ben clares; és una qüestió lògica, i, hi havia aquesta lògica, ho indica la numeració de les Disposicions Addicionals; allà on deia Setena havia de dir Sisena, perquè després de la bis venia la ter. Però, en fi, l'esmena 28 queda retirada... Doncs, amb més motiu encara.

Per a la defensa de l'esmena 29, en nom del Grup Socialista, té la paraula la Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, la nostra esmena diu, concretament: «L'aplicació de les subvencions a centres privats d'ensenyament general bàsic es farà prèvia proposta de les comissions territorials de subvencions.»

Aquesta esmena pretén contribuir al compliment d'un principi constitucional, que és el de la participació dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament.

Nosaltres sabem que en el *Diari Oficial de la Generalitat* hi ha definides les comissions provincials, que són les mateixes que eren definides en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, i ja eren definides abans de la Constitució, abans de la declaració del dret a la participació, per un inevitable sentit de decència, ja en aquell moment; només que aquestes comissions no van funcionar, llavors, per, també, l'inevitable joc dels interessos privats, excepte en alguns casos en què la realitat social va forçar la situació democràtica, com ara és el cas de la comissió de Barcelona.

Els governs centrals no van desenvolupar el text constitucional en l'aspecte de participació. Van limitar-se a deixar sobre el paper les comissions provincials, i, amb els traspassos, la Generalitat va fer el mateix que els governs centrals: va transcriure les disposicions del *BOE*, del *BOE* preconstitucional, al *Diari Oficial de la Generalitat* estatutari, convenientment traduïdes al català, i no van convocar obertament les comissions ni van afavorir la participació democràtica, sino que, al contrari, van anar-la limitant, cosa que ja s'havia aconseguit.

L'any passat, i l'altre, i l'anterior, a Barcelona —i, abans, a Madrid—, el nostre Grup va presentar la mateixa esmena i se'ns han donat les mateixes raons en contra, tant els Governos d'UCD a Madrid com el Govern de Convergència a Barcelona. Ara, aparentment, tornem a presentar la mateixa esmena, però no voldríem sentir la mateixa resposta, perquè aquest any la presentem en una situació i una previsió noves. El nou Govern de Madrid presenta un projecte de llei sobre drets constitucionals de l'educació, i, entre ells i en lloc preeminent, hi ha la participació efectiva dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament.

Era d'esperar que de la mateixa manera que aquests pressupostos s'han fet preveient les xifres dels de l'Estat, el Govern de la Generalitat, preveient el previsible, hagués iniciat una política de participació en la programació de l'ensenyament, a través de fer funcionar realment aquestes comissions, com ara

la nostra esmena pretén d'emmarcar.

Nosaltres no demanem que es decreti l'existència d'unes comissions que ja saben que existeixen damunt del paper, sinó que es convoquin amb tota la seva amplitud, com van arribar a funcionar uns anys, en el cas de Barcelona, i que se'ls demani concretament un dictamen previ per a la concessió de les subvencions a l'ensenyament privat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra d'aquesta esmena? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'aquesta proposta d'una nova disposició addicional, que pretén crear unes comissions territorials que ja existeixen i funcionen. Concretament, aquestes comissions són les comissions a què fa referència el punt cinquè de l'Ordre del 30 de març del 1982, i, d'aquestes comissions —que existeixen i funcionen—, el funcionament en va ser explicat ahir, amb gran detall, pel Diputat senyor Descals quan va fer el torn en contra de l'esmena a la totalitat del Departament d'Ensenyament.

Aquestes comissions són formades —com segurament la senyora Diputada, la Il·lustre Diputada Marta Mata, sap perfectament— per mestres de l'ensenyament públic, per mestres de l'ensenyament privat, per sindicats i per inspectors d'ensenyament, i presidits pel Delegat territorial.

Recordo —ho recordo a títol anecdòtic— que en l'explicació, molt detallada, que el senyor Descals va fer ahir, fins i tot va dir que abans d'ahir la comissió pertinent de les terres de Tarragona s'havia reunit per fer el *ranking*, per fer les prioritats de les subvencions. Per tant, nosaltres creiem que el que es demana existeix, que el que es demana es fa, es practica, i, per tant, és ocios d'introduir-ho a la llei de pressupostos, a la qual convertiríem, per aquesta via, en un mer reglament.

Senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que això no s'ha de fer, i, per tant, ens oposem a aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 29, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra de l'esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 30, també del Grup Socialista, que proposaria una nova disposició addicional que vindria a continuació de la Disposició Addicional Sisena.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies. Senyor President, senyores i senyors Diputats, pocs instants per a defensar aquesta esmena, que nosaltres entenem que és de tipus cautelar, en el sentit d'evitar la fonamentada preocupació d'alguns consistoris que han vist que el Consell Executiu subvencionava tal o tal entitat d'un municipi sense que l'Ajuntament en tingués cap coneixement.

El text de l'esmena diu el següent: «Les subvencions corresponents al Departament de Cultura, la Direcció General d'Esport i la Direcció General de la Joventut informaran prè-

viament les corporacions locals respectives abans de lliurar les transferències corrents i de capital a institucions sense finalitat de lucre d'àmbit local.»

Si m'ho permet el senyor President, de la lectura acurada d'aquesta esmena, no queda massa clar el sentit, i jo em permetria de presentar una esmena tècnica en el sentit d'aclarir-ho més, canviant la paraula que diu «informaran» per la següent, que hauria de dir: «hauran d'ésser comunicades». Llavors, finalment, quedaria, per tant: «Les subvencions corresponents al Departament de Cultura, a la Direcció General de l'Esport i a la Direcció General de la Joventut hauran d'ésser comunicades prèviament a les corporacions locals respectives», etcètera. Crec que queda molt més clar el sentit...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord. Ara queda clar, abans no gens.

El Sr. TERRADELLAS: Evidentment, senyor President.

Bé, queda clar que en cap cas aquesta esmena no significa un condicionament a la plena capacitat del Consell Executiu de decidir a quines entitats dona subvencions, sinó, simplement, el que implica és que el Consell Executiu ha d'informar-ne l'ajuntament respectiu. Sovint hem criticat la manera de donar subvencions que fa el Govern; de vegades, hem entès, a l'esquena dels ajuntaments; i això, creiem nosaltres que malament pot ajudar a aconseguir el màxim rendiment dels ajuts econòmics que l'Administració dona als ciutadans. Jo recordo a les senyores i als senyors Diputats que, exactament avui fa dos mesos, el dia 27 de maig, vaig presentar una esmena pràcticament igual, en una moció subsegüent a una interpellació sobre política esportiva, que, tot i que va aconseguir la majoria dels Grups parlamentaris, pel que jo en definiria un accident, no va aconseguir la majoria de vots per a poder prosperar. Avui la tornem a presentar en aquest Projecte de Llei de Pressupost, entenem nosaltres, corregida, perquè llavors dèiem que l'Ajuntament, un cop informat, havia de donar el seu criteri al Consell Executiu. Aquesta part, l'hem eliminada i, en canvi, l'hem ampliada en les subvencions que es poden donar a Joventut i a Cultura i, evidentment, a la Direcció General d'Esports.

Nosaltres pensem que aquesta és una esmena, tal com hem dit, cautelar, que de cap manera no retalla el poder del Consell Executiu a l'hora de donar subvencions. Simplement, el que intenta és que no es faci una política de subvenció a l'esquena —o, jo diria, d'amagat— dels ajuntaments a les diferents entitats de caràcter local que hi ha a cadascun dels municipis.

Per tot això, senyores i senyors Diputats, esperant haver estat breu, els demano el seu vot favorable.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, potser ho hauria d'haver demanat des de l'escó, però jo desitjaria, si fos possible, que es llegís tal com queda exactament el text.

El Sr. PRESIDENT: Sí. El text diu el següent: «Les subvencions corresponents al Departament de Cultura, Direcció General de l'Esport i Direcció General de la Joventut, hauran d'ésser comunicades prèviament a les corporacions locals respectives, abans de lliurar les transferències corrents i de capital a institucions sense finalitat de lucre d'àmbit local.»

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Moltes gràcies, senyor President.

A la vista de la redacció que es proposa, que, evidentment, és molt més clara que la que hi havia en el text original, perquè no se sabia qui era que havia d'informar ni exactament els termes en què això s'havia de fer, aquesta comunicació, efectivament, tal com ha dit el Diputat que ha fet el torn a favor de l'esmena, correspon a una resolució votada per aquest Parlament i, de tota manera, com que nosaltres, en qualsevol cas, creiem que la resolució era suficient i no és necessària la incorporació en aquesta Llei de Pressupostos, no ho creiem necessari, però tampoc no veiem per què no ha d'existir aquesta comunicació, que no condiciona la sobirania de l'Executiu per a fer aquestes subvencions, el que farem —ho anuncio— és abstenir-nos en aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, doncs, podem passar a votació l'esmena número 30, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 51 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

Bé, a les Disposicions Addicionals Setena i Vuitena no hi ha cap esmena en aquest moment, havent estat retirada una que hi havia a la Disposició Addicional Setena. Per tant, si no hi ha inconvenient, podríem votar-les conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per les Disposicions Addicionals Setena i Vuitena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Les Disposicions Addicionals Setena i Vuitena han estat aprovades per unanimitat dels presents.

I a la Disposició Addicional Novena hi ha una esmena, del Grup Socialista, l'esmena número 31, que proposa l'addició d'un nou apartat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, si li sembla bé defensaré un conjunt d'esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. D'acord.

El Sr. GARCÍA: Serien l'esmena 31...

El Sr. PRESIDENT: L'esmena 31.

El Sr. GARCÍA: ...l'esmena 38, l'esmena 39... Exacte, 31, 38 i 39, que fan referència al Departament de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. GARCÍA: Aquest conjunt d'esmenes, senyores Diputades i senyors Diputats, que fan referència al Departament de Treball, tenen com a objectiu d'establir, des de la perspectiva del Grup parlamentari Socialista, un conjunt de criteris en relació amb diferents aspectes de la política del Departament de Treball. L'esmena número 31, com es veu, en el *Butlletí*, va ser aprovada en la segona part en relació amb la necessitat que el Departament de Treball informés la Comissió de Política Social del Parlament dels resultats de l'aplicació dels diferents programes a què es refereixen els Capítols IV i VII, és a dir, subvencions i transferències de capital, de la Direcció General d'Ocupació. És a dir, tot el paquet de programes d'aquest Fons de Lluita contra l'Atur, que tenen una quantitat pressupostària

de 5.000 milions de pessetes. Aquesta esmena número 31, en la seva primera part rebutjada a Comissió, té, com a objectiu, dintre de la filosofia del que el Grup Socialista ha mantingut al llarg dels diferents debats com a posició política en aquesta Cambra..., ha estat motivada per la necessitat que el Departament de Treball, si és correcte des del punt de vista de l'aplicació dels Capítols IV i VII, és a dir, dels diferents programes del Departament de Treball, si és correcte o no, des del punt de vista del Grup Socialista, la necessitat que el conjunt de programes que fan referència al Departament de Treball tingui una aplicació prèvia consulta al Consell de Treball. Perquè del que es tracta és de demanar que, abans d'aplicar el programa que ha elaborat, que ja té elaborat, teòricament, el Departament de Treball en relació amb l'aplicació dels fons continguts en els Capítols IV i VII, de lluita contra l'atur, en sigui informat, preceptivament, el Consell de Treball.

Voldria recordar que el portaveu en matèria de treball del Grup de Convergència i Unió, des d'aquesta mateixa tribuna, ahir, deia que el Departament de Treball era un dels Departaments que havia estat més significat en el foment i en la posició d'intentar concertar les forces socials i empresarials dintre d'una línia d'actuació d'aquesta política de concertació. Doncs bé, si això fos cert, difícilment el Grup parlamentari de Convergència i Unió es podria oposar a una cosa tan senzilla, tan pràcticament buidada d'elements al marge de la necessària consulta, com és que el Departament de Treball informés, prèviament, el Consell de Treball de l'aplicació i dels criteris dels seus programes per a lluitar contra l'atur.

Pel que fa referència a l'esmena número 38, té dues parts ben diferenciades. Una primera part, en què es tracta dels famosos Serveis de Temps Lliure, que han estat traspassats a la Generalitat fa un temps. Aquests Serveis de Temps Lliure, creats, com tothom sap perfectament bé, a través de les quotes de treballadors i empresaris, a l'antic Sindicat Vertical, tenen una configuració jurídica nova, a través d'un decret, creant l'Institut Social de Tiempo Libre. Aquest Institut Social del Temps Lliure és derogat i, avui, tenim que la política del Departament en matèria de servei de temps lliure, residències i altres activitats està adscrit al Departament de Treball. Demanem que el Departament de Treball consulti amb el Consell de Treball, organisme assessor i consultiu del Departament de la Generalitat, que consulti sobre els criteris d'aplicació quant a les preferències i facilitats d'utilització de les centrals sindicals d'aquestes instal·lacions.

La segona part d'aquesta esmena fa referència a la concreció d'un tema que va estar ja acordat, el famós Acord Nacional sobre l'Ocupació. Aquest acord reservava la utilització del 50% de les places d'aquest Institut, Institut Social del Temps Lliure, per a les centrals sindicals, a distribuir per als treballadors afiliats a les centrals sindicals. Doncs bé, el que volem fer amb aquesta esmena del Grup Socialista és, precisament, que es tingui en compte aquest criteri, car fins ara ha estat un criteri utilitzat per l'Administració, també per l'Administració de la Generalitat, que es tingui en compte que, una vegada s'ha suprimit per Decret-Llei la figura jurídica de l'Institut Social del Temps Lliure, hi ha d'haver algun tipus de regulació jurídica que permeti que els treballadors, les centrals sindicals, puguin continuar utilitzant els serveis de Temps Lliure, és a dir, els serveis de l'antic Institut Social de Temps Lliure.

Pel que fa referència a l'esmena 39, és una esmena que pretén regular, a través d'uns criteris —sempre seran els criteris de consulta i aprovació del Consell de Treball—, un dels temes que recentment han estat traspassats i que té una importància política, des del punt de vista del Grup Socialista, en relació amb la política laboral. És el tema dels Gabinetes Tècnics Provincials de Seguretat i Higiene en el Treball. Vostès saben que aquests organismes, aquests gabinets, a part d'un conjunt d'activitats lògiques, normals, de caire administratiu, tenen una funció, una funció educativa, una funció de promoció de tota una política de prevenció de riscos, d'accidents, de prevenció de totes les malalties que es produeixen en la vida laboral. Doncs bé, aquests cursets, nosaltres estimem que, des del punt de vista d'una política progressiva, s'han de continuar fent, i s'han de continuar fent, d'acord, precisament, amb els afectats, és a dir, amb les centrals sindicals, que representen avui els treballadors a Catalunya, que són les que coneixen perfectament les necessitats i la problemàtica, en profunditat, que hi ha a cada branca de la indústria.

Nosaltres també volem, doncs, que aquests cursets de formació destinats a la prevenció dels riscos i de les malalties professionals tinguin una garantia quant al control de la participació per les centrals sindicals: és a dir que el 50% de les places reservades per cada curs que efectuï el Gabinet Tècnic Provincial de Seguretat i Higiene en el Treball siguin donades, siguin concedides a les centrals sindicals per als seus afiliats.

Per acabar, com vostès podran observar, els temes són sensiblement diferents: una esmena fa referència a política d'ocupació, una altra esmena fa referència a la política sobre el Servei de Temps Lliure, una altra esmena fa referència al Gabinet Tècnic de Seguretat i Higiene en el Treball. Però totes elles tenen un fil conductor, que a mi m'agradaria destacar al final de la meua intervenció. Aquest fil conductor no és més que la necessitat, d'una vegada, de situar un organisme tan important com el Consell de Treball, organisme que recordo a aquesta Cambra que és restablert, perquè va ésser creat per la Generalitat republicana, i que té unes funcions importantíssimes de consulta i col·laboració amb la política laboral, amb la política del Consell Executiu, en la seva autèntica dimensió, és a dir, on faci l'ús que realment pot tenir aquest important organisme. I, fins ara, nosaltres tenim la sospita —per no dir la realitat— que el Consell de Treball ha estat poc utilitzat, ha estat poc útil com a conseqüència d'una política, jo diria fins i tot —m'agradaria dir— d'una política que segurament ha tingut menys en compte altres realitats, altres opcions que una opció institucional. Doncs, bé, aquest Consell de Treball no ha estat utilitzat amb tot el profit que es podria treure del seu contingut. I ho dic perquè, per exemple, vostès han de saber que el Consell de Treball és un organisme de col·laboració i de consulta de la Generalitat; ni una sola vegada ha estat consultat pel Consell Executiu com a institució; ni un sol projecte, ni una sola iniciativa del Consell Executiu ha merescut, a parer del Consell Executiu, l'opinió, la consulta del Consell de Treball. Torno a repetir que el Consell de Treball no és un organisme dependent o estrictament adscrit, les funcions del qual només s'adscriuen al Departament de Treball; és un organisme de la Generalitat, de consulta de la Generalitat, i ni una sola vegada —ho torno a repetir— el Consell Executiu ha decidit, ha vist, que mereixia la consulta de qualsevol dels proje-

ctes que tenen transcendència econòmica o que tenen transcendència social; ni un sol projecte de llei, ni un sol decret, ni una sola consulta al Consell de Treball.

És per aquest motiu que el meu Grup parlamentari, amb la intenció de reforçar el paper del Consell de Treball perquè considerem que és una eina bàsica, fonamental, avui per a l'ordenació de les relacions laborals, per a la convivència amb els processos conflictius que tenim en el nostre país; doncs, bé, per aquesta raó hem presentat aquestes tres esmenes que defineixen, d'una banda, una línia de conducta material de lluita contra l'atur, una línia d'actuació en matèria de serveis de temps lliure, i una política definida en matèria de prevenció de riscos i d'accidents laborals.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé té la paraula per al torn en contra. És que el senyor Escudé farà també el torn en contra de les tres esmenes? *(Pausa.)* D'acord.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament faré el torn en contra de les tres esmenes perquè, com molt bé ha dit l'Ilustre Diputat senyor Lluís García, les tres esmenes fan referència a temes molt diversos però totes elles tenen en comú un fil conductor que, efectivament, és el paper del Consell de Treball.

El senyor Diputat s'ha lamentat del poc ús que se'n fa, del Consell de Treball. El senyor García té una llarga trajectòria de treball eficaç en el si d'aquest Consell de Treball, i per això trobo paradoxal que hagi presentat aquestes tres esmenes, perquè ell, més que molts altres, coneix quines són les competències exactes del Consell de Treball, creat pel Decret del 10 d'agost de l'any 78, i, aleshores, en l'article sisè es preveu, en cinc apartats, quines són les seves competències, i cap d'aquestes competències no incideix, és anàloga o paral·lela a les funcions que a través d'aquestes tres esmenes li volen atribuir ara l'Ilustre Diputat socialista.

Jo crec que, en tot cas, abans de demanar una modificació de la legislació per a atribuir al Consell de Treball altres funcions que no té, valdria més, doncs, intentar que fes més, que aprofundís més en el seu paper previst en la legislació vigent.

Aleshores, anant a cada una d'aquestes esmenes, en la primera el que es pretén és que el Consell de Treball informi preceptivament abans de llur execució. Això és un motiu important —per part nostra— d'oposició perquè entenem que és un trasbals, un endarreriment dels treballs, de les despeses previstes en aquests capítols 4 i 7, que abans de la seva realització s'hagi d'informar el Consell de Treball. Realització de programes que, d'altra banda, tenen una claredat i una diafanitat que fan innecessària aquesta consulta prèvia.

Però és que encara podem dir més. En el segon apartat d'aquesta esmena, que, com bé ha dit el Diputat esmenant, va ser recollida per la Comissió, precisament s'estableix que, abans del 31 de desembre, s'informi la Comissió de Política Social, i, aleshores, ens trobaríem que, en aquest tema tan important de la lluita contra l'atur, hi tindria un paper predominant el Consell de Treball per damunt del mateix Parlament, la qual cosa no ens sembla correcta.

Per això, doncs, nosaltres ens oposem a aquesta esmena.

A l'esmena assenyalada amb el número 38, que fa referència a l'ús, a la utilització de les instal·lacions de l'antic Institut

Social del Temps Lliure, doncs, aquí, no solament es demana la informació preceptiva al Consell de Treball, sinó l'aprovació del mateix Consell de Treball. Aquí entenem que encara hi ha una desviació molt més important de quines són les finalitats del Consell de Treball. D'altra banda, és un tema que estrictament no té contingut pressupostari i, per tant, és supèrflua la seva inclusió aquí. També, com ha dit el senyor García, aquest és una tema que està aprovat, està convingut en els acords interconfederals que tenen una força vinculant, per la seva pròpia naturalesa, d'acord amb l'Estatut del Treballador, i no cal aclarir que el Departament de Treball ho ha respectat en tot moment, ho respecta i ho pensa respectar.

Finalment, quant a aquesta esmena 38, em sorprèn una mica la redacció del primer apartat, perquè no solament fa referència a una reserva del 50% de les places per als afiliats a les organitzacions sindicals, sinó que diu que aquests afiliats tindran una preferència i unes facilitats específiques. Això em sembla realment que, almenys literalment, demana una cosa totalment heterodoxa, fins i tot donaria ampli camp al sarcasme dient quines són aquestes facilitats o aquests privilegis que han de tenir uns determinats afiliats d'unes organitzacions dintre de les institucions del temps lliure? Per tant, aquí, un altre argument addicional per a oposar-nos a l'adopció d'aquesta esmena.

I, per acabar, quant a l'esmena 39, hi ha la mateixa objecció que hem fet a la 38, que es confia l'aprovació, el paper del Consell de Treball és el de l'aprovació de tots aquests programes que es demanen... També cal dir que és un tema extrapressupostari i, per tant, no creiem correcte de posar-ho dintre la Llei de Pressupostos, i, finalment, doncs, voldria dir que no creiem necessari limitar la participació de quadres i afiliats sindicals a l'assistència a aquests cursos també en un 50%. Nosaltres entenem que, com ha dit molt bé el senyor García, són els dirigents sindicals, els quadres sindicals, aquelles persones del món del treball més inquietes, o que haurien de ser més inquietes per a aquests problemes de què tracten els gabinets tècnics provincials, i, per tant, si convé, totes les places d'un o més cursets poden ser reservades a aquestes persones.

En definitiva, no hi ha *numerus clausus*, vol dir que el Departament —puc anunciar-ho en nom seu— està disposat a fer tants cursos com calgui perquè totes les persones, afiliades o no a les organitzacions sindicals, puguin participar en aquests cursets tan importants per a la deguda mentalització dels dirigents obrers en el món social de casa nostra.

Per tots aquests motius, nosaltres ens oposem a l'aprovació de les tres esmenes i demanàriem a les senyores i als senyors Diputats que ens acompanyessin en el vot negatiu.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, votarem les esmenes separatament i d'acord amb el seu ordre. Comencem, doncs, amb l'esmena número 31.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 31, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Bé, com que es tracta de tot d'esmenes respecte a Disposi-

cions Addicionals noves, i, per tant, l'ordre és poc important, potser serà més clar que passem ja a votació les esmenes 38 i 39, de manera que els senyors Diputats tinguin ben present el que es va a votar en aquest moment. Per tant, anem a votar l'esmena número 38.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 38 ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'esmena número 39.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 39, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 39 ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Bé, havíem de votar encara el text del Dictamen per a l'esmena número 31, perdó, per a la Disposició Addicional Novena a la qual hi havia l'esmena número 31.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a la Disposició Addicional Novena, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Addicional Novena ha quedat aprovat per unanimitat.

I continuem ara amb esmenes que proposen noves disposicions addicionals. La primera que segueix ara és l'esmena número 32, del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, passo a defensar una esmena —que ja podríem considerar clàssica— de les que presenta el meu Grup a la Llei de Pressupostos de la Generalitat i que ve articulada entorn d'una Disposició Addicional nova, que diu el següent: que l'aplicació dels crèdits consignats en els Capítols 4, 6 i 7 de l'Estat de Despeses que comportin una opció complementària dels ens locals i es relacionin amb les seves competències, requerirà l'elaboració prèvia d'uns criteris reguladors de la necessària col·laboració o cooperació que, prèvia consulta amb les agrupacions de municipis de Catalunya legalment constituïdes, seran aprovats per decret de la Generalitat.»

És a dir, és una esmena de caràcter polític, que no té altra finalitat que la de millorar la coordinació entre administracions concurrents. És a dir, a Catalunya, en els dos darrers anys, es van constituir un conjunt —dues, concretament— d'associacions de municipis, la Federació de Municipis, l'Associació de Municipis, que, entre els seus objectius, —i així queda molt clar en els seus estatuts—, tenen com a finalitat la millora de les relacions i de la coordinació entre l'Administració de la Generalitat, el Govern de la Generalitat i els municipis.

Per tant, aquesta esmena només intenta d'introduir aquests conceptes, creient que, d'aquesta manera, racionalitzem les relacions entre els municipis i el Govern de la Generalitat, que evitarien moltes reunions, molts contactes, en tant que ja s'haurien elaborat uns criteris de regulació d'aquesta col·laboració, tenint sempre molt clar que aquesta col·laboració és, per

part d'aquestes agrupacions, de caràcter de consulta prèvia o de prèvia consulta, i en cap cas, en cap cas, d'altra condició. I, finalment, la decisió final, qui la té és el Govern de la Generalitat.

Que no se'ns contesti, com els altres anys, en què deien que des del Consell Executiu només es podria reconèixer com a agrupació de municipis la mancomunitat de municipis voluntària o forçosa, perquè aquesta no ha estat, precisament, la conducta que hi ha hagut entre aquestes associacions i el mateix Consell Executiu de la Generalitat. Cal recordar que, des d'aquestes associacions, s'han mantingut accions de consulta prèvia amb diferents Departaments de la Generalitat que, fins i tot en altres camps, han anat més enllà, per exemple, en la Comissió de coordinació de policies locals. En les associacions de municipis, hi intervenen designats els representants municipals en aquest camp, o en el Departament de Política Territorial, en què s'ha arribat, fins i tot, a la formulació de convenis.

Per tant, el que estem demanant nosaltres en aquesta esmena no significa res més que el seu reconeixement en una llei pressupostària del que ja és un fet real, dia a dia, de la relació entre els municipis i el Govern de la Generalitat de Catalunya. Per tant, nosaltres vam dir ja, al seu dia, que l'aprovació d'aquesta esmena, que és una esmena política, que no modifica l'Estat de Despeses del pressupost de la Generalitat, és una esmena que té un caràcter, un gest polític fonamental; és un gest polític que nosaltres reclamem a través de l'aprovació d'aquesta esmena, però, a més a més, voldríem afegir que el rebuig d'aquesta esmena consistiria, —i tindria avui dia una connotació molt clara—, que seria la d'un greu error polític, de no reconèixer a la llei pressupostària —una de les lleis bàsiques que elabora aquest Parlament— les relacions entre aquestes agrupacions de municipis i el Govern de la Generalitat.

Res més, senyor President. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè, tal com s'ha dit, tal com ha dit el Diputat que m'ha precedit, aquesta és una esmena clàssica, i jo diria que és clàssica per dues raons: una, perquè és repetitiva respecte a anys anteriors, però per una altra raó: perquè forma part de tot un... d'això que es diu «fil conductor» al llarg d'aquestes disposicions addicionals noves.

Jo crec observar en aquestes disposicions addicionals noves una gran línia, que consisteix a provocar pràcticament la paràlisi de l'execució del pressupost —i això es veu no només en aquesta esmena, sinó en altres que veurem a continuació—, en alguns casos, i, en altres casos, un intent, per via de la llei pressupostària, de condicionar, de canviar l'orientació de la línia política del Consell Executiu.

Llavors, en aquest cas concret, el Diputat que m'ha precedit ha dit, amb molta claredat, que hi ha casos exemplars i abundants de col·laboració oberta i clara entre el Consell Executiu, entre diversos Departaments —els que tenen una incidència més directa sobre les administracions locals— i els ajuntaments, a través de l'Associació i de la Federació de Municipis.

Per tant, nosaltres ens oposem —donat que existeix aquesta col·laboració, donat que existeix aquesta bona disposició en la pràctica, en l'execució, i que l'esmena que se'ns proposa signi-

ficaria un condicionament..., més que un condicionament, significaria la necessitat de fer una reglamentació o una regulació prèvia a l'adjudicació de crèdits consignats, o la utilització de crèdits consignats en els Capítols IV, VI i VII, i això significaria la paràlisi, el retard en l'execució d'un pressupost que, per raons alienes a la nostra voluntat, ja prou retardat que arriba a aquesta Cambra—, ens oposarem a aquesta esmena i a altres que, com dic, obeeixen al mateix fil conductor de fons, i demanem, per tant, el vot en contra als senyors i a les senyores Diputats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 32, que havia defensat el senyor Tomàs.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 32 ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Continuem amb l'esmena número 33, del Grup Socialista, proposant també una nova disposició addicional. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena número 33, que proposa el Grupo Socialista, pretende fundamentalmente que el Consell Executiu, a lo largo del ejercicio presupuestario, dé una información al Parlamento, fundamentalmente en el capítulo de inversiones, a tres niveles: uno, que conozcamos cuál es el coste económico y la distribución territorial, tanto a nivel comarcal como municipal de las inversiones, y, por tanto, esto debe ser una información que, independientemente de que quieran o no tramitarla a la propia Cámara, al Consell Executiu, sería lógico y racional que el propio Gobierno tenga esta información. Resulta curioso cómo, en la presentación de este documento presupuestario, no ha habido en ningún momento ningún tipo de información de cuál es la distribución comarcal y, por tanto, saber y conocer cuál es la inversión *per capita* en cada comarca del conjunto del presupuesto, y es, por tanto, que pedimos este tipo de información.

No obstante, nosotros, tanto en el debate de la presentación de la enmienda a la totalidad como, tal vez, en otras presentaciones de otras enmiendas, iremos sacando datos, a partir de la elaboración propia de nuestro propio Grupo, del conjunto de datos que nos ha sido tramitado por el propio Gobierno; iremos hablando del tema.

Por tanto, creo que es importante conocer cuál es la inversión que toca a cada comarca, que toca a cada municipio en el conjunto del país, y que actualmente desconocemos de una forma oficial, aunque sí que lo podamos conocer a partir de una elaboración propia de nuestro propio Grupo.

Dos. Un segundo nivel de información, que sería el conocer cuál es la descripción de los déficits sectoriales y territoriales, que justifican en todo momento la inversión que se realiza en cada comarca. Es decir, en definitiva, lo que nosotros queremos saber es por qué, en el Maresme, por ejemplo, se da la inversión *per capita* más baja, o por qué en el Baix Camp o en el Baix Penedès, o en el Baix Llobregat, o en los dos Vallès, el Occidental y el Oriental, se dan las inversiones *per capita* más bajas, y, por una vez, que se explique políticamente en función

de qué tipo de déficits existen en estas comarcas o en otras, y en función de por qué se da este tipo de inversión *per capita*. Es decir, esto significaría explicar que el Maresme tiene el nivel de déficits sectoriales menor de todo el país, y, por tanto, explicar por qué la inversión *per capita* es treinta veces más baja que la inversión *per capita* de la comarca que tiene la más alta. Y, por tanto, eso se ha de explicar, cosa que no se explica, en ningún momento, en torno a todo el documento presupuestario, ni en la memoria, ni en ningún sitio.

Por tanto, nosotros no planteamos que tal vez lo expliquen aquí, porque tal vez esos estudios no los hayan desarrollado, sino que se estudien posteriormente. Y eso se ve perfectamente en un tema muy sencillo: el año pasado, el Departamento de Política Territorial tenía el 36% de las inversiones; este año tiene el 54%. Por qué el Departamento de Política Territorial aumenta su peso de las inversiones en el conjunto del presupuesto y por qué baja, por ejemplo, tanto, un Departamento como el de Ensenyament, en el cual se reduce en 1.500 millones el nivel de inversión? Por una razón muy sencilla; no por razones de criterios de prioridad política, sino por criterios de eficiencia política, porque es un Departamento que el 100% de las inversiones las ha ejecutado, y en cambio, el Departamento de Ensenyament sólo ejecuta el 50% de las inversiones. Hay una razón de que presupuestas un Departamento que sabes seguro que se lo va a gastar, pues hay ese tipo de criterio.

Por tanto, no hay un criterio de prioridad política, en función de unos objetivos determinados, de decir «estas comarcas», o «este Departamento», o en función de este tipo de déficit de infraestructura, o sectoriales; hay que poner más inversión en escuelas, hay que poner más inversión en hospitales, hay que poner más inversión en servicios sociales. No. Hay un criterio de decir «como este Departamento sabemos seguro que se lo va a gastar, lo va a ejecutar, y en cambio del otro no tenemos esa seguridad...»; por tanto, no se pone en función de unos criterios políticos de prioridad, de lo que se necesita en cada lugar, en cada comarca, las necesidades sectoriales, sino que está en función de funcionamiento interno del propio Consell Executiu, en vez de subsanar este tipo de problemas en función de criterios políticos superiores, que sean en función de las necesidades de las propias comarcas, de las propias zonas territoriales, y en función de necesidades sectoriales.

Por tanto, es evidente que, en el momento que aquí, en esta Cámara, entrara este tipo de información, de cuáles son los déficits sectoriales y territoriales, podríamos ver perfectamente cuál es el razonamiento que el Gobierno hace en torno al por qué se toma la decisión política de que en esta comarca la inversión *per capita* sea ésta, y en otra comarca sea más alta o más baja. Por tanto, podremos ver qué tipo de racionalidad y qué tipo de mecanismos lógicos se utilizan.

Hay un tercer nivel de información que se plantea en esta enmienda, que es conocer cuál es la determinación de la cantidad del número de puestos de trabajo que se generan a partir de la aplicación del Capítulo VI. Es evidente que el señor Conseller puede salir aquí, igual que hizo el señor Trias el año pasado, y hacer los números mágicos de los treinta y pico mil puestos de trabajo; este año, de los cuarenta mil puestos de trabajo, pero esto, ¿a partir de cómo se elabora? ¿A partir de qué criterios se determina esto?

Ustedes deberían saber que cerca del 10% de su presupuesto

de inversiones son para compra de locales, acondicionamiento de locales y compra de mobiliario. Si ustedes consideran que esto está generando empleo, pues, muy bien; es posible que la compra de la Casa Pos o la compra del Palau Robert, pues ustedes las estén considerando como generadoras de empleo, y, por tanto, esto formará parte de los cuarenta mil puestos de trabajo que estaremos creando. Pues, muy bien; esto, tal vez puede ser un criterio que será absolutamente ilógico e irracional, y, por tanto, nos gustaría saber —a partir de la información que ustedes den— qué tipo de criterios, qué tipo de mecanismos son por los cuales ustedes determinan: «aquí se han creado tantos puestos de trabajo», o no se han creado. Y esto es lo que queremos saber; no hacer números mágicos en la presentación de un documento presupuestario, que no se sabe el nivel de solvencia técnica y económica que tiene el tema.

Por tanto, esto son tres niveles de información que nos gustaría conocer en cuanto al conjunto del programa de inversiones que tiene el presupuesto. Creo que es una información que, aunque el Grupo del Gobierno se oponga a que nos la den a la Cámara, creo que es una información que cualquier gobierno que se precie debe tener y debería utilizarla para saber a dónde va y de dónde viene, y, por tanto, yo creo que es una información necesaria para el Gobierno, para tomar sus propias decisiones, y yo creo que también sería importante que la propia Cámara la pudiera disponer para también tener criterios políticos propios a la hora de tomar decisiones.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem —ja ho he anunciat abans— amb una altra d'aquestes esmenes que obceixen aquella línia, aquella orientació general que deia abans, és a dir, esmenes la conseqüència de les quals —presentades amb una aparent ingenuïtat— és la paràlisi. El senyor Santiburcio ens ha dit: «no, si és molt senzill, és molt senzill, durant l'exercici». Doncs que se'ns digui el cost econòmic, la distribució territorial a nivell comarcal, l'adscripció de déficits, la determinació de llocs de treball... Senyor Santiburcio, vostè hi entén massa, vostè hi entén massa per a dir-me que això és senzill i per a dir-me que això és possible durant l'exercici.

Això és possible a nivell agregat en el moment de formular els pressupostos, i així s'ha fet. L'altre dia, quan l'Honorable Conseller d'Economia i Finances ens va fer la presentació del pressupost, ens va parlar de les inversions, de l'orientació que s'havia donat a les inversions, dels llocs de treball que generaven. I, senyor Santiburcio, competència tècnica per a determinar-los, tota, al màxim nivell, la competència tècnica de la qual disposa, que és del màxim nivell, el Departament d'Economia i Finances.

També vostè ens demana la distribució territorial d'aquestes inversions. Senyor Santiburcio, en el projecte de pressupost vam quedar l'altre dia que es podia territorialitzar, a través dels annexos, el 75% de les inversions, que és un tant per cent molt alt. I aquesta és una xifra que havíem calculat independentment vostès i nosaltres, i aquesta és una xifra que va donar vostè. Per tant, nosaltres pensem que aquesta esmena —hi insisteixo, torno al meu raonament inicial— va en la línia de provocar dificultats a l'execució del pressupost. Les quanti-

ficacions que vostè demana es poden deduir dels annexos al pressupost, estan perfectament quantificats, van ser ampliades en la presentació dels pressupostos que va fer l'Honorable Conseller, i, en qualsevol cas, després de l'execució es poden obtenir resultats que poden ser demanats pels mecanismes parlamentaris ordinaris.

A nosaltres ens sembla excessiu, ens sembla greument inconvenient la incorporació del text que es proposa i, per tant, ens oposem a aquesta esmena i demanem el vot en contra d'aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena número 33.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Continuem amb l'esmena número 34, que proposa també l'addició d'una nova Disposició Addicional, esmena presentada pel Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula la senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyors Diputats i senyores Diputades, l'esmena que defenso ara diu, concretament: «Els crèdits corresponents a la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica es disposaran un cop s'hagi aprovat pel Parlament de Catalunya un pla de recerca i tecnologia en el qual s'establiran les prioritats bàsiques de foment a la investigació». Aquesta esmena, com moltes altres esmenes, té motivació de fons, una motivació que amb variacions repetirem: és la relació entre el Parlament i el Govern. Nosaltres voldríem que el Parlament compleixi la seva tasca institucional en la política catalana, amb l'impuls polític de les seves lleis i amb el seu control de la política feta.

En el cas del pressupost de la Comissió Interdepartamental, l'hem repassat atentament, així com la documentació annexa, i hi hem trobat descrites un conjunt d'activitats que repeteixo: convocatòria d'ajuts i beques per a ampliar estudis a l'estranger, convocatòria d'ajuts a la recerca, convocatòria d'innovació tecnològica, convocatòria d'ajuts per a complementar fons bibliogràfics de biblioteques científiques, subvencions en àrees de recerca preferents, promoció de la recerca entre la joventut, suport a manifestacions científiques a Catalunya i suport a publicacions científiques en català. Hem trobat tot això, però no hi trobem el rastre d'una política científica, que és el que desitgem que tingui Catalunya, i no una repartidora d'ajuts muntada sobre un conjunt d'incongruències, un conjunt d'incongruències administratives —per no dir una altra cosa—, que encara queden reflectides en aquests mateixos pressupostos.

En aquests mateixos pressupostos, per exemple, trobem una partida de 60 milions, «programes per al millorament, creació i equipament de serveis a centres de recerca científica i tecnològica», i en els pressupostos d'ensenyament trobem una partida de 25 milions exactament amb el mateix epígraf, «programa per al millorament, creació i equipament de serveis a centres de recerca científica i tecnològica». A la pàgina següent, trobem, en el pressupost de la Comissió Interdepartamental, «Transferències per a inversions en matèria de recerca i innovació tecnològica»; això repetit dues vegades, una a or-

ganismes autònoms, l'altra a institucions sense finalitat de lucre. I aquí tornem a trobar exactament el mateix, «Transferències per a inversions en matèria de recerca i innovació tecnològica», això en el Departament d'Ensenyament. Fins i tot, dintre mateix del programa de la CIRIT trobem —a part de trobar-hi 100 milions dedicats a despeses de promoció—, per exemple, a la partida 252/12, «Publicacions, informació i divulgació del butlletí de notícies científiques», «Promoció i desenvolupament de la recerca», «Publicacions de treballs científics», 10 milions. I, a sota, tornem a trobar «Servei d'informació i difusió», «Full informatiu de la comunitat científica», 4 i 5 milions, respectivament.

Hem preferit no fer esmenes amb aquest detall sinó, simplement, expressar el dret de Catalunya a tenir una política científica i el dret del Parlament a conèixer-la. L'any passat ja vàrem detectar aquesta manca de política, aquestes i més grans incongruències —recordem que, fins i tot, la partida de la Comissió Interdepartamental va començar essent a Ensenyament per a passar, després, a Presidència, en plena discussió dels pressupostos—, i així, també, vam detectar dificultats personals: recordo que els dies que es discutien aquests pressupostos en Comissió van aparèixer dos grups diferents de persones de l'Administració de la Generalitat defensant els seus punts de vista contraposats. Però era el primer any i ho vam admetre; el que no sembla admissible és, en un segon any, trobar-se amb incongruències, encara, i, sobretot, amb una manca de política.

És per això que nosaltres demanem no que es canviï el pressupost de la Comissió Interdepartamental, sinó que es presenti a aquest Parlament un pla de política científica, i és en aquest sentit que va la nostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Té la paraula el senyor Subirà, per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest sí que és el cas paradigmàtic de la paràlisi en l'execució dels pressupostos. Evidentment, evidentment, si dels crèdits corresponents a la CIRIT no se'n pot disposar fins que aquest Parlament hagi aprovat un pla de recerca i tecnologia, vol dir que aquests crèdits de la CIRIT no s'utilitzaran durant aquest exercici. A nosaltres, això ens sembla suficientment greu perquè, a part de discrepar de les opinions que la Il·lustre Diputada que m'ha precedit ha expressat respecte al contingut del pressupost de la CIRIT, ens facin reclamar el vot contrari a aquesta esmena.

Però m'agradaria dir, també, que no només creiem que això és així, és a dir, que per a l'execució del pressupost cal poder tirar endavant això, sinó que —és a dir, no votar aquesta esmena—, d'altra banda, haig d'expressar la meua disconformitat total amb les afirmacions que s'han fet sobre inexistència de política.

D'altra banda, la Il·lustre Diputada que m'ha precedit ha dit que no es tracta de qüestionar sobre les quantitats consignades en el pressupost. Això vol dir que es troben substancialment correctes, i, per tant, nosaltres interpretem que aquesta esmena va en la línia que he esmentat abans de dificultar l'execució del pressupost, i en demanem el vot en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votar l'esmena número 34.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions.

Passem, ara, a l'esmena número 35, també del Grup Socialista, que proposa també l'addició d'una nova Disposició Addicional. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, defensaré conjuntament les esmenes números 35, 36, 37 i 40...

El Sr. PRESIDENT: I 40. Molt bé.

El Sr. GARCÍA: ...que fan referència, totes, al Departament de Sanitat. Bé, senyores Diputades, senyors Diputats, aquestes esmenes que fan referència al Departament de Sanitat i Seguretat Social també han estat presentades amb un caràcter polític, com a mecanisme indirecte de posicionament polític, per part del meu Grup parlamentari, i d'expressió d'una línia d'actuació quant als criteris de gestió de la política sanitària i de serveis socials del Departament de Sanitat i Seguretat Social. I això és així per diverses raons: la fonamental és que, pel que fa a la política que el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha dut a terme al llarg d'aquests últims anys, trobem tot un conjunt, no solament de discrepàncies polítiques que el meu Grup parlamentari ha anat explicant a la Cambra amb els diferents projectes que s'han pogut presentar, o debats que han tingut lloc, sinó discrepàncies quant a l'obscuritat del projecte de pressupost del Departament de Sanitat i Seguretat Social. A l'esmena a la totalitat, el vaig qualificar de pressupost confidencial, perquè realment és molt difícil trobar elements de claredat i de transparència en aquest pressupost del Departament. Segurament, perquè és un pressupost que, quan es va fer per primera vegada, es va fer amb un conjunt de criteris que han estat àmpliament superats, no solament per les transferències sinó per diversos criteris, nous criteris, nova normativa que ha anat sortint.

Doncs bé, com que el pressupost es presenta ràpid, es presenta, doncs, acumulant les xifres corresponents a l'any en curs, però no es té la suficient cura de canviar de política quan s'ha de canviar de política, o de corregir els defectes que es puguin observar, doncs, ens veiem obligats a presentar aquest conjunt d'esmenes.

L'esmena número 35 té quinze apartats. Són apartats de criteris d'actuació política general. Doncs, és clar, quinze apartats explicats un per un... Jo crec que la mateixa esmena es defensa ben soleta, només amb una lectura que se'n faci. Fa referència, doncs, a un criteri de no-privatització del sector públic sanitari, amb un criteri de correcció dels desequilibris territorials del sector sanitari, amb uns criteris d'un control sobre la política farmacèutica, que la farmàcia no continuï incrementant-se constantment sense cap mena de control, etcètera. La dono per defensada perquè és meridianament clara i no m'estendré en el seu contingut. Sí que m'estendré una mica més, no gaire, en les altres esmenes que fan referència, d'una banda, a farmàcia, i, de l'altra, a la política de concerts. M'hi estendré per dues raons, per la seva importància política i pel fet fonamental que representen, pugen a un 38,6%; per exemple, l'acció concertada puja a un 38% respecte al pressupost del 82. Si

tenim en compte que l'acció concertada, és a dir, el sector que presta serveis —serveis del sector privat— amb recursos públics de matèria sanitària representa el 22,8% del total d'Espanya a l'acció concertada a Catalunya. Aquestes xifres donen, doncs, la suficient entitat a aquestes esmenes perquè el meu Grup parlamentari s'hagi plantejat la necessitat de controlar, de conèixer quina és aquesta política.

Se'ns dirà, doncs, també —perquè el Portaveu de Convergència i Unió hi és afeccionat— que això representa la paràlisi de l'execució del pressupost, com si precisament l'execució del pressupost no representés l'aplicació d'una política. Doncs, és clar, no magnifiquem el pressupost quant a execució. El que crec que ha de ser correcte és que, precisament, la política que es duu a terme amb l'aplicació del pressupost sigui una política orientada en benefici del conjunt del poble de Catalunya, especialment de l'important sector sanitari.

L'esmena número 37, doncs, reclama que el Parlament pugui conèixer quin és el programa sobre política d'assistència sanitària amb mitjans aliens, diferenciant —perfectament clar en aquest programa, que fins ara no coneixem— quins són els criteris del Departament en relació amb el sector públic, el benèfic privat, el privat no lucratiu. I que hi hagi quantificació, és a dir, que el Departament pugui dir: la nostra prioritat avui és, a Catalunya, durant l'exercici del 83, reduir l'acció concertada del sector privat, del sector privat no lucratiu, del sector benèfic privat, a favor del sector públic. I que digui que és amb un 5%, amb un 6%, amb un 8%, en funció dels recursos, en funció de l'assistència sanitària, en funció de la no-privatització de la política sanitària.

I crec que això seria bo que ho conegués el Parlament, perquè fins ara no es coneix, i seria bo que es pogués discutir precisament quina és l'orientació d'aquesta política.

Pel que fa referència a farmàcia, passa el mateix. Ja ho vaig explicar en l'esmena a la totalitat, el que demanem precisament és que es conegui —i, en aquest cas, no sé si es parlarà de paralització, però alguna cosa semblant, algun monstre estrany també tindrà aquesta esmena—, però el que reclama aquesta esmena és que el Parlament conegui *a posteriori* de l'aplicació de la partida de farmàcia quina ha estat la seva distribució; si s'ha produït o no reducció en la política de despesa farmacèutica, quina és la distribució de la política de despesa farmacèutica per a àrees sanitàries, per al sector hospitalari i per al sector extrahospitalari, és a dir, hospitals i centres de salut.

Aquest és el sentit de les esmenes que planteja el meu Grup parlamentari.

Finalment, hi ha una última esmena, que fa referència als programes sanitaris, lluites i campanyes de la Direcció General de Promoció de la Salut. Aquí, segurament també ens trobarem amb la paràlisi parlamentària; el que demanem és que en trenta dies el Departament de Sanitat presenti al Parlament un programa d'actuació.

És cert que la Direcció General de Promoció de la Salut té un conjunt de programes, també els té la Secretaria General Tècnica, la Secretaria del Conseller, un conjunt de programes, que són elaborats pel Departament, que no sabem per quines prioritats són aquests programes, o són altres els que necessita la població de Catalunya. Discrepem de l'aplicació dels programes perquè no hi ha una aplicació descentralitzada d'aquests. Es fa en els serveis territorials del Departament de Sanitat i Se-

guretat Social; no sabem si estan lligats amb la xarxa bàsica d'assistència a la salut, assistència primària; no sabem si hi participen els municipis o si hi han de participar o no; és a dir, coneixem unes partides pressupostades al Departament que no tenen un fil conductor de política quant a la programació d'aquestes campanyes de promoció i lluita sanitàries.

Aquest és l'element central. Per aquestes raons, per manca de coneixement, perquè el pressupost no dona detall suficient de quins són la política i els criteris d'actuació i perquè considerem que és bo que el Parlament de Catalunya discuteixi de política, discuteixi de criteris de política sanitària, hem presentat aquestes esmenes perquè siguin preses en consideració pels Grups parlamentaris d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra. El senyor Lluís García ha defensat simultàniament les esmenes 35, 36, 37 i 40. És que el torn en contra serà contra totes aquestes esmenes?

El Sr. COLOMINES: El torn en contra serà a totes aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena 35 que ha presentat el Grup Socialista, el que proposa és la creació d'una Disposició Addicional la intenció de la qual és marcar una línia d'acció política que suposa l'execució dels pressupostos i fer una política determinada.

Bé, nosaltres, sense menysprear gens ni mica una línia de posicionament, com diu el senyor Lluís García, una línia de posicionament polític que el Grup esmenant té l'obligació d'exposar, hem de dir que, en tot cas, el que no podem permetre és dir que una política iniciada pel Departament que ha costat molt d'esforç, molts diners i que ha originat tot un entramat de projectes i de realitzacions, es vegi obstaculitzada per la interferència d'una línia de posicionament testimonial diferent.

Hem de dir, doncs, que, malgrat que coincidim en alguns dels punts proposats —evidentment, coincidim en alguns dels punts proposats, i és possible que en la propera legislatura els puguem aplicar, i potser n'aplicarem d'altres que aleshores potser no els agradaran gens—, ara no podem, de cap manera, ni fóra just ni fóra adequat, aplicar-los en aquest moment.

Jo voldria només un exemple molt breu d'això, que fa referència a la fixació de terminis que diuen aquestes quinze disposicions que vostès posen.

Per exemple, diu: és evident que l'Institut d'Estudis de la Salut desenvolupa una normativa per al control de qualitat, i, això, ho està fent. Vostè sap que hi ha un comitè d'experts que fa uns mesos que està treballant en això, i hi està treballant molt intensament. Vostè creu que té raons suficients per a dir que el 30 de novembre això s'ha d'acabar? Jo tinc raons suficients —perquè formo part d'aquest comitè— per dir que no es pot acabar, perquè amb rigorositat no es pot acabar. I, simplement, aleshores coincidim en el que significa la substància d'aquesta petició, però de cap manera no podem coincidir en aquesta data.

Per exemple, pel que fa referència a la publicació del Mapa Sanitari. Escolti, senyor Lluís García, sap vostè que el mateix Parlament ha determinat que fos el 31 de novembre? Per què

ens l'avancen un mes, ara? Després ens diuen que no complim, i vostè ens ho vol avançar un mes.

I, finalment, un altre exemple. Per què en una esmena, la 50 horitzontal, ens volen rebaixar el 50% del Pla Altebrat, que és un Pla important? I vostè es pensa que nosaltres podem aplicar una política sense abans fer un pla pilot? Vostès, en l'esmena 50 horitzontal, ens volen rebaixar el 50% del Pla Altebrat. Això no concorda amb aquesta rigorositat que vostès volen posar aquí.

Jo li diré que el Departament de Sanitat i de Seguretat Social fa la seva pròpia política, coincidint moltes vegades amb el que vostès exposen aquí, però aquesta coincidència de cap manera no ha de servir per a obligar l'Executiu ni el Departament a uns terminis, a unes noves prioritats o a un replantejament estrictament teòric d'impossible compliment si no es modifiquen el model i els crèdits estatals, com passa, per exemple, en el punt 11, l'escandalós punt 11 que vostès posen aquí i que és d'impossible compliment, totalment impossible de complir, i em sembla a mi, particularment, que és la tònica dels plantejaments verbals i periodístics sanitaris que fa l'actual Govern dient que s'ha de fer sovint, que s'ha de fer allò que ja fem, o bé dient que s'haurien de fer algunes coses que ell sap que no podem fer.

Aleshores, em sembla que aquest plantejament no és rigorós, i, per això, nosaltres no podrem admetre aquesta esmena.

La segona esmena fa referència a la Disposició Addicional relativa a donar compte al Parlament sobre les despeses de farmàcia.

Hem de dir que el Parlament sempre està facultat per a demanar comptes d'aquest Concepte, d'aquest Capítol i del que vulgui, i de tot el que calgui. I sense parlar de monstres, com ha dit vostè, només parlarem de farmacèutics (*rialles*); jo pregunto: és coherent fer menció especial de l'apartat de farmàcia i no fer-ho de les despeses corrents, de les inversions del personal, etcètera? És que el Grup Socialista té una reserva especial sobre l'actuació de l'estament farmacèutic? En tot cas, diguin-ho.

L'altra esmena, la 37, fa referència a la presentació al Parlament dels programes sobre política d'assistència sanitària amb mitjans aliens.

Bé, pensem que això ha de rebre una consideració igual que les altres esmenes; amb tota consideració la rebutjarem. En canvi, li proposem, senyor García, que, d'aquí a uns mesos, i un cop aprovats els pressupostos, d'aquí a uns mesos, nosaltres presentarem —si volen, a petició de vostès— tot el programa i les noves vies d'acció concertada que podrem establir amb aquests pressupostos. I això podria ser una informació que a mi em sembla que seria bona i que el Departament estaria disposat a donar, de la mateixa manera que jo els vaig donar en una objecció que ens va fer una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya —vaig explicar unes subvencions hospitalàries que es feien—, una explicació que els va semblar suficient i van retirar l'esmena, i que en el torn a la totalitat fet pel senyor Corral i defensat pel senyor Sánchez també ja vaig apuntar.

I, finalment, la darrera esmena, la 40, que fa referència a fer una aprovació d'un pla d'actuació corresponent als programes i a lluites i campanyes sanitàries; bé, vostè diu: ara tornaran a

dir allò del bloquejament...; doncs, sí, torno a dir allò del bloquejament. És clar que ho haig de dir, això del bloquejament. Estem a la meitat de l'any 1983; vostè es pensa que ens hem esperat creuats de braços que aquí tinguéssim la bondat d'aprovar aquests pressupostos per a començar aquests plans i aquestes lluites? No ho hem fet; aleshores, què vol, ara? Que això ho paralitzem? Que ho tornem enrere?

Vostè diu que no sap quins programes hi ha. Escolti, la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, a la qual està tan aficionat el senyor Espasa, diu en un article: el pressupost, classificat per programes de tots els Departaments, és una de les coses que s'ha d'adjuntar, i, això, ho hem adjuntat. No ho ha vist, vostè? Sí, sí; aleshores, jo, si vol, li ho llegeixo i llavors li llegiré divuit programes, que van des del pla de vacunacions sistemàtiques passant per la prevenció de la subnormalitat i la lluita contra la zoonosi. És a dir, de tot això, de tot aquest pla, nosaltres estem disposats a donar-li tota la informació que calgui, però en aquest moment nosaltres pensem que aquestes esmenes són d'impossible acceptació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació aquestes esmenes. Jo no sé si la Cambra estaria d'acord amb el suggeriment de votar les esmenes conjuntament, totes fan referència al mateix tema de la política sanitària. *(Pausa.)* No hi ha inconvenient, Doncs, votarem conjuntament les esmenes 35, 36, 37 i 40, totes del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 35, 36, 37 i 40 han estat rebutjades per 36 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Com que ja havíem votat les números 38 i 39, amb això queden acabades les esmenes... En fi, queda acabat el debat i la votació sobre les Disposicions Addicionals. I ara anem per les Disposicions Transitòries.

La Disposició Transitòria Primera, la deixarem pendent per quan arribem al final, d'acord amb el que havia manifestat el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que l'esmenava, i que ha demanat, com és lògic, que això es vegi després d'haver vist l'article primer.

I ens queda, doncs, la Disposició Transitòria Segona, a la qual no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a la Disposició Transitòria Segona, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Segona ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem a les Disposicions Finals. A la Disposició Final Primera hi ha l'esmena número 42, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. *(Pausa.)* Retirada. Aleshores, ja no hi ha cap esmena ni a la Disposició Final Primera ni a la Segona ni a la Tercera. Proposo, doncs, a la Cambra, de votar conjuntament les tres Disposicions Finals.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les tres Disposicions Finals, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Bé, amb això hem acabat el text articulat, amb l'excepció, evidentment, dels articles reservats, article 1, article 4, article 11 -sí no m'equivoco-, i la Disposició Transitòria Primera, que veurem després d'haver debatut i votat l'Estat de Despeses.

Bé, passem, doncs, a les propostes de modificació introduïdes a l'Estat de Despeses.

Començarem amb les esmenes que la Comissió ha anomenat horitzontals, és a dir, les esmenes que afecten un o diversos conceptes econòmics de diverses seccions o serveis. *(El senyor Lucchetti s'aixeca per parlar.)* El senyor Lucchetti, voldria...?

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup demanaria que, fent excepció de les quantitats globals, de les xifres globals de pressupost, discutíssim ara també dintre de l'articulat, perquè creiem que respon a la seva filosofia, les esmenes que nosaltres havíem apartat en el tema relacionat amb la Seguretat Social. Es tracta, simplement, d'aprovar el tema dels pressupostos de la Seguretat Social amb aquestes propostes que fem nosaltres de separar-los dels pressupostos de la Generalitat, fent excepció sempre, únicament i exclusivament, de les xifres totals que apareixen en l'article 1 i en l'article 1 bis que nosaltres proposàvem d'afegir.

El Sr. PRESIDENT: Bé, però, aleshores, això vol dir que es votaran uns articles sense votar unes xifres? Em sembla una mica...

El Sr. LUCCHETTI: Sí, sí; és el que proposem, sí.

El Sr. PRESIDENT: En les discussions dels pressupostos dels anys anteriors, sempre havíem reservat per al final la votació de l'article primer, que és on hi ha les xifres, fonamentalment. Aquesta vegada, evidentment, la cosa es complica, perquè a les esmenes del Grup del Partit Socialista Unificat s'afegeix un article 1 bis, que, evidentment, desglossa les xifres del Dictamen per a l'article 1, i, aleshores, com que amb aquest article 1 bis són lligats els altres... Jo crec que no té cap importància de passar-ho al final de tot. De tota manera, tampoc no...

El Sr. LUCCHETTI: D'acord, el nostre Grup accepta la valoració que fa la Mesa.

El Sr. PRESIDENT: ...És una qüestió que no pogués fer-se, però em fa l'efecte que quedarà més clar si, quan aprovem un article, aprovem el Dictamen o una esmena, no? *(Pausa.)* És que, eventualment, el Grup del Partit Socialista Unificat estaria d'acord que discutíssim ara l'esmena al títol de la Llei, i consideraria decaigudes les esmenes... No? *(Rialles.)* Molt bé, doncs, aleshores, seguim el procediment normal, i anem per les esmenes dites horitzontals, és a dir, les esmenes que afecten diversos conceptes econòmics de diverses seccions o serveis.

La primera d'aquestes esmenes és l'esmena número 44, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, esta es la primera enmienda que el Grupo Socialista presenta a l'Estat de Despeses, y, por lo tanto, en esta enmienda, al igual que tal vez en las siete u ocho enmiendas primeras que hay a l'Estat de Despeses, el Grupo Socialista

ha intentado reflejar fundamentalmente una crítica global, desde un punto de vista horizontal del presupuesto, hacia el conjunto del presupuesto.

En definitiva, esta enmienda, lo que pretende es reducir una partida importante del Capítulo I a nivel de todas las Conserrieres del presupuesto, e incrementar inversión, concretamente en el Departament d'Ensenyament.

Por qué el Grupo Socialista plantea una reducción, aproximadamente de unas 900 plazas de la actual plantilla de Capítulo I del presupuesto? Por una razón sencilla: veamos los números, y comprenderemos perfectamente el porqué de esta reducción. El año pasado, el año 82, la cantidad de personal contratado que tenía la Generalitat era de 2.200 personas; este año, se pasa a 4.404. Por lo tanto, hay una duplicación del número de personas contratadas, una duplicación que pasa de 2.200 a 4.400, y, por lo tanto, hay un incremento del 100% del Capítulo I de personal contratado.

Es evidente que se nos puede decir que la cantidad de personal que existe contratado, respecto a la cantidad de personal transferido —hay que tener en cuenta que hay 75.000 funcionarios transferidos— es una cantidad pequeña, que solamente representa un 6%, y que, por lo tanto, no es significativa. Pero es evidente que, si esa comparación se hace al restar Departamentos como Ensenyament, como Sanidad, la relación que nos sale de cada persona contratada por el número de personal transferido, es de que, de cada 5 personas transferidas, hay 4 contratadas. Y si quitáramos, por ejemplo, el Departament d'Agricultura..., además resultaría que por cada funcionario que viene de Madrid, que viene transferido de la Administración central, hay uno contratado. Por lo tanto, hay un exceso de incremento de personal funcional, a nuestro entender y, sobre todo, hay una estructura, a nuestro entender, bastante inadecuada.

Resulta curioso ver cómo, de esas 4.400 personas contratadas, si se detraen aquellos que no son funcionarios estrictamente, nos quedan unos 3.300 funcionarios, de los cuales, unos 1.000 son *caps*. Por lo tanto, hay una relación realmente exagerada del número de personas que ejercen como *caps*, y, por lo tanto, se ve también una estructura absolutamente irracional dentro de lo que es la estructura de los propios *caps*. Es decir, si dentro de los tres niveles de *caps de serveis*, *caps de secció* i *caps de negociat*, se denota que, prácticamente, por cada *cap de servei*, existe un *cap de secció*, lo cual es absolutamente irracional desde el punto de vista de crear una estructura piramidal dentro de la propia Administración. O, evidentemente, tal vez lo que se está demostrando es que lo que se está intentando no es crear *caps*, sino revalorizar de categoría otro tipo de personas que no realizan este tipo de funciones como tal *cap de servei* o *cap de secció*.

Por lo tanto, nosotros, lo que planteamos es una reducción, que, en definitiva, cualquiera que observe su estructura tiende a racionalizar, tiende a crear una estructura mucho más piramidal, y, por lo tanto, a tener una estructura mucho más racional desde el punto de vista de ponerla sobre el conjunto del personal transferido y sobre el conjunto del personal de la Administración de la Generalitat.

Planteamos esta reducción del Capítulo I, fundamentalmente, para ir a incrementar inversión, porque los socialistas planteamos en este debate, fundamentalmente, el incrementar la

inversión y el porque entendemos de que ha habido un esfuerzo, desde el punto de vista del Estado de Gastos, de incrementar la inversión. El otro día, por ejemplo, en el debate de la enmienda a la totalidad, dábamos como dato básico un dato ejemplar: de cada 100 pesetas del presupuesto del año pasado, 24 pesetas iban a inversión; este año, de cada 100 sólo 18 pesetas van a inversión. Por lo tanto, hay un rebaje de 6 puntos. Pero, ahora viene y nos sale el señor Culléll, el señor Subirà, y nos dice «al tanto, no es comparativo el año 82 con el 83, en las inversiones, porque resulta que el año pasado había un Pla d'Equipaments, que estaba vinculado a un artículo de la Ley de Presupuestos y que estaba en función de los acuerdos del Consejo de Ministros, y en función de las transferencias, y, por tanto, ese plan de equipamientos no se puede incluir dentro del presupuesto de inversiones del año pasado.» Muy bien. Aceptemos como teoría básica la posición del señor Culléll y del señor Subirà, de que en el presupuesto de inversiones del año 82 no cabe el plan de equipamientos. Por lo tanto, punto de referencia: en vez de 33.000 millones del año pasado, 26.000 millones de inversión. Muy bien. ¿Cómo se habrían de calcular las inversiones, para este año? ¿Qué tipo de crecimiento hay? Y entonces nos dice: «Hay un crecimiento del 25% de inversiones; por tanto, es un crecimiento realmente importante.» Ésa no es la fórmula de ver cómo crecen las inversiones.

Si aquí observamos y tomamos como punto de referencia esos 26.000 millones, y le aplicáramos el crecimiento que ha tenido el conjunto del presupuesto, que es de un 32%, si le aplicáramos ese mismo crecimiento, que han crecido otro tipo de Capítulos al Capítulo VI, de inversiones, y le añadiéramos los 10.000 millones de incremento de emisión de deuda pública —porque la emisión de deuda pública es una inversión, no va a Capítulo I ni a Capítulo II ni a Capítulo IV; no va a financiar operaciones corrientes, o a financiar operaciones de capital—; si eso se hiciera, ese ejercicio matemático demostraría que se están invirtiendo 12.000 millones menos de lo que se debería invertir, haciendo esta simple operación matemática.

Por lo tanto, aquí, ¿qué se demuestra? O bien que hay no solamente un estancamiento de las inversiones, sino ¿para qué sirve ese esfuerzo del incremento de la emisión de deuda pública? No sirve para un incremento del esfuerzo inversor, no...! En el fondo, para lo que sirve es, evidentemente, para financiar inversiones, para que partidas que el año pasado..., para que programas de inversión que se gastaron el año pasado en inversión vayan, fundamentalmente, a incrementar el Capítulo IV, el Capítulo II y el Capítulo I. Por eso, por ejemplo, hay un crecimiento realmente importante, de más de un 40%, del Capítulo IV, y, por ejemplo, incrementos como el del Capítulo I, del 35%.

Por tanto, nosotros considerábamos que hay una pérdida de tres puntos en el conjunto de las operaciones de capital, y, por lo tanto, hay un tipo de filosofía en torno al presupuesto, que no es de intentar hacer un gran esfuerzo inversor, que creemos que es necesario- y debería de serlo desde el punto de vista de la actitud política del propio Gobierno, de una política de austeridad en este sentido-, e intentar hacer un gran esfuerzo inversor, que es lo que necesita el país, y, por tanto, consideramos que debería de existir.

En consecuencia, esta enmienda lo que pretende es reducir

el Capítol I para incrementar-lo en Capítol VI de inversiones.

Y, entonces, evidentemente, a la hora de escoger el Departamento en que consideramos que debe ir este incremento de inversión, estos 2.236 millones de incremento de inversión, consideramos que básicamente tienen que ir a un Departamento, que es el de Enseñamiento.

Es evidente que, com antes explicábamos, ha habido una reducción de más de 1.000 millones de pesetas de inversión respecto al año pasado, es decir que el año pasado, Enseñamiento, de cada cien pesetas del presupuesto tenía 22 pesetas de inversión, y este año va a tener 17 pesetas. Por tanto, hay una reducción de cinco puntos de la inversión de Enseñamiento en el conjunto del presupuesto de inversiones respecto al año pasado, y, por tanto, nos parece grave el tema, y nos parece más grave cuando en Comisión, hace unos días, hace dos semanas, se reduce 500 millones más la partida de programa de inversiones para Enseñamiento. Por tanto, lo que nosotros planteamos es no solamente incrementar en un 20% la inversión partiendo del nivel que existía el año pasado, que es lo que planteamos en esta enmienda, en definitiva, y, por tanto, solventar el problema que está planteado.

A su vez, también planteamos el que con estos 2.200 millones se pasara a una contratación de doscientos maestros para refuerzo de centros de acción especial. Por tanto, ésta es la filosofía global que nosotros estábamos planteando en torno a esta enmienda, que es la de reducir fundamentalmente operaciones corrientes para incrementar inversión, pues consideramos que no ha habido el esfuerzo necesario que requería el país.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? Per al torn en contra té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant de la primera d'aquestes esmenes anomenades horitzontals... Bé, no és del tot cert: abans n'hem discutit una perquè era adjunta a una esmena a l'articulat, però, en qualsevol cas, és la primera que es debat en el moment d'entrar en l'estat de despeses. I és la que fa referència a aquesta horitzontal genèrica, i jo m'atreiria a qualificar de barroera reducció de personal, i els explicaré el perquè d'aquest adjectiu que he utilitzat.

En primer lloc, m'agradaria que quedés ben clar que la contractació de personal per la Generalitat té com a finalitat corregir les insuficiències estructurals del personal transferit. Això no és cap crítica. Les insuficiències estructurals del personal transferit vénen del fet real i cert que se'ns ha transferit administració perifèrica de l'Estat, i, dins de l'administració perifèrica, faltaven elements directius. Per tant, jutjar l'estructura del personal contractat dins d'ella mateixa, sense relacionar-la amb el personal transferit, és absurd. Llavors, fent aquesta anàlisi, els sortiran les estructures en piràmide invertida, o en pera, com s'ha dit alguna vegada, els sortiran les formes geomètriques que vulguin, fins i tot no geomètriques, biològiques. Però, realment, és una anàlisi absurda, perquè, ho repetixo, l'anàlisi del personal contractat s'ha de fer en funció del complement que és al personal transferit.

Nosaltres creiem que el Consell Executiu ha fet bé la política de contractació de personal per fer aquest complement de l'estructura transferida, i les línies d'actuació que coneixem, el Grup parlamentari al qual represento, que han presidit aquesta

actuació, es podrien resumir en els punts següents: eficàcia de la prestació dels serveis; presència de l'administració catalana arreu del territori, és a dir, descentralització; aprofitament màxim dels mitjans personals i materials; creació de la infraestructura central necessària per a coordinar i donar suport als serveis operatius; apropament de l'administració a l'administrat; equilibri territorial en la prestació dels serveis; adequació dels serveis a la demanda social; manteniment del control i responsabilització dels òrgans directius, i, finalment, simplificació i unificació de serveis de diversa procedència. Tant és així que l'estructura s'ha de contemplar globalment, tant és així, que el personal contractat actua de complement en l'estructura del personal transferit, que jo m'he pres la molèstia de fer el recompte dels caps contractats en relació no simplement amb el personal contractat, sinó amb la totalitat del funcionariat, excloent-ne, senyor Santiburcio, el personal dels serveis d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, bombers i mossos d'esquadra, perquè no vull que llavors se'm critiquin les xifres dient que aquí hi ha aquestes categories de gent. I les xifres que em surten són les següents: per cada sots-director contractat corresponen 476 funcionaris; a cada cap de servei contractat li corresponen 55 funcionaris, i a cada cap de secció contractat li corresponen 37 funcionaris. Per tant, d'estructura de piràmide invertida i tot això, res.

També li haig de dir, senyor Santiburcio, que, aquestes xifres les hi dono amb molt poca satisfacció, perquè *ratios* globals d'aquest tipus no són significatives, i qualsevol persona que s'hagi passejat o hagi anat a fer gestions a oficines de l'administració sap perfectament que cada servei és un cas diferent. Per exemple, el Servei de Coordinació de Haciendas Locales del Ministeri d'Hisenda a Madrid és un servei molt important; és un servei al qual la gent de la Conselleria d'Economia i Finances hi ha d'anar amb freqüència, per raons òbvies; resulta que té un cap de servei i quatre persones, quatre funcionaris a les ordres d'aquest. Evidentment, qualsevol *ratio* genèrica és inaplicable en aquest cas, quan, en canvi, ens trobaríem que en serveis, per exemple, del Departament d'Ensenyament veuríem un cap amb un reguitzell de funcionaris fent feina manual, manual funcional.

Per tant, hi insisteixo, les *ratios* tenen molt poc sentit quan es tracta d'analitzar aquestes coses. De tota manera, no deixen de tenir un cert valor orientatiu, i li ho repetiré: 476 funcionaris per cada sots-director contractat, 55 funcionaris per cada cap de servei contractat i 37 funcionaris per cada cap de secció contractat. Però, abans, en començar, li he dit que aquesta esmena horitzontal, a part de ser horitzontal i genèrica, era barroera, i li diré per què he emprat aquest qualificatiu.

Miri, és clar, quan es fan esmenes genèriques d'aquesta manera es poden cometre errors, i vostès n'han comès alguns d'importants, no els els diré tots perquè m'allargaria massa, però li donaré dos botons de mostra. A la Conselleria de Governació, al Gabinet del Conseller, es redueixen, segons la seva esmena, vuit caps de servei, quan la dotació pressupostària de caps de serveis són cinc. És clar, hi ha una impossibilitat metafísica, suposo que no metafísica aristotèlica en aquest cas, però sí metafísica, de reduir vuit caps de serveis si només n'hi ha cinc. I redueixen tres caps de secció quan no n'hi ha cap. Un altre exemple —i insisteixo que no són els únics, però no en diré més—: en el Servei 04.01 es redueixen també més

caps de servei que els que hi ha, i més caps de secció.

Per tant, senyor Santiburcio, ja li he explicat el nostre raonament en relació amb aquesta estructura que vostès qualifiquen de tan dolenta del personal contractat; és absurd, s'ha de relacionar amb la totalitat del funcionariat, té una funció complementària del personal transferit, i, fent esmenes d'aquest caire genèric i horitzontal, es poden cometre errors grossos, importants, com les dues mostres que jo li he donat, i en podríem trobar moltes més.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que aquesta esmena horitzontal és clarament de rebuig. Demano, per tant, el vot en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 44 del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 44, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 45 havia quedat ja decaiguda. Passem, doncs, a l'esmena número 46, també del Grup Socialista.

Per a defensar aquesta esmena número 46, té la paraula, en nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Lluís García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena número 46, del Grup Socialista, fa referència a la creació d'un nou concepte, Capítol VII, —Transferències de Capital—, article 73, de la Secció 08, Departament de Sanitat i Seguretat Social.

El Concepte és: Subvencions per a inversions a hospitals de les corporacions locals per un import de 166 i escaig milions de pessetes. Aquesta esmena es finança amb una reducció del Capítol II, que són transferències corrents, de l'article 22, etcètera, pel mateix import. En la defensa de l'esmena a la totalitat del Departament de Sanitat, ja vaig exposar que en el document del Departament de Sanitat i Seguretat Social, aquests documents de què el senyor portaveu en matèria de sanitat del Grup de Convergència i Unió tantes vegades ha fet esment des d'aquesta tribuna, el Departament rebutja de manera absolutament taxativa, i amb errors també, senyor Subirà, bastant notables des del punt de vista més encara del Departament de Sanitat i Seguretat Social, les possibilitats de subvenció als hospitals de caire municipal.

El document ens diu que no es contempla en aquest Capítol l'eventual subvenció a hospitals municipals, diu «només n'hi ha quatre a Catalunya», quan, senyor Conseller, n'hi ha algun més de quatre; hi ha, com a mínim, set hospitals municipals, i crec, doncs, que el fet que el Departament cometi un error d'aquesta natura dient que hi ha només quatre hospitals municipals no deixa de ser un error que, des d'aquesta tribuna, també es pot constatar com els errors que ha apuntat el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Nosaltres considerem que el Departament de Sanitat i Seguretat Social no pot oblidar l'existència d'aquests hospitals municipals, que formen part de la xarxa bàsica d'assistència pública sanitària, i que s'ha de tenir en consideració la necessitat d'inversions i subvencions per a la inversió d'obres en aquests hospitals municipals. No vull esmentar el cas, o els casos, d'on

són ubicats els hospitals municipals; som conscients d'on són. El que sí que crec que és de justícia és que aquest Parlament aprovi una esmena que doni suport a la necessitat de la subvenció per a inversió per a la millora dels hospitals municipals que hi ha a Catalunya i que formen part de la xarxa pública d'assistència sanitària al nostre país.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em perdonaran, però és que m'havia caigut el paper. Ens trobem davant de la segona esmena horitzontal. En aquest cas, a nosaltres ens sembla que les subvencions per a inversió a hospitals de les corporacions locals no seria una mala destinació de recursos, evidentment —car ja se n'hi destinen, tant per a inversió com per a funcionament, i se li destinen quantitats importants, senyor García—, però el que ens impulsa en aquest cas a fer el torn en contra i a demanar el rebuig de l'esmena no és tant la destinació dels recursos com l'origen del finançament. Vostès proposen unes reduccions a unes partides que en pressupostos d'anys anteriors ens van ocupar en aquesta Cambra hores i hores de debat. I, molt bé, jo suposo que vostès es van adonar que era un mètode de treball absolutament impossible de mantenir, que consistia a anar intentant la retallada sistemàtica, petita i puntual, de les següents coses, mentre que ara ens proposen una retallada horitzontal i global.

Aquestes coses eren: lloguers, neteja i comunicacions, concretament als Conceptes 221, 223 i 224 de totes les Seccions, exceptuant, evidentment, la 01, que és el Parlament, i exceptuant la 15.

D'aquestes partides, és a dir, lloguers, neteja i comunicacions, cada una d'elles té una explicació diferent.

En lloguers observarem, si mirem el pressupost amb atenció, que s'ha anat produint una paulatina disminució paral·lelament a l'adquisició de locals propis, i aquesta recordo que va ser una recomanació intensa que ens va fer el Grup d'Esquerra Republicana en el debat del primer Pressupost que es va debatre en aquest Parlament. I aquesta política de substitució de lloguers per locals propis s'ha anat duent a terme.

Però, és clar, ara portem una sèrie d'anys de funcionament i és perfectament possible preveure amb precisió les quantitats que s'han de gastar amb lloguers, perquè corresponen a aquells locals que tenen llogats, deduint els que es pensen deslligar com a efecte del trasllat a edificis o locals propis. Per tant, aquesta és una partida no retallable. És a dir, el retall d'aquesta partida en un 30%, tal com proposa l'esmena, el que faria seria distorsionar totalment la possibilitat de prestació dels serveis.

Però és que llavors vénen les altres dues, és a dir, el 223 i 224, que són neteja i comunicacions. Senyores i senyors Diputats, no es fa cap disbauxa en el pressupost de neteja; és que és impossible fer-lo. És que simplement es pressuposten aquelles quantitats que l'experiència indica que són necessàries per a la neteja. I què hem de fer? Retallar la neteja, fer menys neteja? Si, en tot cas, es produïssin en algun moment romanents de crèdit, vostès saben perfectament que són, en aquest cas, perfectament transferibles a altres coses més necessàries, i no passa res. I, insisteixo, és impossible fer disbauxes en neteja.

I també el mateix diria en comunicacions. Tots tenim experiència d'haver tingut de vegades, en el passat —cada vegada menys—, dificultats. Dificultats tan pedestres —i perdonin l'expressió, que em sembla que no és del tot correcta—, dificultats tan senzilles com dificultats de centraleta per a poder-nos posar en contacte amb serveis de l'Administració. I això és una cosa que s'ha anat solucionant a poc a poc, i s'ha anat solucionant a base de presupostar les despeses necessàries per a adequar les centralotes i les línies telefòniques a les necessitats que l'experiència demostra que es tenen, i això, evidentment, no es pot retallar en un 40%.

És a dir, intentar finançar una cosa de per si atractiva i interessant amb una retallada del 30% de lloguers, fruit de l'experiència històrica de la necessitat de lloguers que hi ha, que s'ha anat reduint; intentar-ho finançar amb el 30% de reducció de neteja, i intentar-ho finançar amb el 40% de reducció en comunicacions, senyores i senyors Diputats, ens sembla absurd.

Per tant, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena i demanem el vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena número 46.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena número 47, també del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta enmienda lo que plantea es una reducción horizontal del Concepto famoso 251, que es el Concepto de estudios y dictámenes, en el cual se presupuestan en el conjunto del presupuesto 633 millones, aunque en Comisión tuvo una reducción de un 10%. Pero realmente hay que ver como ha crecido esta partida respecto al año pasado. Hay que tener en cuenta que el año pasado se presupuestaron 290, y que, por tanto, hay un crecimiento de un 100%; es decir, la partida de estudios y dictámenes este año se ha duplicado, se ha multiplicado por dos, y a nosotros nos parece un incremento excesivo y exagerado.

No obstante, me gustaría hacer algún tipo de ejercicio que tal vez algún Director General de Presidencia ha hecho en un artículo en prensa, y es compararlo tal vez con otro presupuesto como puede ser, por ejemplo, el presupuesto del Ayuntamiento de Barcelona.

Es decir, estos 600 millones respecto al conjunto del Capítulo II significa que en estudios y dictámenes el Gobierno de la Generalitat se va a gastar un 6% respecto al conjunto del Capítulo II, y, por tanto, si lo comparáramos con la cantidad que presupuesta el Ayuntamiento de Barcelona, sería una cantidad realmente exagerada. Evidentemente, Barcelona, de un Capítulo 2 de 17.000 millones, tiene un presupuesto de 59 millones, solamente, para el tema de estudios y dictámenes. Es decir, un 0,3% del conjunto del Capítulo 2. Ahora bien, cuando se hacen este tipo de cifras a mi, en este nivel me gustaría ser lo más riguroso posible, y, por tanto, no cometer graves errores como se cometen a veces en medios de comunicación por parte de este tipo de Directores Generales, en el

sentido de comparar cifras no homogéneas y, por lo tanto, que no son comparables.

Por tanto, al igual que en otros casos han intentado, al comparar este tipo de partidas, no meter solamente estudios y dictámenes sino trabajos al exterior, otro tipo de partidas que aquí se presupuestan en otro tipo de conceptos, es evidente que al compararlo con el Ayuntamiento de Barcelona, de los 17.000 millones habría que quitar los 12.000 millones de contratos y, por tanto, habría que comparar esos 59 con los 5.000 millones que realmente se gastan del Capítulo 2. Por tanto, es un 1% y no un 6% lo que en este caso presupuesta comparativamente el Ayuntamiento de Barcelona.

Es evidente que la cifra es realmente desmesurada, es seis veces superior, y, no obstante, con nuestro planteamiento de reducción lo que se plantea es, en definitiva, de que sea el 3% del conjunto del Capítulo II.

Pero nosotros creemos que son realmente elevados 600 millones para estudios y dictámenes.

En definitiva, lo que planteamos con la reducción del 50% es financiar una partida que está realmente insuficientemente presupuestada, una partida que nace fundamentalmente de una Moción de la propia Cámara, que es una Moción que establece la elaboración y la importante ejecución de un plan de actuación conjunta con los ayuntamientos sobre el tema de protección de menores, y, por tanto, realizar todo un conjunto de inversiones, así como de subvenciones en este aspecto y que realmente sólo se presupuestan 50 millones que, además, en la Comisión de Economía sufrió un recorte de 16 millones de pesetas por lo cual se ha visto reducida a 34 millones.

Por tanto, con una partida de 34 millones se piensa hacer un plan de actuación conjunta con los ayuntamientos en el tema de protección de menores, que resulta a todas luces total y absolutamente insuficiente.

Por tanto, nosotros, lo que planteamos es, evidentemente, pasar esos 255 a reforzar este tipo de partido y que las conclusiones y la comunicación que hizo en su día el Departamento de Justicia a la Cámara en torno a esta Moción y a la elaboración de este plan conjunto con la Administración local se pueda llevar a cabo, porque, sino, saldrá total y absolutamente castrado.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la partida d'estudis i dictàmens ha estat tradicionalment polèmica, però jo diria que aquest any, precisament gràcies a unes esmenes d'Esquerra Republicana, una bona part de la polèmica queda dissipada. Els recordaré, senyores i senyors Diputats, que el que s'ha fet, hi insisteixo, amb les esmenes d'Esquerra Republicana ha estat, en la partida d'estudis i dictàmens, una doble operació.

Primer. Agafar totes les consignacions per a estudis i dictàmens que hi havia a les diferents direccions generals de cada Departament i concentrar-les en la Secretaria General de cada Departament, de manera que, el control dels estudis i dictàmens, el fa directament el Secretari General del Departament. I, a l'articulat, introduir-hi un article 9 —que em sembla que és el 13—, en el qual s'estableix que per a aquells estudis i dictàmens l'import dels quals superi el milió de pessetes hi haurà d'haver l'acord del Consell Executiu.

Per tant, qualsevol sospita en aquest sentit queda dissipada amb aquestes mesures precautòries. No he estat jo, no he estat jo, senyores i senyors Diputats, qui ha posat sobre la taula el tema dels estudis i dictàmens de l'Ajuntament de Barcelona —i no hi vull insistir, senyor Santiburcio, perquè no he estat jo qui ho ha fet—, però ja que ha sortit, jo convido les senyores i els senyors Diputats que examinin les partides d'estudis i dictàmens de l'Ajuntament de Barcelona —no totes elles apareixen amb aquesta denominació, sinó que n'hi ha algunes que apareixen amb denominacions anàlogues—, i veuran que es tracta d'un pressupost comparativament molt més alt del que planteja la Generalitat.

Per tant —hi insisteixo— nosaltres creiem que la reducció que es proposa del 50% horitzontal a totes les partides d'estudis i dictàmens és inadequada i recomanem el vot en contra. Però hi ha també en aquest cas el tema de la destinació que es dóna als recursos, la qual es pretén obtenir amb aquesta reducció. Senyor Santiburcio, és veritat que hi ha 34 milions de pessetes destinats a protecció de menors, pla d'actuació conjunta amb els ajuntaments, però també és veritat que vostès tenen una esmena de supressió de 80 milions de pessetes, també dedicats a protecció de menors.

De manera que, per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena, votarem en contra i demanem que la Cambra també la rebutgi.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 47.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

I passem, ara, a l'esmena número 48, també del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula la Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena número 48 té com a objectiu establir una partida per als centres d'educació especial, centres privats, la partida 472, 51-2 —està equivocada en el *Butlletí* del Parlament, possiblement per error nostre en transcriure'l. Aquesta partida, la mantenim, mantenim l'esmena perquè a pesar que en Comissió es varen fer uns increments a la partida 161/51 i a la 472/51 de 156 milions de pessetes i escaig per al tema de personal d'educació especial, i de 200 milions per a construccions escolars, nosaltres mantenim la nostra partida perquè aquests augments es financien traient els diners de les construccions escolars, i nosaltres no hi estem d'acord —ja ho ha dit aquí en un parell d'ocasions el nostre representant, senyor Santiburcio. Com a conseqüència, mantindríem l'esmena dels 346 milions 289 pessetes, finançades amb la baixa del Capítol II, article 25, referida a publicacions.

I voldria dir que, l'any passat, l'any 82, aquesta partida tenia 235 milions, i aquest any en té 425; és a dir, pràcticament es duplica la partida, i hi proposem una reducció del 40%, perquè creiem que no hi ha hagut, en el Govern de la Generalitat, una política clara respecte al tema de publicacions. I és més, en la memòria del Projecte de Llei de Pressupostos s'establí que les partides del Capítol II augmentarien en un 10% i aquesta augmenta —si els números no ens han fallat— en un 80%.

Respecte a la partida 255, de la qual també proposem una baixa del 50%, que fa referència a conferències i a cursets, hem de dir que, l'any 82, s'hi dedicaven 97 milions i, el 83, hi ha una partida de 206. És a dir, un increment del 111% respecte a l'any passat. Nosaltres estem una mica preocupats per l'exageració de l'augment d'aquesta partida i per l'activitat docent que sembla que el Govern de la Generalitat vol tenir amb aquest increment tan elevat del 111%; esperem que això no comporti fer cursets per a la meitat del país, gairebé per a tots els habitants, perquè amb 206 milions de pessetes, realment, es poden fer infinitat de cursets a tot Catalunya. Per tant, ens preocupa, i ens agradaria que ens expliquessin realment quin és l'objectiu d'aquesta dotació econòmica.

L'altra baixa fa referència a la partida 257, que és referida a informàtica. Volem recordar que aquí, en aquesta Cambra, es fa aprovar per llei, no fa massa temps, la creació del Centre Informàtic de la Generalitat, i no entenem com encara es van mantenint partides per a concertar serveis a l'exterior. Com a conseqüència, creiem que, si aquest centre informàtic es posa en funcionament, aquesta partida es podria reduir en un 40%.

Tot això, per poder donar suport econòmic a l'esmena que presentem referida als centres d'educació especial, per unes raons concretes. La primera d'elles és perquè creiem que la política d'educació ha de ser coherent; no es pot despullar un sant per vestir-ne un altre, no es pot retallar el tema de construccions escolars per dotar l'educació especial. D'altra banda, creiem que el manteniment dels centres d'educació especial —encara que ja s'han dotat d'una partida important— s'ha de tenir molt en compte i s'ha de tractar amb molta delicadesa per tal com aquests centres funcionen gràcies a la iniciativa privada, sense afany de lucre la majoria, van iniciar una tasca subsidiària de l'Administració central en un moment en què l'Administració no es preocupava d'aquests temes, i, d'altra banda, creiem que aquestes iniciatives no es poden estrangular i, a més a més, s'ha de donar compliment a allò que s'estableix en els mateixos documents de la Generalitat, en la mateixa normativa. Vull fer referència, una vegada més, a la famosa circular del 4 del IX del 81 del Departament d'Ensenyament, que estableix els criteris que són necessaris i que vol posar en pràctica per donar una resposta i establir una política adequada als temes de l'educació especial. Aquesta circular fa referència —com molts de vostès ja saben— a tots aquells mecanismes intermedis de mestres d'educació especial, mestres de reforç d'aula, gabinets psico-pedagògics, etcètera.

Nosaltres fem referència, en una altra esmena posterior sobre serveis socials, a la importància que té que els plantejaments de la política educativa de la política d'educació especial es coordinin amb la política de serveis socials. Creiem que, si el Departament d'Ensenyament es coordinés amb altres Departaments de la Generalitat que també dediquen part dels seus pressupostos per a aquests programes globals i d'integració d'aquells sectors de la població que són més mal tractats, que estan més marginats, possiblement no hauríem de recórrer a uns pressupostos molt exagerats; possiblement, coordinant recursos i fent plantejaments globals, i presentant uns pressupostos de la Generalitat que responguessin a programes i no a ajudes puntuals i concretes que van més orientades a tapar forats que no pas a abordar el tema, en aquest cas, del plantejament de l'educació especial, seria molt més fàcil poder

fer un plantejament coordinat, equànim i correcte, que possiblement costaria menys diners.

Creiem també que una coordinació del Departament corresponent amb els ens locals i amb la iniciativa privada sense afany de lucre sobre la base d'aquests programes resoldria molts dels temes que en aquest moment discutim a través d'aquesta defensa que jo faig de l'esmena, i, posteriorment, en tot el debat, d'aquesta política pressupostària.

És per aquest motiu que jo demanaria a la Cambra que votés a favor d'aquesta esmena d'increment per als centres d'educació especial.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, del tema substantiu de l'educació especial i de tot el tema relacionat amb els disminuïts físics, mentals i sensorials, en parlarem més endavant, a l'esmena número 36, quan arribi el moment —l'esmena número 50, segons el *Butlletí*. Aquí ens trobem amb una cosa que comença a tocar aquest tema, però que no és el gruix de la qüestió, perquè, en el fons, la senyora Rosa Barenys —la Il·lustre Diputada que m'ha precedit— ja ha dit que en el debat de Comissió, i fruit d'esmenes presentades, en aquest cas, pel senyor Anton Cañellas, es van canalitzar cap a aquesta finalitat més recursos que els que vostè ara proposa.

És a dir, es van canalitzar cap a aquesta finalitat 356 milions de pessetes, quan vostè proposa en aquesta esmena que se n'hi canalitzin 346, originàriament. Llavors, examinem, examinem, de tota manera, el tema del finançament. El tema del finançament, que es basa en la reducció del 40% de les publicacions, que es basa en la reducció del 50% dels crèdits destinats a conferències i de cursets... Tinguin present que aquí ens trobem una altra vegada davant d'una situació com la que explicava abans: no és un caprici, són unes partides que són consignades fruit de l'experiència, i amb un criteri d'austeritat, en aquests casos, tal com va explicar l'Honorable Conseller en la seva intervenció inicial.

I, finalment, ens trobem amb una reducció del 40% en informàtica, i es vol dir, es vol fer creure a la Cambra, que, un cop creat el Centre d'Informàtica de la Generalitat, no seria necessari fer inversions en informàtica, fer despeses en informàtica, amb altres conceptes. I això no és cert. Això no és cert.

Les senyores i els senyors Diputats saben que un centre d'informàtica pot fer determinats tractaments, però que, en canvi, hi ha altres tractaments que s'han de fer amb tercers, o que s'han de fer amb equips propis, diferents del centre gran, del centre de tractament de dades central, perquè les modernes tècniques d'informàtica així ho exigeixen, i en moltes aplicacions ens trobem que un petit computador, un petit ordinador especialitzat és més eficaç que no pas recórrer al centre d'informàtica. I això respon, simplement, a aquesta finalitat —hi insisteixo—, fruit de l'experiència que es porta arrossegant durant aquests anys. Per tant, per les raons que he dit —i insisteixo que, de l'altre tema, en parlarem a fons quan tractem de l'esmena 50 segons la numeració del *Butlletí*, l'esmena 36, del Grup Socialista—, per aquestes raons, que són: primera, perquè dediquem a aquest tema, fruit d'esmenes aprovades en Comissió, una quantitat que és més important que la que es

proposa, i per la inadequació del finançament que es pensa utilitzar, ens oposem a aquesta esmena.

I, abans d'acabar, permeti'm, senyor President, en honor a la precisió i a la veritat, dir que abans he comès un error: aquella esmena de supressió, de 80 milions per a protecció de menors, a la qual m'he referit abans i la qual l'he atribuït al Grup Socialista, no és una esmena del Grup Socialista —i en demano disculpes—, sinó que és una esmena del Grup del PSU.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació aquesta esmena número 48 que acaba d'ésser debatuda.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena queda rebutjada per 36 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 49, també del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: No, perdone, senyor President, nosotros retiramos la enmienda número 49.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena número 49 queda retirada.

I passem, doncs, a l'esmena número 50, també del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula la Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, una precisió, senyor Subirà: a l'esmena anterior, nosaltres proposàvem, a part, 200 milions per a personal; per tant, era més generosa la nostra esmena que la que vostès han fet; el que passa és que ha estat rebutjada en la defensa anterior a la meua intervenció.

Aquesta esmena, l'esmena número 50, sobre l'increment del Departament de Serveis Socials, és argumentada per una baixa, una baixa que proposem, d'una reducció de totes les partides del Capítol VI referides a les inversions, inversions que no repercuteixen —i voldria que quedés clar— sobre el territori. És a dir, que no tenen a veure amb la millora del nivell de qualitat de vida, sinó que són inversions relacionades amb la infraestructura interna dels diferents Departaments, que nosaltres considerem excessiu; és a dir, un 10% del total d'inversions del pressupost és infraestructura dels diferents Departaments del Govern de la Generalitat.

Nosaltres, evidentment —i ho vull deixar ben clar—, no estem en contra d'aquest millorament de les condicions de treball, de la productivitat, de la compra de mobiliari, de la maquinària, de l'adequació dels locals o de les noves instal·lacions. Sabem que són necessàries, però la proposta que faríem seria repartir-ho de forma bimensual; és a dir, estem gairebé a final d'any; aleshores, el pressupost de l'any 84 és molt pròxim, i la reducció que proposaríem en aquests capítols d'inversions podria ser finançat, ens sembla, amb el pressupost del 1984.

La nostra esmena, com vostès —si tenen el *Butlletí* al davant— veuran, era de 1.402 milions de pessetes. També en Comissió es van recollir una colla de transaccions que augmentaven en 800 milions el minvat pressupost del Departament de Serveis Socials. Com a conseqüència, nosaltres estariem

disposats a fer una transacció per la diferència, és a dir, per 600 milions de pessetes, cosa que comportaria que la reducció de tot aquest Capítol, les diferents partides d'inversions, també es rebaixaria en un 25% en lloc d'un 50, tal com establím en el *Butlletí*, en l'esmena.

Per què nosaltres fem aquesta esmena a la Direcció General de Serveis Socials? Bé, és un tema de què no parlem gaire en aquesta Cambra, i és un tema sobre el qual es tenen concepcions molt diferents segons els senyors Diputats. Nosaltres creiem que el pressupost de la Direcció General s'ha de redreçar o s'ha de reorientar. Creiem que està caracteritzat per, —i la reproduceix— aquella filosofia benèfic-assistencial que vam heretar. La prova és que un 50% d'aquest pressupost es dedica a ajudes individualitzades, periòdiques o no periòdiques. És evident que algunes són necessàries, però potser si es tingués una altra orientació pressupostària es procuraria més crear serveis i equipaments i no atendre tant la política de la beneficiència i de l'ajuda individual, que, de vegades, és necessària, però que, en definitiva i a la llarga, és únicament un tapaforats, i és una política també excessivament còmoda.

D'altra banda, creiem que es fa un plantejament pressupostari sense un programa al darrere; no sabem encara quin serà el control de qualitat que pensa fer el Departament de Sanitat i Seguretat Social sobre els serveis socials que es presten, no hi ha una política de costos ni hi ha normes de creditació. S'ha dit això en el moment en què estàvem defensant les esmenes de devolució al Departament de Sanitat i Seguretat Social. Creiem que aquest pressupost té una insuficiència en les partides que nosaltres denominem de prevenció o de serveis d'atenció primària, és a dir, serveis socials de base, fins i tot política per a la infància. Tinguin en compte que, del total del pressupost, només un 0,5% es dedica a aquests serveis més de prevenció, més de base, més comunitaris, i, d'altra banda, com que encara estem mancats d'aquell mapa de serveis socials que no acaba d'arribar a aquesta Cambra, a pesar de les nombroses promeses que ens ha fet l'Il·lustre Conseller de Sanitat i Seguretat Social, al darrere d'aquest programa de serveis socials no hi ha una planificació coherent.

No hi ha una planificació coherent, i, amb això, fins i tot s'ha incomplert una de les Mocions que en aquesta Cambra vàrem aprovar, referent als convenis sobre serveis socials, i un dels punts deia que, abans de fer el programa de serveis socials per a l'any 83, es faria una consulta als ajuntaments i a la iniciativa privada sense afany de lucre, per a saber exactament quines eren les prioritats, quines eren les necessitats, i, en funció d'això, s'elaboraria un programa. Aquesta Resolució del Parlament s'ha incomplert, i els pressupostos s'han fet amb el mateix mimetisme que s'anaven fent en anys anteriors; concretament, l'any passat, perquè l'any anterior va ser el 81, l'any en què recentment havien arribat els traspassos.

Jo voldria dir aquí que l'Il·lustre Conseller d'Economia, quan va defensar la Llei de Pressupostos, va dir que la tercera prioritats dels pressupostos del Govern de la Generalitat era el benestar social. Jo no sé què entén el Govern de la Generalitat per política de benestar social. Per nosaltres, la política de benestar social, en sentit ampli, és la política sanitària, la política d'ensenyament, la política de cultura i també la política de serveis socials. La política de serveis socials és una part petita, però és una part important d'aquesta política de benestar

social, perquè va orientada d'una manera molt especial a aquells grups de població que tenen una insuficiència de mitjans, unes mancances, una marginació, una situació d'inferioritat de condicions respecte a la resta de ciutadans. Aquesta política de benestar social —ho repeteixo—, com deia fa un moment en defensar l'esmena anterior, no es pot fer si no hi ha una coordinació entre els diferents Departaments del Govern de la Generalitat. No es pot fer una política per a la infància deslligada de la política d'ensenyament i deslligada, per què no?, de la política cultural, dels mitjans culturals.

D'altra banda, torno a repetir que ens trobem amb una manca de racionalització dels recursos; hi ha partides inconnexes, no hi ha programes al darrere, i, això, realment dificulta aquesta racionalització i aquest aprofitament del diner dedicat a aquesta política de benestar social. Em preocupen —i ho dic de pas— aquells 5.000 milions de pessetes del Departament de Treball que s'han de dedicar a no sé quin tipus d'ajudes a famílies. Si això realment no es coordina i no es racionalitza, serà un forat més que anirà a tapar el Govern de la Generalitat —potser és la seva política—, però es contradiria amb el que deia l'Honorable Conseller, parlant de la política de benestar social.

D'altra banda, no hem de fer política discriminatòria, la població especial i la població normal, sinó que cada vegada més s'han d'unificar les polítiques per a normalitzar i per a integrar, principi que el Govern de la Generalitat diu freqüentment en les seves intervencions en aquesta Cambra, en Comissions, en les declaracions públiques.

En definitiva, el que jo volia dir és que la nostra esmena va orientada a millorar, i, per què no?, a reorientar aquests serveis socials, a enfortir l'atenció primària, procurant evitar la prevenció del risc social amb serveis orientats a serveis socials de base i suport de la comunitat; a reforçar la política social portada pels ens públics, és a dir, pels ajuntaments, perquè són els qui són més a la vora del ciutadà i coneixen millor les seves deficiències i els seus problemes, i també, amb una atenció i una política compensatòria, els grups més desfavorits, és a dir, la infància, els minusvàlids, etcètera, per no anomenar-ne més. Creiem nosaltres que això és possible, que cal una voluntat política —i ens agradaria que, amb l'aprovació d'aquesta esmena, es manifestés—, però, abans d'acabar la meua intervenció, vull fer referència al fet que jo no sé si aquesta voluntat política hi és o no hi és.

Avui, en un diari de Catalunya ha sortit una ressenya d'una entrevista que l'Honorable President ha tingut amb un grup representant de pares que formen part d'aquest grup de ciutadans que tenen necessitat que els serveis socials s'orientin i ajudin perquè superin les seves mancances i les seves dificultats. L'Honorable President deia que els pressupostos no s'havien augmentat més perquè el programa arrencava de les transferències portades a terme pel Govern central. Jo, aquí, vull dir que les transferències traspassades al Govern de la Generalitat possiblement han estat inferiors a les de l'any passat, però crec que cal tenir present que, aquest any, està desafectada la taxa del joc. La taxa del joc, vostès saben que era un impost finalista i que anava, precisament, dedicat als problemes de serveis socials, educació especial, vells, ajuntaments, etcètera. Aquesta taxa, en aquest moment, està desafectada, la qual cosa vol dir que a la Generalitat se li traspassa la taxa, se

li traspassa la taxa, se li traspassa l'impost, i ella en pot fer una lliure disposició. El fet que aquests pressupostos no s'hagin augmentat més o no s'hagi previst una política més global, més forta, per a poder realment atendre aquestes necessitats socials que es vénen detectant amb el pas de tot el procés de l'any passat a aquest, jo penso que és una manca de voluntat política del Govern de la Generalitat.

En els pressupostos no hi ha pràcticament diners de lliure disposició, tots són diners traspassats, la qual cosa a nosaltres ens preocupa perquè, a pesar que l'Honorable Conseller d'Economia i Finances va dir que volen fer una política de benestar social, pel que fa referència a la política de serveis socials dels quals un sector important de la població té necessitat, això no es demostra i crec que no hi ha la suficient voluntat política.

Res més. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? Té la paraula el senyor Subirà per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en relació amb aquesta esmena, jo tornaré a utilitzar la mateixa tècnica que he utilitzat en les altres ocasions, parlant primer de les baixes i després parlant de les altes que es proposen. Però, en aquest cas —i vostès n'entendran el perquè— dedicaré molta més atenció a les altes que a les baixes.

Pel que fa a les baixes, es planteja el finançament que es proposa, amb una reducció del 50%, a tot un reguitzell de partides, les més importants de les quals poden produir paràlisis importants de coses necessàries. Per exemple: ens trobem —anant repassant la llista— amb una disminució del 50% d'una partida tan important per al bon funcionament d'una cosa també important, com és el *Diari Oficial de la Generalitat*; ens trobem el programa d'informatització del *Diari Oficial de la Generalitat*. Les senyores i els senyors Diputats gaudeixen, en aquest Parlament, d'un excel·lent sistema —ben utilitzat, d'altra part, pels serveis del Parlament— d'informatització del *Butlletí* i del *Diari de Sessions*. L'eficàcia d'aquest sistema és palesa, i el que es vol, simplement, és fer quelcom similar amb el *Diari Oficial de la Generalitat*, i això seria una important millora. Es proposa —vaig resseguint—, per exemple, una reducció del 50% en unes partides que sumen, aproximadament, 20 milions de pessetes, d'un projecte destinat al conjunt de centres sanitaris coneguts per AINSA, que concretament són l'Hospital de Malalties del Tòrax, de Terrassa; un hospital de reumatologia i una xarxa de dispensaris. Són unes adquisicions necessàries per al bon funcionament d'aquests centres.

Anem seguint, i ens trobem amb una reducció importantíssima, del 50% també, a una sèrie de partides molt importants de la Conselleria de Governació; concretament, pràcticament es deixa la Conselleria de Governació amb la meitat dels crèdits que té destinats a locals i a equipaments per a tot el tema de policia autonòmica i tot el tema de bombers. Senyores i senyors Diputats, això també són mandats d'aquest Parlament; també s'ha d'atendre això, i és un tema molt important i prioritari. Bé, seguint aquest repàs de les partides, ara me'n ve una als ulls, que és molt important: es proposa la reducció a la meitat —que significa, pràcticament, la paràlisi— del projecte ALTEBRAT, és a dir, d'aquell hospital amb el seu sistema perifèric que s'està construint a Móra d'Ebre.

Aquests arguments serien suficients per a fer el torn en contra d'aquesta esmena, si no fos que l'alça es proposa dedicar a un tema especialment sensible. Un tema especialment sensible que significa, a més a més, en molts casos, drames humans molt importants, i la sensibilitat del Consell Executiu i dels Diputats del meu Grup parlamentari en aquests temes em consta, —i em consta per moltes raons—, però permetin-me, senyores i senyors Diputats, que els digui que el Diputat que els parla es troba, ell mateix, en la seva pròpia família, amb un cas d'aquest tipus. Es tracta, segons que proposa l'esmena, de dedicar aquests diners al tema de la subnormalitat. Senyores i senyors Diputats, en el debat en Comissió, la modificació quantitativament més important que s'ha fet d'aquest pressupost s'ha fet, precisament, sobre aquest tema, i s'ha fet precisament sobre aquest tema amb una esmena, substancialment d'Esquerra Republicana, que va ser objecte d'una transacció amb una esmena de Convergència i Unió, i amb unes esmenes signades pel Diputat senyor Viñals. Però —hi insisteixo—, el gruix fonamental procedia d'una esmena d'Esquerra Republicana, que canalitzava cap a aquesta finalitat 800 milions de pessetes. La font de finançament que l'esmena proposava era molt difícil de reduir, i, llavors, la transacció va consistir, precisament, a canviar la font de finançament, i recordo que es va fer passant el rasclet d'una manera molt intensa, en tota una sèrie de partides del Capítol II, que ha estat criticat i que jo he defensat, la qual cosa, en el moment del debat de pressupostos vam fer amb molt de gust, de passar el rasclet en aquelles partides per tal de poder atendre l'esmena d'Esquerra Republicana, transaccionar les fonts d'ingressos i poder fer aquesta aportació de 800 milions de pessetes al tema de la subnormalitat.

Però pensin que això es feia sobre un projecte inicial de pressupostos que, contra el que s'ha dit, contemplava partides més importants que l'any passat, destinades a aquesta finalitat, i no només en el tema de la subnormalitat, sinó també, per exemple, en el tema de la vellesa. S'hi destinaven partides substancialment més importants que l'any passat, que van ser incrementades per aquesta sensibilitat que els he dit que tant el Grup parlamentari com el Consell Executiu té, amb aquests 800 milions de pessetes. Però, a aquests 800 milions de pessetes, hi hauríem d'afegir, també, aquells 200 de què hem parlat abans i aquells 156 de què hem parlat abans, fruit d'unes esmenes del Diputat senyor Cañellas, que ens donarien un total de més de 1.000 milions de pessetes —concretament, de 1.156 milions de pessetes—, d'increment sobre unes partides que inicialment es consideraven adequades, perquè havien estat —ho repeteixo— substancialment incrementades respecte a l'any anterior.

Per tant, jo, el que voldria demanar als Diputats socialistes i a la Diputada senyora Rosa Barenys és que, si us plau, amb aquest tema, no juguessin, no aixequessin falses expectatives. Tant el Consell Executiu com la Comissió han fet tot el que s'ha pogut, en aquest terreny. I, és més, avui al migdia, jo he ofert a la senyora Rosa Barenys la possibilitat d'una esmena transaccional perquè, de les diferents partides que ella proposava, he trobat una possibilitat d'obtenir 100 milions de pessetes per a incrementar aquell finançament. I se m'ha contestat que no, que no es volia acceptar aquesta transaccional.

Però no voldria acabar aquest torn en contra sense fer una referència del que ha passat a Madrid, en el debat de pressu-

postos generals de l'Estat, sobre el tema de la subnormalitat. I, senyores i senyors Diputats, els haig de dir que, a Madrid, el pressupost inicial destinat a la subnormalitat va ser retallat en 700 milions de pessetes amb els vots del Grup Socialista, i que la Minoria Catalana va fer una defensa aferrissada de 200 milions de pessetes que havien d'anar destinats, precisament, a la Comunitat Autònoma Catalana i que també van ser retallats, i els vots del grup de Diputats, —perquè no Grup parlamentari—, del grup de Diputats socialistes de Catalunya en el Parlament de Madrid, no els vam veure per cap cantó a l'hora de defensar aquests diners.

Per tant, senyores i senyors Diputats, no aixequem falses expectatives i no juguem amb un tema tan important com aquest. I allà, en el pressupost de Madrid, sí que hi ha un gruix suficient de recursos econòmics per a fer front, tal com s'ha de fer, a aquestes necessitats, i no retallar-les.

I, finalment, una petita referència, molt breu, al tema de la taxa del joc. Per a nosaltres, la taxa del joc mai no ha estat un impost finalista, perquè, quan l'hem rebuda, ja estava desfinalitzada, i això ha estat un greu error, i no s'ha comès aquí, s'ha comès a Madrid. Quan la taxa del joc era un impost finalista, amb totes les pegues que això pot tenir —i ja sé que des d'un punt de vista fiscal és discutible que hi hagi impostos finalistes—, però, en canvi, era una font de finançament important, que anava destinada a aquestes finalitats. I ara, en canvi, ens trobem que la taxa del joc forma part dels impostos cedits i que, com a tal, formant part dels impostos cedits, és deduïble de la quantitat global que, de Madrid, se'ns ha de transferir. Per tant, forma part del finançament global de la Generalitat, i nosaltres hem de fer el pressupost que creiem honradament que hem de fer, i hem d'esmenar-lo en Comissió, tal com honradament creiem que s'ha de demanar en Comissió, però res més que això.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 50.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 50, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Amb això, senyores i senyors Diputats, hem acabat les esmenes anomenades horitzontals, i passem, doncs, a les esmenes a les diferents seccions i serveis.

La primera que hi havia era el vot particular número 51, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que ha estat retirat.

Passem, doncs, a l'esmena número 52, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que el Grup Socialista presenta a la Secció 02 del Servei 01, a la Secció de Presidència, és per tal de dotar amb la quantitat de 8 milions de pessetes el Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola. Consell Assessor que —les senyores i els senyors Diputats ho recordaran— vàrem crear per Llei del Parlament de Catalunya en data 22 de juny del 81, amb unes competències prou importants, estructurant un nou organisme que fóra l'interlocutor de la Generalitat amb l'ens públic de Ràdio-Televisió Espanyola pel que fa refe-

rència al primer i segon canals, i polsar les necessitats que des de Catalunya es tenien quant a la programació del primer i segon canals de Televisió.

Aquesta esmena es proposa solucionar una situació totalment injusta i gairebé de paràlisi absoluta en què es troba en aquests moments el Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola. I n'explicarem els motius.

En primer lloc, perquè en els pressupostos de l'exercici anterior, del 1982, creiem recordar que, per un error de tramitació en el moment en què es varen presentar diferents esmenes de diferents Grups parlamentaris per a fer una dotació pressupostària del funcionament d'aquest Consell Assessor, una esmena transaccional va produir la retirada de les altres esmenes, no es va acceptar en aquell moment aquesta esmena transaccional, i, com a conseqüència d'això aquest Consell Assessor ha estat durant tot l'any 82 sense partida pressupostària per al seu funcionament.

Però el que és més greu és que ens sembla que, a més d'aquest error d'omissió —un error sensible en el Projecte de Llei que avui el Consell Executiu ens presenta a la nostra consideració—, es troba també una certa despreocupació del Consell Executiu perquè s'hauria pogut tenir en compte la Disposició Transitòria Segona, que preveu que, mentre no siguin aprovades les partides pressupostàries a què es refereix l'article 6 —de la Llei de Pressupostos— d'aquest Consell Assessor, el Consell Executiu té, per tant, l'obligació d'habilitar els crèdits necessaris per al funcionament del Consell Assessor. I això no ha estat així, i això ha provocat aquest deteriorament, aquesta paràlisi absoluta en la qual avui es troba el Consell Assessor.

En el si de la Comissió de Cultura, quan vam crear aquest Consell Assessor, ho vam fer amb una filosofia bàsica que era la següent: crear un organisme amb una dependència mixta de l'ens públic de Ràdio Televisió Espanyola i de la Generalitat de Catalunya, buscant el sostre de les seves competències per a poder solucionar des de la Generalitat de Catalunya tot allò a què aspiràvem en el primer i segon canals de Televisió, i això va produir que encara que és Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a Catalunya i moltes de les seves funcions i competències són establertes directament des de la Generalitat, es busqués aquesta fórmula mixta de dependència pressupostària respecte a Ràdio-televisió Espanyola, encara que avui, aquí, el que ens importa és les responsabilitats que vam contraure com a Parlament de Catalunya, com a Generalitat, amb l'aprovació, l'elaboració i l'aprovació d'aquesta Llei, i amb la creació d'aquest Consell Assessor.

Per tant, nosaltres proposem de solucionar aquest procés de paràlisi i de deteriorament en què es troba el funcionament del Consell Assessor —i recordaré que, a més de la preocupació de tots els membres que avui són del Consell Assessor de Ràdio-Televisió, fa ja un parell de mesos que no han pogut fins i tot convocar-se en reunió i no han disposat ni dels mínims recursos econòmics ni materials per a poder funcionar—, i sollicitem una alta, la creació d'una nova partida amb una alta de 8 milions de pessetes en els conceptes de despeses de funcionament, de dietes i de recursos econòmics mínims per a l'adquisició de material que es necessita per al funcionament, i proposem la baixa d'aquest mateix concepte de les dietes als membres de comissions mixtes i organismes

dependents de Presidència, que ens sembla que és el concepte on hauria d'haver estat inclòs aquest concepte, i ens sorprèn, ens estranya, i, per això, presentem aquesta esmena de creació d'aquesta partida. Res més.

Gràcies, senyor President; únicament vull recordar que, com que, l'any 82, tampoc no hi ha hagut previsió pressupostària per al funcionament d'aquest Consell Assessor, nosaltres pregaríem i demanaríem al Consell Executiu de la Generalitat que tingués en compte aquesta Disposició Transitòria Segona que acabo d'esmentar per tal que pugui, al seu moment, facilitar el crèdit que consideri oportú per a fer front a unes, diguem-ne, retribucions o, almenys, a unes despeses a les quals s'ha de fer cara, de l'exercici de l'any 82 del Consell Assessor.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, de l'escó mateix, perquè serà un torn en contra molt breu.

Ens trobem, tal com diu l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit, amb una partida que segurament podia semblar un descuit, i quasi estic temptat de dir que sí que va ser un descuit, perquè el Consell Assessor de Ràdio-Televisió ha tingut molt poca operativitat. Però, per què ha tingut molt poca operativitat? Perquè el Govern de Madrid encara no li ha designat l'interlocutor vàlid, i, mentre el Govern de Madrid no designi l'interlocutor vàlid, és a dir, el Delegat territorial de Ràdio-Televisió, mal podem aconseguir que el Consell de Ràdio i Televisió actuï.

A pesar de tot, senyor President, malgrat això, a nosaltres ens sembla que dotar-lo pot no ser sobrer i llavors anuncio que el que farem testimonialment, —només per recordar als Diputats del Grup Socialista la conveniència que des de Madrid es nomeni el Delegat territorial per tal que el Consell Assessor de Ràdio-Televisió pugui ser operatiu—, serà abstenir-nos.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació aquesta esmena número 52, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per 53 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Passem, ara, a l'esmena número 53, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, la senyora Teresa-Eulàlia Calzada.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Teresa-Eulàlia Calzada té la paraula.

La Sra. CALZADA: Senyor President, defensaria també la 87, la 95 i la 141.

El Sr. PRESIDENT: La 53 i, a més?

La Sra. CALZADA: La 53, 87, 95 i 141.

El Sr. PRESIDENT: 87, 95 i 141.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquestes esmenes que defensaré en bloc, les defensaré fonamentalment sobre la base del tipus d'alta que

plantejem. Plantejem una alta de pressupost i de recursos a la partida corresponent al Capítol VI, és a dir, al Capítol d'inversions reals. En la meua esmena presentada ahir, l'esmena a la totalitat al Departament d'Ensenyament, vaig demostrar o, almenys, vaig intentar de demostrar, quina era la manca de recursos que el Consell Executiu havia previst per a la construcció de nous centres escolars públics. Aquest matí, altres Diputats dels Grups de l'oposició han tornat a explicar quina és la necessitat que hi ha a Catalunya que hi hagin inversions públiques en l'ensenyament, i com aquesta ha estat una de les partides més rebaixades als pressupostos actuals.

És evident que aquesta ampliació del sector públic es pot fer sobre dues vies. Una, la de construcció de nous centres públics, i, l'altra, a partir de l'aplicació de la Llei que molt recentment va aprovar aquest Parlament sobre la possibilitat de la integració de les escoles privades a la xarxa pública.

En la mesura que el Consell Executiu obre una partida per a aquest procés d'integració de 1.000 pessetes, tenint en compte que el mes de setembre el Consell Executiu ja té, o tindrà, també, posada en marxa l'aplicació de la Llei que vam aprovar recentment, nosaltres creiem que cal també preveure uns recursos i uns diners destinats a aquesta aplicació de la Llei.

Per tant, nosaltres, en les esmenes 53, 87, 95 i 141, el que plantejem és una, no alta, perquè només hi ha 1.000 pessetes pel Projecte dels Pressupostos, sinó una quantitat destinada a l'aplicació d'aquesta Llei.

Les baixes es realitzen en diversos Departaments. Hi ha una baixa a Presidència en un concepte que és promoció d'estadística; una altra baixa a Governació en un concepte que és cooperació científico-tècnica; una altra baixa sobre el tema dels avals, sobre el qual ja aquest matí el Diputat senyor Lucchetti ha explicat la nostra posició, i una altra reducció del Departament de Cultura perquè ens ha semblat que era molt dotada, la que era a institucions per a la investigació en matèries de competència del Departament, que té una dotació de 50 milions de pessetes, i nosaltres li hem plantejat una rebaixa de 10 milions.

Més tard, el senyor Espasa, en el Departament corresponent de Sanitat, també farà unes esmenes, explicació d'un esmena baixa a aquest Departament que també repercutiran en un augment de la partida d'increment de la inversió pública a l'ensenyament a Catalunya.

Suposo que, com quasi totes o totes les esmenes presentades pels Grups de l'oposició, aquesta també serà una esmena no acceptada. De tota manera, la nostra responsabilitat sobre aquesta qüestió de la manca d'inversions públiques en el sector d'ensenyament a Catalunya ens obliga a presentar aquestes esmenes a la seva defensa i a la seva votació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa*.) Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Subirà... Senyor Subirà, és que parlarà sobre l'esmena 53, o també sobre les altres tres com la senyora Diputada?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Bé, parlaré sobre dues de les esmenes que la senyora Diputada ha defensat, i, llavors, el meu company senyor Escudé i el senyor Vidal parlaran sobre les altres dues esmenes que han estat objecte de defensa.

Concretament, ens trobem, en primer lloc, amb una esmena que pretén suprimir una consignació prevista en el De-

partament de Presidència, per a l'elaboració estadística i publicació dels resultats electorals. Ens sembla que aquesta és concretament la partida 257.02. Aquesta és una funció que cal que l'Executiu de la Generalitat faci; és convenient que es disposi, a nivell públic, de resultats elaborats amb les garanties adequades d'elaboració estadística, i, aquestes funcions, les realitzarà la Generalitat, el Consell Executiu, previ acord amb el CIDOC, que és un ens de suficient garantia tècnica per a poder pensar que es durà a terme amb la qualitat adequada.

D'altre cantó —i ara em referiré a l'esmena al concepte 761 de la Conselleria d'Economia i Finances, Servei 02—, es tracta de fer ús, com a finançament, dels 100 milions de pessetes previstos per a les possibles fallides en avals concedits per la Generalitat. Jo no sé si aquesta esmena s'hauria de considerar decaiguda, donat el resultat de la votació que s'ha produït aquest matí sobre l'esmena a l'articulat relativa al mateix tema. Però, vaja, és igual. Si no es pogués considerar decaiguda, hauria de fer servir la mateixa argumentació; és a dir, ja hi ha unes possibles quantitats de què s'haurà de disposar per a atendre possibles fallides, i aquesta és la quantitat consignada.

Per tant, per aquests motius, nosaltres ens oposaríem a les esmenes que han estat defensades.

El Sr. PRESIDENT: Les esmenes 53 i 95, en aquest cas.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Sí, senyor President. Pel que fa referència a l'esmena número 87, en la numeració d'ordre feta pel Parlament, és una esmena, que és la 46, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que va junt amb la número 45 i que pretén treure diners de la Direcció General d'Administració Local amb la finalitat que ha indicat la senyora Calzada.

Nosaltres també ens oposem a retirar diners d'aquesta partida, perquè és una partida que fou introduïda l'any 81 a fi de poder prestar ajuda tècnica als ajuntaments finançant-los la redacció de projectes inclosos en el Pla d'Obres i Serveis, o bé aquells projectes que per les seves característiques poden ésser-hi inclosos.

En definitiva, es tracta d'una ajuda tècnica molt valuosa als ajuntaments de petita magnitud, i entenem que ha de mantenir-se íntegrament en la seva quantia.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Queda ara, doncs, l'esmena 141. Té la paraula el senyor Vidal.

El Sr. VIDAL I GAYOLÀ: Senyor President, pel que fa referència a l'esmena número 141 del número d'ordre del *Butlletí*, esmena número 85 de les presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, l'esmena planteja una baixa de 9.999.000 pessetes, que, a més a més, es complementa amb una altra baixa que es fa amb destinació a una altra partida del pressupost. Però també la baixa en aquesta altra esmena que no defensem ara, evidentment, o que no contradim ara, fa referència també a aquest mateix Concepte. Aquesta baixa afecta el Concepte 471.01 del número orgànic 07.01, i el nostre Grup s'hi oposa, creu que no es pot acceptar, perquè la quantitat consignada en el Concepte 471.01 del número orgànic 07.01 es destina íntegrament a l'Institut d'Estudis Catalans.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, amb això han quedat fets els torns en contra d'aquestes quatre esmenes. Jo proposaria a la Cambra que, com que, en aquest cas, l'ordre té

poca importància, poguéssim votar-les perquè les senyores i els senyors Diputats que han escoltat el debat sabessin el que es vota més fàcilment.

Votem, doncs, primerament, l'esmena número 53.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 53, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 53 ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 87.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena número 87, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 87 ha quedat rebutjada per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'esmena número 95.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena número 95, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 95 ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votem l'esmena 141.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena 141 ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 50 en contra i 11 abstencions.

Bé, continuem amb l'esmena número 54, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Gràcies, senyor President. Defensaria les esmenes 54, 56 i 57, que fan referència al mateix tema, anunciant ja que retirariem les esmenes 54 i 57 i únicament posariem a votació l'esmena 56.

Aquest conjunt d'esmenes, totes, fan referència a un mateix tema; és a dir, les baixes fan referència a la Subdirecció General d'Acció Cívica i les altes van a parar a la recerca científica.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Diputat ara defensarà les esmenes 54, 56...

El Sr. PLANELLAS: ...i 57.

El Sr. PRESIDENT: ...però la 57 és retirada.

El Sr. PLANELLAS: És retirada, i la 54 també. Únicament es posaria a votació la 56.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. D'acord.

El Sr. PLANELLAS: D'acord? Gràcies, senyor President.

Aquesta reducció de la Subdirecció General d'Acció Cívica fa referència al fet que el nostre Grup parlamentari no ha sabut trobar en els documents annexos al document del pressupost informació respecte a quines són les campanyes que es pensa impulsar, ni tampoc en el debat en Comissió se'ns havia donat informació respecte a quines són aquestes campanyes que es financien a partir d'aquesta dotació pressupostària.

D'altra banda, també hi ha un motiu de fons que el nostre Grup esperàvem que es pogués discutir respecte al tema d'ac-

ció cívica. Com recordaran les senyores i els senyors Diputats, en el moment de la creació de la Subdirecció General d'Acció Cívica es va presentar una interpellació en aquest Parlament que va donar lloc a una moció en què el Parlament instava el Consell Executiu a la presentació d'un projecte de llei per tal que, conjuntament, el Parlament pogués debatre el tema de l'acció cívica i pogués donar-li una solució institucional del conjunt de la Generalitat. Aquest Projecte de Llei va ser presentat pel Consell Executiu. A aquest Projecte de Llei s'hi van presentar diferents esmenes a la totalitat, i, després, el Consell Executiu va retirar aquest Projecte de Llei, i, en aquests moments, ens trobem que no s'ha pogut fer una discussió a fons, tal com mandatava el Parlament, respecte a aquest tema.

Perquè, per al nostre Grup parlamentari, el tema aquest d'acció cívica creiem que no ha de consistir únicament en una partida, sinó que l'acció cívica ha d'impregnar totes i cada una de les accions de govern, no únicament del Consell Executiu, sinó del conjunt de la Generalitat. Per nosaltres, el mateix tenen de civisme les campanyes del Departament de Governació respecte a la neteja dels boscos i la preservació d'aquests com les campanyes del Departament de Sanitat, com igualment creiem que campanyes que es fan des d'acció cívica, com, per exemple, campanyes de neteja, es podrien fer en altres Departaments, o la campanya de plantació del dia de l'arbre es podria fer des del Departament d'Agricultura. Creiem que acció cívica és l'acció del conjunt del Consell Executiu i, més enllà, del conjunt de la Generalitat de Catalunya, i que, quant a aquesta acció cívica, el que cal és que sigui l'acció institucional coordinada pel Consell Executiu.

D'altra banda, voldria explicar també la reducció que fem d'aquests 57 milions, la destinació que els donem. Com segurament recordaran les senyores i els senyors Diputats, en el debat del pressupost de l'any passat, un dels temes que en el Departament de Presidència va sortir amb major insistència va ser el fet de portar cap al Departament de Presidència tots els temes relacionats amb recerca, investigació i innovació tecnològiques per, d'aquesta manera, tractar de coordinar en el Departament de Presidència tots els temes de recerca per a evitar la dispersió, per a concentrar esforços, per a reduir despeses. Aquest tema, que va ser un tema del qual es va parlar molt en el pressupost passat, ens trobem que en el pressupost d'enguany és un tema que ha passat desapercebut i que, fins i tot, en el debat en Comissió ha tingut una rebaixa important de 22 milions del pressupost del Projecte que havia presentat el Consell Executiu.

Nosaltres considerem que el tema de la recerca, ara com ara, és un tema fonamental per al desenvolupament de Catalunya, i, en aquest sentit, fem aquest traspàs de diners. Ja que el pressupost és l'explicació comptable d'una política, nosaltres apostem en aquest sentit per la política de recerca, i ho fem a una partida, perquè, aquí, amb el que ens trobem és que la política de recerca s'ha basat molt —cosa que ens sembla correcte— en el repartiment de beques i ajuts, fonamentalment per a fer estudis a l'estranger, però amb el que ja ens comencem a trobar i segurament ens trobarem més en el futur és que, quan aquestes persones tornin d'estudiar a l'estranger, després, aquí, a Catalunya, no hi hagi projectes de recerca en marxa als quals puguin incorporar-se i uns centres d'estudi als quals puguin treballar aquestes persones que més o menys han per-

feccionat els seus estudis a l'estranger.

Era per això que, aquests 57 milions que treiem d'acció cívica, els destinàvem a la partida de Programes per al millorament, creació i equipament de serveis i centres de recerca científica i tecnològica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El torn en contra?

El Sr. COLOMINES: Senyor President, si no hi hagués inconvenient, jo preferiria fer el torn en contra després que s'hagués fet el torn a favor, —si no hi ha inconvenient—, a l'esmena 55, segons l'ordenació del *Butlletí*, que és l'esmena 38 del Grup Socialista, perquè fa referència exactament al mateix concepte pressupostari.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, el torn en contra a l'esmena 56, ja que a les 54 i 57 no cal, es farà després que s'hagi fet el torn a favor —no cal, perquè són retirades; és clar.

El Sr. COLOMINES: El faríem conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Sí, després que s'hagi fet el torn a favor de l'esmena 55. Amb això, d'altra banda, no alterem l'ordre del *Butlletí*.

Bé, doncs, passem a l'esmena 55, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Armet.

Jo voldria dir aquí que hi ha un error tipogràfic en el *Butlletí*, que és un error obvi perquè, evidentment, hi ha d'haver equivalència entre la quantitat augmentada i la quantitat suprimida, i, si hi ha diferència, és la suprimida la que ha de prevaler. I, per tant, s'ha de rectificar la quantitat augmentada en una partida, car el *Butlletí* diu 130 milions i ha de ser 118 milions.

El Sr. ARMET: D'acord, President, i, a més, crec que hi ha hagut una regularització d'aquesta quantitat en el si de la Comissió, perquè, aquí, el que hi ha són les esmenes originàries i no estan depurades d'acord amb el treball de Comissió. És a dir, si no m'equivoco, són uns 100 milions de pessetes, però això és un tema tècnic.

Bé, nosaltres hem presentat aquesta esmena, i parlaré molt telegràficament, perquè aquí hi ha un problema de conseqüència política d'aquesta Cambra. Aquí no entraré en aquests moments en la crítica de la Subdirecció d'Acció Cívica, de les seves orientacions polítiques, que el seu titular coincideix amb el responsable de cultura de Convergència i Unió; no insistiré en tot el que pot ser la malfeança de la utilització de la Subdirecció d'Acció Cívica, perquè ho hem dit a bastament en aquest Parlament. Per tant, no es tracta d'aquest tipus de consideracions.

Nosaltres, evidentment, no creiem en la Subdirecció d'Acció Cívica i podríem estendre'ns en tot un conjunt d'actuacions que creiem clarament esbiaixades, des d'una lectura atenta —com vaig dir l'altre dia—, no des d'una perspectiva subliminal, sinó des d'una perspectiva directa i activa.

Aquí, la nostra preocupació, des d'una perspectiva democràtica, és que aquest Parlament aprova que el Consell Executiu trameti un projecte de llei, perquè hi ha un debat en profunditat en relació amb aquest tema. Es demana un control parlamentari, es demana un control parlamentari de continguts, de campanyes, d'orientacions, i, fins i tot, arribaria a la selecció de les empreses que han d'encarregar-se d'aquestes campanyes. Convé, per tant, una actitud de transparència informativa, que no demana el Grup Socialista sinó que demana tot aquest Parlament. Aquí resulta que en els moments de feblesa

conjuntural del Govern, tramet un projecte, i, aquest projecte, el retira un cop vistes les esmenes a la totalitat i legítimes que presentaven diversos Grups, intentant de fer un control parlamentari efectiu a la Subdirecció d'Acció Cívica. Avui ens trobem que en el document pressupostari hi ha una partida per a aquesta Subdirecció quan no hi ha el compliment d'una resolució del Parlament que exigia un control democràtic per al desenvolupament d'aquesta política de la Subdirecció d'Acció Cívica. Davant d'aquest fet, és —des de la nostra perspectiva— una consideració d'escrupolositat democràtica la que inspira la nostra actuació en presentar aquesta esmena. Per tant, creiem, sincerament, que aquesta Cambra, amb independència de les posicions que pugui mantenir en relació amb la Subdirecció d'Acció Cívica, amb independència de les esmenes que va presentar al seu moment, no hi pot donar el seu suport, perquè seria contradir-se amb una exigència que la mateixa Cambra es va autoimposar i va imposar al Consell Executiu per tal d'establir un control parlamentari democràtic de les actuacions de la Subdirecció d'Acció Cívica.

Aquesta és la baixa. Reducció de les partides corresponents a la Subdirecció d'Acció Cívica, deixant present que aquelles partides de campanyes perfectament estructurades i que tenen unes destinacions clares, inequívokes i que no corresponen a aquesta nebulosa global de les potencials actuacions de la Subdirecció d'Acció Cívica, no les hem tocat. Per tant, reducció de 100 milions.

Increment, on? Increment al programa d'educació permanent d'adults. En aquest Parlament s'ha parlat, moltes vegades, de la necessitat de l'educació permanent d'adults. Sovint, quan s'ha parlat de Catalunya, s'ha parlat de cofoisme, que som la desena regió industrial —quan som la seixanta-tresena regió industrial per renda per càpita d'Europa—, però resulta que, quan contemplem la nostra realitat econòmica, que sovint es deforma i no situem en el seu context exacte, no fem el mateix esforç per situar la nostra realitat cultural. I quina és la realitat cultural de Catalunya, amb 6.000.000 d'habitants? 300.000 habitants considerats analfabets, amb estimacions estadístiques de diverses fonts i no negades per ningú; 1.300.000 habitants que no tenen els nivells o l'assoliment de nivells d'ensenyament primari, la qual cosa vol dir que una de les prioritats de l'actuació política del Govern, des d'una perspectiva cultural àmplia, o des d'una perspectiva de política d'ensenyament col·lateral i important, és tenir present que a Catalunya no solament es produeixen desigualtats econòmiques i territorials notables, sinó que es produeixen desigualtats culturals, transcendents, des de la perspectiva d'iniciar una política de reconstrucció nacional de Catalunya basada en homes i dones lliures, amb uns mínims coneixements culturals. I, quan nosaltres ens trobem que, de 6.000.000, 1.600.000 persones estan en situació d'analfabetisme o no han arribat a l'ensenyament primari, vol dir que aquí convé una actuació política del Govern per a emfasitzar, com un dels seus objectius fonamentals, la reducció de les desigualtats culturals, i fer tots els esforços possibles en aquest sentit.

L'altre dia vaig voler parlar del marge de llibertat que ens oferien aquests pressupostos, i el marge de llibertat vol dir establir unes prioritats. I, en aquest cas, nosaltres hem volgut fer —com a fet exemplar— la reducció de 100 milions de pessetes d'una Subdirecció d'Acció Cívica que caldria que avui estigués

controlada parlamentàriament i que no permetés que cap Grup parlamentari fes cap tipus d'allusió, que legítimament pot fer, perquè aquest control democràtic no hi és; traspasar, per tant, aquestes quantitats de 100 milions de pessetes a una finalitat que ha estat marginada malgrat que des de molts portaveus del partit que dona suport al Govern sempre s'ha emfasitzat com a important. I creiem nosaltres, des de la nostra orientació socialista, —però sens dubte crec que des d'una orientació democràtica i des d'una orientació de seriositat quant a la construcció nacional de Catalunya, que vol dir situar en el nostre territori un conjunt d'homes i dones lliures que puguin tenir accés a la cultura—, que aquesta esmena té un aspecte exemplar de 100 milions, que no solucionen el problema, però, evidentment, accentuen el que caldria que fos una prioritat del Consell Executiu.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara, doncs, al torn en contra contra les dues esmenes, 55 i 56, ja defensades. El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'una esmena que, pràcticament —vaja, en el cas del Partit Socialista, sense «pràcticament»—, és de supressió total a la partida i que, en el cas del partit comunista, és de supressió de la meitat aproximadament, encara que en una altra de les esmenes retirades componia una supressió de la totalitat.

Bé, jo puc donar a la Cambra informació detallada —i la donaré— de les campanyes que, en aquests moments, té previstes i que responen en aquest pressupost a la Subdirecció General d'Acció Cívica. Es tracta de continuar, l'any 1983, l'acció començada, la campanya començada de «Catalunya, cara neta», que té una durada prevista de dos anys, l'objectiu de la qual és millorar substancialment l'aspecte exterior dels pobles i ciutats de Catalunya. Les despeses previstes fan referència a una nova etapa informativa que cobrirà un trimestre, amb utilització de tanques publicitàries —concretament, 180 tanques, de 3 per 8 metres—, insercions en premsa, falques radiofòniques, adhesius, bosses per a deixalla, que seran repartides en els peatges de les autopistes, etcètera. Aquesta campanya, en el segon semestre d'enguany, ha de continuar a través d'accions de neteja realitzades per voluntaris —concretament, són 80.000 joves que estan actuant en aquest sentit.

Una segona campanya és la segona etapa de l'exposició «Catalunya, endavant». Aquesta exposició pretén informar com és Catalunya avui, i respon a unes necessitats clarament expressades en l'enquesta que es va dur a terme al començament de l'actuació de la Subdirecció General d'Acció Cívica. Té una extensió de 1.600 metres quadrats, i és previst que visiti, en els propers mesos, les poblacions de Girona, Lleida i Tarragona. L'import de les despeses que origina el transport, instal·lació i manteniment de cadascuna d'aquestes exposicions són 16.454.000 pessetes.

Un altre dels projectes que es pensa dur a terme breument, dins d'aquest exercici, és la realització de l'«Agenda informativa sobre la Generalitat», amb el propòsit de contribuir a la informació dels ciutadans sobre els serveis que li ofereix l'Administració. Aquesta «Agenda» comprendrà una breu explicació dels serveis bàsics i dels telèfons corresponents, tindrà

un format de butxaca i no és un invent nostre, senyores i senyors Diputats, és una còpia, però copiar —quan es copien coses que estan ben fetes— és bo. És una còpia del que estan fent, en aquests moments, les Administracions francesa i britànica.

Exposició —un altre projecte—, exposició sobre el tema «Com millorar la vida quotidiana». En anteriors actuacions s'ha iniciat un treball d'informació sobre com utilitzar millor els recursos de què es disposa. Actualment, es proposa realitzar una exposició que serà volant i centrada en les àrees d'espai, habitatge, participació, salut i treball. En cadascun d'aquests àmbits s'oferirà informació concreta, amb dades, experiències que poden ser útils als ciutadans.

Una altra realització prevista també, immediatament, és un quadern molt important, amb el títol «Què és la democràcia?». És un quadern que tindrà aproximadament trenta pàgines i que explica, de forma senzilla i concreta, què és la democràcia, els drets i deures que deriven de la Constitució espanyola, els drets i deures dels ciutadans que deriven de la Constitució espanyola i de l'Estatut de Catalunya.

I, finalment, hi ha tot un seguit de cursos d'animadors cívic que també es pretenen dur a terme. Són cursos que compren trenta-una sessions de dues hores cadascuna.

Bé, això és per dir, senyores i senyors Diputats, que no es tracta de cap cosa misteriosa, l'actuació de la Subdirecció General d'Acció Cívica, són coses molt raonables, útils. Qui pot negar la conveniència, concretament, d'aquest quadern sobre què és la democràcia?. És extraordinàriament important.

I, en relació amb la destinació que es vol fer en alguna de les esmenes, jo només voldria fer-hi una referència, perquè em sembla que contradient les baixes n'hi ha prou per a fer un torn en contra a una esmena, però, de tota manera, m'agradaria recordar al senyor Armet que hi ha prevista —i el seu Grup sembla que hi està d'acord— una esmena transaccional que té com a funció obrir una sèrie de partides —concretament, tres partides— que faran referència al tema de l'educació permanent d'adults; concretament, el Decret d'educació compensatòria, i s'obririen tres partides —amb 1.000 pessetes, evidentment, perquè es tracta només de cobrir la partida— per tal de poder incorporar el finançament que ens arribi de l'Estat fruit de l'aplicació d'aquest Decret que he esmentat, d'educació compensatòria.

Per aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres demanem el vot en contra a les esmenes que s'han defensat.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, primerament, l'esmena número 55, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 55 ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I votem ara l'esmena número 56.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena 56, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Continuem, ara, amb l'esmena número 58, que és la darrera d'aquest Servei, «Secretaria General de la Presidència», esmena del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula...

El Sr. LUCCHETTI: Des de l'escó, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: ... el Diputat senyor Lucchetti, des de l'escó.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): ... i molt breument. Jo no voldria passar a la història com el Diputat que ha provocat que el nostre Molt Honorable President, senyor Jordi Pujol, es deixi el càrter per alguna de les carreteres del Pirineu i, per tant, voldria explicar bé el sentit d'aquesta esmena, perquè tots hem vist que va amb un cotxe jo diria que usat, jo diria, per no utilitzar una paraula més pejorativa (*Rialles*). La nostra esmena venia pel que fet que apareix en aquests pressupostos una dotació per a comprar dos cotxes nous a la Presidència. Nosaltres pensem que el President de la Generalitat necessita dos cotxes, és evident, i aquest no és el nostre problema. (*Rialles*). I vam demanar al Grup parlamentari que doni suport al Govern que ens expliqués per què dos, quin era... No sé si recorden els senyors Diputats que, ja l'any passat, nosaltres vam demostrar una sensibilitat especial pel tema del parc automobilístic (*rialles*), i vam estar demanant informació constant de cadascun dels Departaments. Aleshores, nosaltres, simplement presentàvem aquesta esmena en demanda d'informació, i, si aquesta informació és satisfactòria, nosaltres... —hi insisteixo—, no voldria ser jo el responsable que, alguna vegada, es quedés el Molt Honorable President perdut en alguna carretera.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó, també i molt breument, perquè la informació és molt fàcil de donar. Un dels dos cotxes que es tracta de canviar és un cotxe que té vuit anys d'edat. Va ser, sembla, estrenat per un actual President del Comitè Olímpic Internacional, i d'això fa molt de temps. He pogut saber l'edat del cotxe, però no he pogut saber els quilòmetres que ha fet, perquè el comptakilòmetres ha donat diverses voltes (*rialles*). Llavors, em sembla que la quantitat pressupostada, que és, concretament, de dos milions de pessetes, em sembla recordar —quatre milions de pessetes—, per dos cotxes, que han de ser condicionats amb els mitjans de seguretat i de comunicacions adequats i que han de tenir el nivell que correspon, no és exagerada i espero que l'esmena, segurament, no caldrà ni posar-la a votació.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres ens alegrem, en primer lloc, que pugui passar de tenir un cotxe a tenir-ne dos, i, en segon lloc, que siguin nous i no tingui cap problema. Retirem la nostra esmena. (*Rialles*).

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Passem, doncs, ara, a una altra Secció..., no, la mateixa Secció però un altre Servei, la Direcció General de la Joventut.

La primera esmena és l'esmena número 59, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Planellas té la paraula per a defensar-la.

El Sr. PLANELLAS: Gràcies, senyor President, faria la defensa conjunta de les esmenes 59, 60, 61 i 62...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PLANELLAS: ... a la Direcció General de la Joventut.

I faria la defensa centrant-les en dos blocs: un primer que incorporaria les esmenes 50, 60 i 61, perquè tenen, totes elles, un mateix sentit.

És evident que avui l'activitat fonamental dins del camp de la joventut és portada per associacions i entitats de caire juvenil, però el que també és cert és que, cada cop més, els ajuntaments estan jugant un paper important en aquesta tasca.

Aleshores, en l'opinió del nostre Grup parlamentari, són desequilibrades les subvencions que es donen per a inversions amb finalitat juvenil a institucions sense finalitat de lucre, de les que es donen als ens territorials. Aleshores, aquestes tres esmenes, senzillament, el que intenten és reforçar o augmentar l'ajuda als ajuntaments per a inversions amb finalitat juvenil, i es detreuen aquestes quantitats de suprimir 8 col·laboradors tècnics que hi ha dins del Departament de Joventut, que encara eren vacants —nosaltres considerem que, si al cap de tres anys, encara estan vacants, vol dir que massa necessitat no en deuen tenir—, i, en canvi, ens semblava important que s'augmentés aquesta partida, que tindria una repercussió directa dins l'activitat i una presència dins del món juvenil.

D'altra banda, aquest desequilibri encara ha augmentat més amb l'aprovació en Comissió d'una esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió al mateix Projecte del Consell Executiu, on s'augmenta encara aquesta quantitat dedicada a subvencions a associacions juvenils.

L'altra esmena, la número 62, tracta únicament de crear una nova partida. A les transferències corrents del Departament de Joventut hi ha l'article 42, referent a l'organisme autònom de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i, després, hi ha els articles referents a les institucions sense finalitat de lucre i a famílies, però no existeix un article —com hi ha en la majoria dels Departaments— referent a subvencions a ens territorials. Aleshores, el nostre Grup parlamentari defensa el criteri que sembla que seria important el fet de començar a definir quines són les àrees sobre les quals actua cadascun dels nivells de l'Administració pública a Catalunya. I, en aquest cas concret, per exemple, de les associacions juvenils, nosaltres creiem que, quan una associació juvenil d'àmbit local faci una activitat també d'àmbit local, que la subvenció que rebí sigui de l'Ajuntament, no pas que la Generalitat hagi de subvencionar o sigui qui hagi de subvencionar una activitat feta per una entitat juvenil local amb una activitat que també tingui aquest àmbit local. Em sembla que seria d'una gran transparència, i aclariria les funcions de cada nivell de l'Administració el fet d'assentar aquestes bases. És a dir, que les subvencions de la Generalitat anessin per a institucions juvenils o no juvenils que facin activitats d'àmbit nacional per a la joventut, i que, aleshores, creéssim aquí, com hi ha en l'esport i en altres llocs, una partida destinada a ajuntaments per a subvenció d'activitats juvenils d'àmbit local.

Aleshores, el que no fem és reduir; l'únic que fem és distribuir d'una manera diferent aquesta partida amb la creació d'aquest nou concepte, que ens sembla que servirà per a millorar i aclarir el tema de les subvencions i el tema també de les relacions entre els diferents nivells de l'Administració pública a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor Presi-

dent, des de l'escó mateix.

El Sr. PRESIDENT: També contra les quatre esmenes?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Si no ho he entès malament, són tres, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, 59, 60, 61, 62.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Ah, perdó, i la 25, també. Bé, de moment, senyor President, començaré per la 22, 23 i 24, que les faré conjuntament, i, després, la 25.

El Sr. PRESIDENT: Bé, la numeració aquesta a què es refereix el senyor Subirà és la numeració del Grup.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Exacte; sí, senyor President; Bé, efectivament, en les 22, 23 i 24 es tracta de suprimir les retribucions bàsiques de vuit col·laboradors tècnics. Independentment de la bondat de la destinació que es donés a aquests recursos, cal dir amb tota claredat que, en aquest cas, el que passaria és que deixariem absolutament desguarnida la Direcció General de la Joventut. Perquè no es tracta de vuit col·laboradors tècnics de nova contractació, sinó que es tracta de vuit col·laboradors tècnics que ja treballen a la Direcció General de la Joventut. Això voldria dir que s'haurien de produir vuit acomiadaments.

Afirmo que no s'ha augmentat en cap persona la plantilla en relació amb el pressupost existent per al 1982.

En relació amb l'esmena número 25... (*Pausa*). Referent a aquesta esmena, cal dir que significa reduir les subvencions de la Generalitat a les entitats o grups juvenils, ja que els diners a repartir serien idèntics —tal com ens ha estat dit pel Diputat que m'ha precedit— i, en canvi, el nombre de sol·licituds, aquest any, per a les subvencions de la Generalitat, de la partida 471/01, és molt superior a la de l'any anterior. Això significaria un greu perill de competència de lleial respecte a aquests grups, i d'oficialisme i de dirigisme, si això passés als ajuntaments en les activitats i aspectes contra els quals s'ha lluitat des de fa temps des de la Direcció General de la Joventut.

En el cas que aquests diners siguin destinats als ajuntaments a activitats organitzades per entitats d'àmbit local, no es veu amb quins criteris la Generalitat podria donar cada any aquests diners als ajuntaments perquè aquests els repartissin, si no és que les entitats locals informessin, al seu torn, els seus ajuntaments de les seves activitats previstes cada any, i ho posessin en coneixement de la Direcció General de la Joventut, per tal que aquesta pogués repartir els diners equitativament entre els diversos ajuntaments, i aquests, després, ho poguessin donar a les entitats corresponents.

Ens sembla que aquesta activitat es pot dur a terme d'una manera molt més racional —i, algunes vegades, en aquest Parlament s'ha parlat de racionalitat—, donant-ho des d'una posició, que és la de la Direcció General de la Joventut, que permet de fer una valoració global de les necessitats arreu del territori de Catalunya.

D'altra banda, no escapa a les senyores i als senyors Diputats que 10 milions és una quantitat que, repartida entre els ajuntaments, realment tocaria a molt poc per cada ajuntament i que, en canvi, feta des de la Direcció General de la Joventut permet de fer actuacions quantitativament més importants i, per tant, que arriben a la massa crítica.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que no hi ha cap dubte que podem votar conjuntament les esmenes 59, 60 i 61, que fan re-

ferència exactament a la mateixa cosa.

Per tant, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes números 59, 60 i 61, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 59, 60 i 61 han estat rebutjades per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar l'esmena número 62.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 62, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 62 ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 48 en contra i 11 abstencions.

I continuem amb l'esmena número 63, del Grup Socialista, que té la particularitat que és només una esmena de canvi de la denominació d'una partida. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President. Si m'ho permet, també defensaria la que ve a continuació, la 64, perquè una és conseqüència de l'altra.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. TERRADELLAS: Bé, les dues esmenes tenen la intenció de racionalitzar les subvencions per a activitats juvenils. Nosaltres creiem que és bo —ho hem dit— que la Direcció General de la Joventut ajudi aquelles institucions i aquelles entitats que fan activitats juvenils. El problema és com fer-ho.

Vostès proposen una partida de subvencions molt importants, que són 82 milions de subvencions per a activitats a institucions sense finalitat de lucre, i en una altra partida en un altre article, el 48, al concepte de famílies, donen ajuts per a accions juvenils i promoció associativa: 4 milions més.

Alguns dels arguments ja els ha donat el Diputat que ha defensat les esmenes del Partit Socialista Unificat d'abans; a nosaltres ens sembla bo que aquelles activitats juvenils que es fan, que es fan a nivell municipal siguin els mateixos ajuntaments que, rebent una subvenció de la Direcció General d'Esports, puguin promoure aquestes activitats juvenils, atès que són ells qui millor saben quins tipus d'activitats i quines entitats es poden subvencionar.

Nosaltres pensem que, d'aquesta manera, donaríem un millor rendiment als diners públics, en aquest cas, diners de la Generalitat, per a activitats juvenils. Creem, per tant, una partida —que és l'esmena número 64—, una partida de 24 milions de pessetes, de subvencions als ajuntaments per a activitats juvenils i promoció associatives, que vénen, d'una part, dels 82 milions que he esmentat anteriorment; n'agafem 20 —per tant, queda una part molt important—, i els 4 milions d'ajudes per a associacions juvenils i promoció associativa del concepte famílies, que tots sabem que no és mai clar.

D'un altre costat, nosaltres volem fer una esmena de modificació de la denominació de les subvencions que es donen per a activitats juvenils, dient que siguin subvencions per convenis amb associacions juvenils d'àmbit nacional per a activitats juvenils.

D'un costat, dèiem, per tant, que les activitats juvenils a nivell d'un municipi puguin rebre les pessetes a través dels mateixos municipis, i aquelles entitats d'àmbit nacional que les puguin rebre des de la mateixa Direcció General de la Jo-

ventut, però mitjançant convenis, no mitjançant altres condicionants que dona la Direcció General de la Joventut, sinó que entenem que a través de convenis podria millorar molt més la racionalitat o el rendiment de les subvencions que dona la Direcció General de la Joventut.

Evidentment, el Diputat que defensa el criteri del Govern ha donat alguns arguments que poden contradir la meua defensa; no obstant això, el que sí que queda clar és que si totes les partides queden en mans de la Direcció General de la Joventut, el que passa és que, a l'hora de la veritat, el garbuix d'entitats que reben subvenció és enorme —ja ho hem discutit en aquest mateix Parlament diverses vegades—; una llista enorme d'entitats que reben subvencions permet una discrecionalitat evident des de la mateixa Direcció General de la Joventut, i nosaltres creiem que aquests són arguments prou clars per a intentar de corregir-ho a través d'aquestes dues esmenes que nosaltres presentem.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa)*. Té la paraula el senyor Subirà per al torn en contra. De les dues esmenes? 63, i 64 també?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President. Em referiré, en primer lloc i molt breument, a l'esmena 64. Efectivament, té raó el senyor Terradellas; el torn en contra és exactament el mateix —i el dono per fet— que el que he fet en relació amb l'esmena anàloga comunista.

De tota manera, m'agradaria aquí només fer notar una cosa: que no es pot dir de manera pejorativa que la Direcció General de la Joventut actuaria de forma discrecional... En principi, «discrecional» és una paraula no pejorativa; vol dir, simplement, d'acord amb el seu sa criteri, o raonable criteri, i implicar que els ajuntaments no. És a dir, substituiríem, en tot cas, una discrecionalitat molt controlable, perquè ha estat ben localitzada, per tres-centes discrecionalitats.

Referent a l'altra esmena, que sembla —sembla— que és un simple canvi de nom i que no tingui massa importància, resulta que sí que la té, perquè el nom original de la partida és «subvencions per a activitats juvenils», i es vol canviar per «subvencions per convenis amb associacions juvenils d'àmbit nacional per a activitats juvenils». Jo voldria fer notar a les senyores i als senyors Diputats que no només entitats juvenils fan, promouen, activitats de caire juvenil; concretament, hi ha associacions de veïns, hi ha associacions de pares que promouen aquest tipus d'activitat, i que, d'altra banda, no totes les associacions juvenils, necessàriament, han de ser d'àmbit nacional. Per tant, aquest canvi de nom, que a primera vista podria semblar innocu, no ho és gens, sinó que restringiria molt l'àmbit d'aplicació d'aquesta partida. Per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres ens oposarem a les dues esmenes i demanarem el vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: Comencem, doncs, per votar l'esmena número 63, que és la que fa referència a aquest canvi de nom.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 63, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 63 ha quedat rebutjada per 37 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I votem ara l'esmena número 64.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 37 vots a favor i 59 en contra.

Amb això hem acabat la Secció 02, Servei 02, Direcció General de la Joventut, i passem, doncs, dintre de la mateixa Secció, al Servei 03, Direcció General de l'Esport.

Voldria fer observar a les senyores i als senyors Diputats que l'esmena número 65 no correspon a aquesta Secció 02, sinó que correspon a la Secció 03. Hi ha hagut un error tipogràfic en confeccionar el *Butlletí* i, per tant, l'hauréu de veure quan veiem la Secció 03, és a dir, el Departament Adjunt a la Presidència.

(*El senyor Santiburcio s'aixeca per parlar.*) Senyor Santiburcio?

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Sí, si me permete el señor Presidente, para facilitar el trabajo de la Presidencia, nosotros retiramos la enmienda, con lo cual no habrá ningún problema.

El Sr. PRESIDENT: Ah, molt bé; doncs, queda retirada. Moltes gràcies. I passem, doncs, a l'esmena número 66 —estem ara al Servei 03, Direcció General de l'Esport—, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Si em permet, senyor President, defensaria les esmenes números 66, 68, 69 i la 82. Totes són de la Direcció General d'Esports.

El Sr. PRESIDENT: ...i la 82. Moltes gràcies.

El Sr. TERRADELLAS: Recordaran les senyores i els senyors Diputats que, avui fa dos mesos, debatent una moció sobre política esportiva, vàrem demanar en una moció un debat sobre la política general de la Direcció General d'Esports i, per tant, quina era la política que condicionava els pressupostos. Lamentablement, el cas és que el mateix dia s'havia presentat el Projecte de Llei de Pressupostos i no vàrem tenir temps de debatre aquests pressupostos de la Direcció General d'Esports, prou importants, com és el d'aquest any 1983.

En primer lloc, volem dir que volem deixar ben clar que no reduïm cap partida de la Direcció General d'Esports, sinó que intentem reconduir unes partides —dintre de la mateixa Direcció General d'Esports— d'un costat cap a l'altre; el que hem pogut constatar és que sí que, en Comissió, s'ha modificat, s'ha reduït en més de 350 milions de pessetes el projecte inicial que havia presentat el Govern.

El projecte que ha presentat el Govern aquest any és un projecte que nosaltres creiem que és continuista, però, evidentment, un projecte inflat. Passant a les esmenes concretes, direm que en l'esmena número 66, el que intentem és crear una partida per al foment de la participació de la pràctica esportiva en els municipis, amb un pressupost petit —30 milions de pessetes—, però ja ens sembla, de moment, prou important. D'on agafem aquesta partida de 30 milions de pessetes? Doncs, són baixes de conceptes, com són publicacions, treballs i relacions públiques; car l'any 82 hi havia una partida que no arribava a 6 milions i mig de pessetes, i aquest any s'hi pressuposten 19 milions de pessetes. En trofeus i activitats,

car per a l'any 82 hi havia prevists 6 milions de pessetes i, aquest any, la Direcció General d'Esports pressupostava 11 milions, més d'11 milions de pessetes. Doncs, és d'aquestes partides i dels Conceptes 259 i 271 que fem una partida nova, aquesta de 30 milions de pessetes per a fomentar l'esport, la pràctica de l'esport en els municipis.

Hi ha dues esmenes molt similars, que són la 68 i la 69, que el que intenten és traspasar del Concepte 471 a l'article 43 tota una sèrie de partides. L'explicació que nosaltres hi veiem —sense rebaixar-ne cap concepte— és que són tota una sèrie d'activitats que és bo que es puguin tenir, que es puguin subvencionar des dels mateixos ens territorials, amb la feina tutelar que pot fer la mateixa Direcció General d'Esports. Pot ser discutible; hi ha alguns conceptes que poden ser discutibles, però a nosaltres ens sembla que tot el que són esports d'hivern, esports especials, altres programes d'estiu, conceptes de lleure, escoles de promoció, el bo és que passin a l'article 43. Hi ha un o dos temes que ens preocupen especialment; són el que és esport escolar, que pràcticament són consells comarcals d'esport. Això, se'ns pot dir que són entitats privades i que, en aquest cas, no podrien passar a ens territorials.

Nosaltres, aquí, el que volem fer constar és el nostre dubte de si realment són o no són entitats privades, perquè recordaran que fa —ho repeteixo— dos mesos que en aquest mateix Parlament vàrem votar i va sortir aprovada —aquesta sí que va sortir aprovada— una moció d'aquesta Cambra que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal que, en el termini d'un mes, presenti a aquest Parlament un informe de la situació jurídica i del funcionament dels diferents consells comarcals d'esport.» Jo no l'he vist, no sé si, certament, s'hi ha entrat; em fa por que no s'hagi entrat a aquest Parlament. Per tant, nosaltres diem, davant d'aquest dubte: passem-ho a ens territorials, i hi ha un altre tema, que també és d'una certa preocupació: que la Direcció General d'Esports pressuposti 30 milions de pessetes de subvenció per a la comissió dels Jocs Olímpics, quan tothom sap que l'oficina olímpica és una oficina de caràcter municipal; no sé per què s'ha de posar en el Concepte 47 i no en el Concepte 43.

Finalment, senyor President, hi ha una esmena prou important, com és la número 82, l'última que nosaltres hem presentat a la Direcció General d'Esports, amb la finalitat de crear una nova partida per a resoldre un dels principals problemes a l'hora de fer política, a l'hora de fer pràctica esportiva, amb què ens trobem arreu de Catalunya.

Tots sabem que a Catalunya manquen instal·lacions; tots sabem que el pressupost que dona la Direcció General d'Esports és prou important i, per això, no l'hem esmenat, perquè la manca d'instal·lacions és enorme, però tots sabem que hi ha tota una sèrie d'instal·lacions que són infrautilitzades. M'estic referint, senyores i senyors Diputats, a aquelles instal·lacions esportives que tenen les escoles —escoles públiques—, i que, lamentablement poques vegades es pot donar un ús públic a aquestes instal·lacions esportives donat que l'estructura de la mateixa escola impedeix o fa difícil que s'hi pugui donar amb facilitat un ús públic. Per tant, nosaltres, el que diem és de crear una partida que seria el pla d'adequació de les instal·lacions esportives de centres docents públics per a l'ús públic, i donem un concepte de 295 milions de pessetes, que no és ni més ni menys que la quantitat que la Direcció General d'Es-

ports pressuposta, dóna a institucions sense finalitat de lucre.

D'una manera molt clara —ja ho hem repetit diferents vegades—, el Grup Socialista no està d'acord que, de l'Administració pública, es puguin finançar instal·lacions per a entitats de caràcter privat. És cert que els clubs, que les entitats de caràcter privat poden fer una funció, i han de fer una funció fonamental per a la promoció de l'esport, però, aquesta funció, l'han de fer en unes instal·lacions... Nosaltres creiem que la titularitat mai no ha de ser privada, sinó que ha de ser pública. És en aquest sentit, per tant, que els demanem el vot favorable al conjunt de les esmenes que en matèria d'esports ha presentat el Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Subirà per al torn en contra. Les quatre esmenes, també? 66...?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, en principi, seria a totes les esmenes que s'han defensat, però ens trobem amb una esmena intercalada, del Grup del Partit Socialista Unificat, l'esmena 67, que esmena el Concepte 431 i el Concepte 471 en un sentit pràcticament idèntic al de l'esmena 68. Per tant, si es volgués fer la defensa, jo podria fer el torn en contra, aleshores, de les esmenes que s'han defensat més l'esmena del PSUC número 67.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena únicament, però no anirem més enllà, perquè ja són les nou del vespre. Per tant, doncs, passem al torn a favor de l'esmena número 67, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a la defensa, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Gràcies, senyor President. Si em permet, no sé si seria possible fer, no únicament la defensa de la 67, sinó també de la 70 fins a la 79...

El Sr. PRESIDENT: Miri, aleshores, jo preferiria que féssim la defensa un altre dia... *(Rialles.)* Demà, perquè, si no, exactament, després, el senyor Subirà haurà de fer els torns en contra de totes aquestes esmenes, i això sembla com un cistell de cireres, no? *(Rialles.)* Quedem-nos allà on érem. Són les nou del vespre, jo ho lamento molt, però... Si haguéssim d'acabar aquest vespre, naturalment, continuariem, no? De manera que, senyor Subirà, demà torni a fer el torn en contra de l'esmena que anava a defensar el senyor Planellas.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President. Doncs demà donaré per fets aquests torns en contra. De fet, ens trobem en l'esmena 66, que pretén reduir concretament quatre conceptes que potser necessiten una explicació addicional i complementària a la que porta el document pressupostari, però que consti que aquesta explicació complementària també es va donar en Comissió. El Concepte 252, esmena 66 —publicacions, treballs i relacions públiques; publicacions i treballs, fonamentalment— consisteix en un intent de la Direcció General de l'Esport de catalanització de tot el vocabulari, de tot el tema relacionat amb l'esport; concretament, es tracta d'editar treballs tècnics i d'editar reglaments de les diferents especialitats esportives en català. Aquesta és una tasca que cal fer, perquè els senyors Diputats

que freqüenten les instal·lacions esportives de la gran varietat de clubs que es troben a casa nostra hauran observat que el vocabulari esportiu que es fa servir, que s'utilitza, és, bàsicament, castellà, i creiem que l'adequada normalització imposa una traducció al català de tots aquests termes.

D'altra banda, hi ha el tema de trofeus, que apareix en dues partides, una de pròpia i una altra de crèdits transferits, i aquestes partides són necessàries si la Direcció General ha d'atendre les múltiples peticions amb què es troba —de trofeus— per a les diferents competicions que tenen lloc en el país.

I, finalment, la partida 271, de mobiliari, equips d'oficina i docents, és una partida que és especialment creixent a causa que inclou mobiliari de caire docent i mobiliari de caire mèdic per a les instal·lacions de medicina esportiva, cosa que no està ben explicada, potser, en el Concepte tal com apareix en el document pressupostari. Ara em referiré a l'esmena 68 que, substancialment —la 68 i la 69—, el que fa és passar quantitats de l'article 47, que són «Institucions sense finalitat de lucre», a ens territorials. Aquesta és una argumentació que ja es va donar l'any passat, i això sembla molt repetitiu, com altres vegades ens hem trobat en aquest debat de pressupostos. Nosaltres creiem, senyor President, que, si a Catalunya es deixés d'ajudar les entitats esportives privades, evidentment, sense finalitat de lucre —i qualsevol Diputat que hagi tingut contacte amb aquestes entitats sap que en el cas que tinguessin algun afany de lucre quedarien absolutament frustrades—, deixar d'aportar subvencions a aquestes entitats seria, bàsicament, matar l'esport a Catalunya. Això pel que fa referència a les esmenes 68 i 69.

I, finalment, en relació amb l'esmena 82, haig de dir que ens trobem en una situació similar. Jo no crec que els fons públics no puguin —segons en quines circumstàncies i per determinades finalitats, com és la promoció de l'esport— ser canalitzats a institucions sense finalitat de lucre. De fet, ens tornem a trobar amb el problema que l'activitat esportiva a Catalunya es realitza, fonamentalment, gràcies —i aquesta és una gran riquesa del nostre país— a l'activitat d'una gran varietat d'entitats sense cap finalitat de lucre i amb un ànim de sacrifici extraordinari per a la promoció de l'esport.

Aquestes són argumentacions que vam donar l'any passat; van tenir el seu efecte en les votacions i, simplement, les tornem a repetir perquè creiem que continuen essent vàlides.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, passarem primer a votació l'esmena número 66. Després, jo crec que podem votar conjuntament les esmenes 68 i 69 i, finalment, votariem la 82.

Votem, doncs, l'esmena número 66.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 66 ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

I ara passem... *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per a una qüestió tècnica. Abans, en una de les esmenes horitzontals, referida al Concepte 251, jo he esmentat una transaccional que va concentrar tots els estudis i dictàmens

que normalment estan situats sota el Concepte 251, a la Secretaria General dels diferents Departaments —ho he esmentat des de la tribuna. Llavors, els serveis del Parlament em fan notar que bo i que la transaccional deia estrictament «estudis i dictàmens», que s'havien de passar a la Secretaria General del Departament corresponent, algunes aplicacions econòmiques, amb el número 251, no corresponien a «estudis i dictàmens», sinó a «altres conceptes». Llavors, per un error, es van traspassar —i apareix així en el *Butlletí*— tots els 251 a la Secretaria General dels Departaments, quan la transaccional especificava que només havien de ser els «estudis i dictàmens».

Jo tinc a disposició de la Mesa un llistat d'aquests Conceptes, d'aquestes aplicacions econòmiques que, si la Mesa m'ho permet, el lliuraré perquè se'n pugui fer la correcció oportuna.

El Sr. PRESIDENT: Però, vejам, pel que fa a les coses no votades, la correcció no té importància. Ara, és que també hi ha alguna cosa que ja ha estat votada?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): No ha estat votada específicament, perquè només m'he referit a «estudis i dictàmens»; no m'he referit a cap Concepte 251, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, però vull dir: en la part que hem votat actualment, no hi ha cap concepte 251?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): No n'estic segur, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, em diu el senyor Portabella que no hi ha absolutament, fins ara, cap Concepte 251 votat. Per tant, podrem fer les rectificacions oportunament, per tot el que s'hagi de votar d'ara endavant.

Aleshores, si el senyor Subirà vol donar-nos aquesta llista, ho tindrem en compte per a totes les noves votacions.

No hi ha cap problema a fer la rectificació i donar-ne compte a les senyores i als senyors Diputats quan hi arribem, perquè veig que són els Departaments d'Economia, Cultura, Agricultura, Comerç i Turisme, en què no hem entrat encara. Per tant, tot el que hem votat fins ara no necessita ser rectificat. Si no, hauria creat realment un problema, un problema de procediment, però, en aquest cas, no hi ha problema.

Bé, doncs, un cop aclarit això, que ens permetrà rectificar el *Butlletí* quan hi siguem demà, passem a la votació de les esmenes 68 i 69, que em penso que es poden votar conjuntament, no?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 68 i 69 han estat rebutjades per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar l'esmena número 82.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

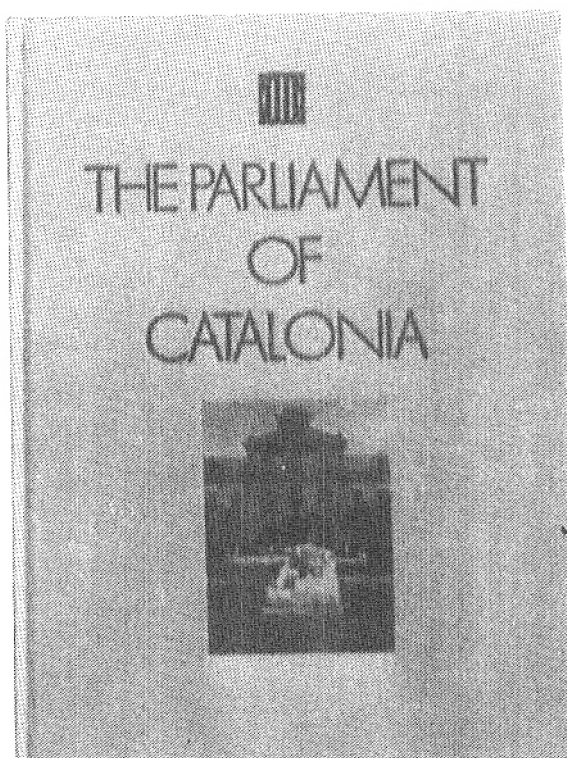
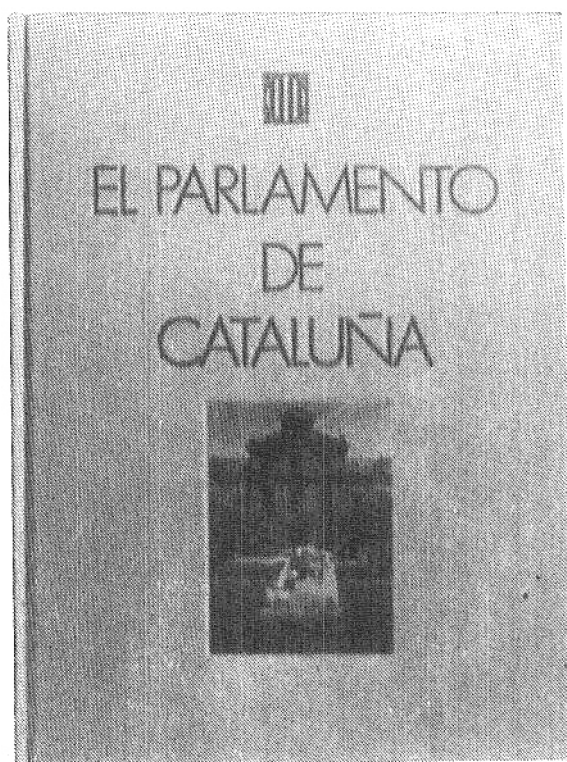
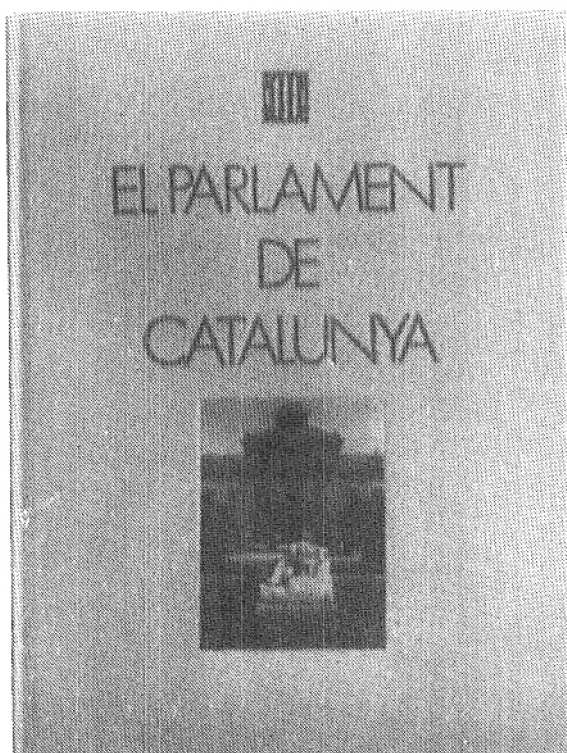
Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 82 ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors Diputats, continuarem aquesta sessió demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(*Són les nou i nou minuts del vespre.*)

Publicacions del Parlament de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edicions en català, castellà i anglès.

120 pàgines
82 il·lustracions a tot color
22 il·lustracions en blanc i negre

Format: 217x297 mm
Paper couché mat
Rel·ligat en tela

CONTINGUT

Prefaci del M.H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament de Catalunya

La Institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequés i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts, escenari del redreçament polític
Progressiva decadència de les Corts els segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V
L'arsenal de la Ciutadella
Un segle i mig de repressió
D'arsenal a palau reial
De palau reial a museu
La instal·lació del Parlament

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

El Parlament de la Generalitat restaurada (1932-1939)
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament

El Parlament de la Generalitat restablerta

Les eleccions al Parlament de Catalunya
Sociologia dels Diputats
La constitució del Parlament de Catalunya
La naturalesa i la funció del Parlament de Catalunya
Característiques del Parlament
L'elecció del Parlament i dels Diputats
La funció i les competències legislatives del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integrativa i solidària del Parlament de Catalunya

El funcionament del Parlament de Catalunya

El Parlament i els Diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de govern
La publicitat i el coneixement del Parlament
Els serveis del Parlament

De venda a totes les llibreries
Distribució: L'Arc de Berà, SA, Llull, 10-14, Barcelona-5

Preu de venda: 1.500 pessetes

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

TAPES I REL·LIGADURA DE LES COL·LECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA * CORRESPONENTS ALS ANYS 1980, 1981 i 1982

Es fa avinent als Srs. subscriptors de les publicacions oficials del Parlament que poden adquirir les tapes per a relligar les col·leccions corresponents als **anys 1980, 1981 i 1982** al preu de 250,- pessetes cadascuna.

Així mateix, el Servei de Publicacions del Parlament es farà càrrec de la relligadura de les col·leccions que se li confïin, al preu de 450,- pessetes cada volum.

El *Butlletí Oficial* consta d'1 volum l'any 1980, de 3 volums l'any 1981 i de 4 volums l'any 1982.

El *Diari de Sessions* consta de 2 volums l'any 1980, de 3 volums l'any 1981 i de 3 volums l'any 1982.

Les tapes són folrades en guàflex i estampades en or al pla i al llom.

La relligadura és cosida en fil, amb llom rodó i capçades.

Les col·leccions completes per a la relligadura poden ésser dipositades al magatzem de distribució del Servei de Publicacions, al Palau del Parlament, de 9 a 14 i de 16 a 19 hores, de dilluns a divendres.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3